

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 365/2001 af 23. februar 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 366/2001 af 22. februar 2001 om gennemførelsesbestemmelser til de aktioner, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999	3
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 367/2001 af 23. februar 2001 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i Indien og Republikken Korea	16
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 368/2001 af 23. februar 2001 om fastsættelse af den faste godtgørelse pr. bedriftsskema for regnskabsåret 2001 i informationsnettet for landøkonomisk bogføring	40
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 369/2001 af 23. februar 2001 om særforanstaltninger som en undtagelse fra forordning (EF) nr. 800/1999, forordning (EØF) nr. 3719/88 og forordning (EF) nr. 1291/2000 for så vidt angår foderblandinger på basis af korn	41
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 370/2001 af 23. februar 2001 om ophævelse af forordning (EF) nr. 273/98 om åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter og -lofter og indførelse af et fællesskabstilsyn af referencemængder for en række varer med oprindelse i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	43
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 371/2001 af 23. februar 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 2734/2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation og om fravigelse eller ændring af forordning (EF) nr. 562/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød	44
Kommissionens forordning (EF) nr. 372/2001 af 23. februar 2001 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation	45
Kommissionens forordning (EF) nr. 373/2001 af 23. februar 2001 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation	46

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 374/2001 af 23. februar 2001 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation	47
Kommissionens forordning (EF) nr. 375/2001 af 23. februar 2001 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langskornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation	48
Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2001 af 23. februar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation	49
Kommissionens forordning (EF) nr. 377/2001 af 23. februar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer	51
Kommissionens forordning (EF) nr. 378/2001 af 23. februar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer	53
Kommissionens forordning (EF) nr. 379/2001 af 23. februar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira	55
Kommissionens forordning (EF) nr. 380/2001 af 23. februar 2001 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger	57
* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/5/EF af 12. februar 2001 om ændring af direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer	59

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2001/147/EF:

- * Kommissionens beslutning af 12. februar 2001 om godkendelse af den tekniske handlingsplan for 2001 til forbedring af landbrugsstatistikken (meddelt under nummer K(2001) 356)**

62

2001/148/EF:

- * Kommissionens beslutning af 21. februar 2001 om anvendelse af artikel 3, stk. 3, litra e), i direktiv 1999/5/EF på lavinesendere/-søgere ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 194)**

65

Den Europæiske Centralbank

2001/149/EF:

- * Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 20. juli 2000 om gennemførelsen af artikel 52 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank efter overgangsperiodens udløb (ECB/2000/6)**

66

2001/150/EF:

- * Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 10. november 2000 om offentliggørelse af visse af Den Europæiske Centralbanks retsakter og retlige instrumenter (ECB/2000/12)**

68

2001/151/EF:

- * Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 10. januar 2001 om fastlæggelsen af visse bestemmelser om overgangen til eurosedler og -mønter i 2002 (ECB/2001/1)**

80

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 365/2001
af 23. februar 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. februar 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	91,0
	204	52,3
	212	94,4
	999	79,2
0707 00 05	052	111,6
	068	133,9
	628	144,3
	999	129,9
0709 10 00	220	162,6
	999	162,6
0709 90 70	052	102,8
	204	57,9
	999	80,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	64,1
	204	42,4
	212	46,7
	220	49,4
	600	48,5
	624	54,6
	999	51,0
0805 20 10	204	95,4
	999	95,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	59,9
	204	58,8
	600	87,3
	624	72,1
	999	69,5
0805 30 10	052	54,1
	600	65,3
	999	59,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	91,2
	388	109,8
	400	87,8
	404	70,9
	720	101,3
	728	94,5
	999	92,6
0808 20 50	388	85,9
	400	98,4
	512	76,9
	528	80,9
	999	85,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 366/2001**af 22. februar 2001****om gennemførelsesbestemmelser til de aktioner, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 7, og artikel 21, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 1263/1999 af 21. juni 1999 om det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet ⁽²⁾ er det fastlagt, at aktionerne finansieres inden for de generelle rammer for strukturfondenes programmering.
- (2) Programmerne skal gennemføres i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽³⁾, særlig artikel 31-33 og artikel 37-39.
- (3) Med henblik på en samlet opfølgning af programmernes gennemførelse skal de årlige rapporter som omhandlet i artikel 37 i forordning (EF) nr. 1260/1999 indeholde talmæssige og kodificerede oplysninger i form af nøje harmoniserede oversigter over programmernes forløb. De pågældende oplysninger skal ikke blot dække projekter under FIUF, der er planlagt, under gennemførelse eller allerede gennemførte, men også endeligt ophør af eksisterende flåder, som er gennemført uden offentlig støtte ved anvendelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 2792/1999.
- (4) Rapporterne skal være forenelige med bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 2090/98 ⁽⁴⁾, (EF) nr. 643/2000 ⁽⁵⁾ og (EF) nr. 1685/2000 ⁽⁶⁾.
- (5) Kommissionen bør råde over hensigtsmæssige oplysninger om alle de strukturforanstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører inden for fiskerisektoren, herunder støtten i artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2792/1999. Til dette formål bør der indføres et harmoniseret system for medlemsstaternes opgivelse af den udbetalte støtte.
- (6) Med henblik på en samlet opfølgning og evaluering af virkningerne for de blandede selskaber bør der opstilles en liste over relevante og sammenlignelige data, som skal sendes til Kommissionen samtidig med aktivitets-

rapporterne, jf. artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2792/1999.

- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fiskeri og Akvakultur —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De årlige rapporter om gennemførelsen beskriver navnlig, hvor langt programmerne er fremskredet, jf. dog artikel 37 i forordning (EF) nr. 1260/1999. De indeholder oplysninger om:

- a) planlagte projekter, projekter under gennemførelse samt gennemførte projekter under FIUF, samt
- b) endeligt ophør af eksisterende flåder, som er gennemført uden offentlig støtte ved anvendelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 2792/1999.

Projekterne er »gennemført« eller »under gennemførelse«, når det er dokumenteret, at støtteberettigede udgifter rent faktisk er blevet betalt af støttemodtagerne. Projekterne er »planlagte« når midlerne er blevet afsat som følge af en administrativ beslutning om ydelse af offentlig støtte.

2. Rapporterne indgives til Kommissionen hvert år inden den 30. april i elektronisk form som vist i modellen i bilag I til denne forordning.

Der kræves derudover et eksemplar af originalen i papirform.

Artikel 2

Hvert år inden den 30. april sender medlemsstaterne Kommissionen en oversigt over støtten i artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2792/1999 som vist i modellen i bilag II til denne forordning.

Der kræves som minimum et eksemplar af originalen i papirform.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at forvaltningsmyndigheden i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 2792/1999 sender Kommissionen nedenstående oplysninger i elektronisk form vedrørende hvert enkelt blandet selskab:

- a) det blandede selskabs kendetegn som vist i modellen i bilag III, nr. a) til denne forordning senest seks måneder efter beslutningen om at yde præmie. Om nødvendigt føres disse kendetegn ajour og sendes på ny

⁽¹⁾ EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 54.

⁽³⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 266 af 1.10.1998, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 78 af 29.3.2000, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 39.

- b) samtidig med rapporten om aktivitetsplanens gennemførelse oplysninger om aktiviteterne i den periode, der er omfattet af den pågældende rapport, som vist i modellen i bilag III, nr. b) til denne forordning.

Artikel 4

Gennemførelsesbestemmelserne for tilskud, som ydes af FIUF, for aktioner, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2468/98 ⁽¹⁾, herunder ansøgninger om tilskud, som er godkendt efter

den 1. januar 1994, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽²⁾ og (EØF) nr. 4042/89 ⁽³⁾, er fortsat omfattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 1796/95 ⁽⁴⁾.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 376 af 31.12.1986, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 388 af 30.12.1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 174 af 26.7.1995, s. 11.

BILAG I

FORORDNING (EF) Nr. 2792/1999 — OVERSIGT OVER PROGRAMMERNES FORLØB

skal indgives til Europa-Kommissionen, GD for Fiskeri, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel

e-post: fisheries-fs@cec.eu.int

der skal indgives en oversigt pr. operationelt program og enhedsprogrammeringsdokument

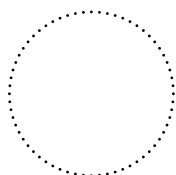
Medlemsstat _____													
Identificering af programmet (der sættes kryds i den relevante rubrik)													
☐ enhedsprogrammeringsdokument for »fiskeri« ekskl. mål 1													
☐ enhedsprogrammeringsdokument under mål 1 (for flg. region(er): _____]													
☐ regionalt operationelt program under mål 1 (for flg. region(er): _____]													
☐ operationelt program for »fiskeri« under mål 1 (for flere regioner/for flg. region(er): _____] (det ikke relevante streges)													
Programmets C.C.I. (fælles identifikationskode) . . . 													
Kommissionens afgørelse nr. _____ af ____ / ____ / 20____													
Oversigt nr. _____ omfattende alle foranstaltninger, som er gennemført, er ved at blive gennemført eller er planlagt som led i programmet angivet i kumulerede beløb fra programmets start til den 31. december 20____ beløbene angives i EUR, jf. artikel 1 i forordning (EF) nr. 643/2000 overskrift over kolonnerne: se næste side													
(1)	(2)	(3)	...	...	...	...	...	...	...	...	(14)	(15)	(16)
Beløb i alt													

Den kompetente myndigheds repræsentant (navn, stilling og underskrift): _____

Dato: ____ / ____ / 20____

Tlf.: _____ Fax: _____ E-post: _____

Den kompetente myndigheds stempel

Overskrift over kolonnerne i tabellen
(oplysninger, der skal gives for hvert projekt)

Kolonne 1-5: administrativ identifikation af projektet

- 1) Projektets identifikationsnummer (nummer, som tildeles af forvaltningsmyndigheden i forbindelse med den administrative beslutning om at yde støtte — maks. 20 enheder).
- 2) (skal kun udfyldes, når projekter hører under de prioriterede felter 1 eller 2 i bilag IV). Fartøjets interne nummer (registreringsnummeret skal ikke oplyses); et projekt kan kun omfatte et enkelt fartøj, undtagen evt. i forbindelse med blandede selskaber omfattende flere fartøjer (i så fald anvendes flere linjer, idet der kun må angives ét internt nummer pr. linje).
- 3) Projektets gennemførelsessted (kommune).
- 4) NUTS III-kode for projektets gennemførelsessted.
- 5) Modtager (firmanavn).

Kolonne 6-8: Forventede udgifter til projektet, jf. forvaltningsmyndighedens administrative beslutning om at yde støtte

- 6) Støtteberettiget beløb, der er lagt til grund for beslutningen om at yde støtte (EUR).
- 7) Bevilget FIUF-støtte til projektet (EUR).
- 8) Dato for den administrative beslutning om at yde støtte (dd/mm/åååå).

Kolonne 9-13: Konkrete oplysninger om projektet (klassifikation og praktisk gennemførelse)

- 9) Foranstaltning (2 tal), jf. oversigten i bilag IV (enkeltprojekter kan kun gennemføres som led i én foranstaltning).
- 10) Aktion (1 tal), jf. oversigten i bilag IV (enkeltprojekter kan være sammensat af flere aktioner; i så fald anvendes flere linjer, idet der kun må angives én aktion pr. linje).
- 11) Gennemførelsesindikatorer (1 eller 2 tal), jf. oversigten i bilag IV (aktioner, som indgår i et bestemt projekt, kan være kendetegnet ved flere gennemførelsesindikatorer; i så fald anvendes flere linjer, idet der kun må angives én indikator pr. linje).
- 12) Mængde (en mængdeangivelse pr. gennemførelsesindikator).
- 13) Status over projektets gennemførelse (1 tal): kode 0 (projekter, som har fået tildelt støtte, men hvor der endnu ikke er indberettet nogen udgifter) / kode 1 (projekter under gennemførelse) / kode 2 (projekter, der afbrydes efter delvis gennemførelse) / kode 3 (projekter, der opgives efter delvis gennemførelse) / kode 4 (fuldt gennemførte projekter).

Kolonne 14-16: Oplysninger om projektets finansielle gennemførelse — Oversigt over de støtteberettigede udgifter og tilhørende støttebeløb

- 14) Støtteberettigede udgifter, som det er dokumenteret, at støttemodtageren rent faktisk har betalt (EUR) (der angives kun beløb, hvis rigtighed er blevet kontrolleret efter de kontrolmetoder, som er blevet indberettet til Kommissionen).
- 15) Bidrag fra medlemsstaten (EUR): støtte til de endelige støttemodtagere, herunder subsidier og anden form for offentlig støtte på lands-, regional- og lokalplan inden for de grænser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2792/1999.
- 16) FIUF-støtte til de endelige støttemodtagere (EUR)

NB:

- i) Hvis det i forbindelse med projekter bestående af flere aktioner ikke er muligt at fordele beløbene efter aktion, angives der et enkelt beløb (for hele projektet) i kolonnerne 6-8 og 14-16. I forbindelse med projekterne under foranstaltning nr. 35 (ferskvandsfiskeri), nr. 42 (socio-økonomiske foranstaltninger), nr. 44 (foranstaltninger iværksat af erhvervet), nr. 45 (midlertidigt aktivitetsophør og andre finansielle godtgørelser) og nr. 51 (teknisk bistand) skal beløbene angives for hver aktion (kolonne 6-8 og 14-16).
- ii) Hvad angår projekterne under foranstaltning nr. 23 (ophør af fartøjer uden offentlig støtte i forbindelse med fornyelse af flåden med offentlig støtte), angives udelukkende de ophør, der reelt har fundet sted (dvs. fuldt gennemførte projekter), og ikke planlagte ophør; der angives intet i kolonnerne 1, 6-8 og 14-16.

BILAG II

FORORDNING (EF) Nr. 2792/1999 — OVERSIGT OVER DEN I ARTIKEL 19, STK. 2, FASTSATTE STØTTE

skal indgives til Europa-Kommissionen, GD for Fiskeri, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel

e-post: fisheries-fs@cec.eu.int

der skal indgives en enkelt oversigt pr. medlemsstat for hele det foregående kalenderår uanset antallet af operationelle programmer/
enhedsprogrammeringsdokumenter

Medlemsstat _____			
Offentlig støtte ydet på nationalt, regionalt eller andet niveau, jf. artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2792/1999 (ekskl. den støtte, der nævnes i oversigterne over forløbet af de programmer, der omtales i bilag I), og i praksis udbetalt mellem den 1. januar og den 31. december 20____ Støtte udbetalt i _____ (valuta) <i>(totalbeløb for hver foranstaltning)</i>			
Reference for de anmeldte og af Kommissionen godkendte støtte- ordninger	Foranstaltning	Kode (*)	Den udbetalte offentlige støtte

(*) Kode 1: foranstaltninger, som ikke omfattes af forordning (EF) nr. 2792/1999.

Kode 2: foranstaltninger, som omfattes af forordning (EF) nr. 2792/1999, og som har modtaget samfinansieringsstøtte fra FIUF og statsstøtte, der er større end lofterne i forordningen (her angives den statsstøtte, der overskrider lofterne i forordningen).

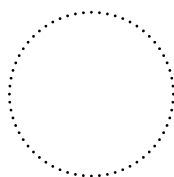
Kode 3: foranstaltninger, som omfattes af forordning (EF) nr. 2792/1999, men som ikke har modtaget samfinansiering fra FIUF (her angives den samlede udbetalte statsstøtte).

Den kompetente myndigheds repræsentant (navn, stilling og underskrift) _____

Dato: ____ / ____ / 20____

Tlf.: _____ Fax: _____ E-post: _____

Den kompetente myndigheds stempel

BILAG III

FORORDNING (EF) Nr. 2792/1999 — BLANDEDE SELSKABER

skal indgives til Europa-Kommissionen, GD for Fiskeri, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel

e-post: fisheries-fs@cec.eu.int

artikelnumrene henviser til forordning (EF) nr. 2792/1999

a) OPLYSNINGER OM BLANDEDE SELSKABER

Oplysninger af administrativ og finansiel art og om budgetgennemførelsen vedrørende blandede selskaber

Kolonne nr. ...

- 1) C.C.I. (fælles identifikationskode) for det operationelle program/enhedsprogrammeringsdokumentet, hvorfra præmien til oprettelse af det blandede selskab er trukket.
- 2) Projektets identifikationsnummer (nummer, som tildeles af det operationelle programs/enhedsprogrammeringsdokumentets forvaltningsmyndighed samtidig med, at det besluttes at tildele en præmie).
- 3) Projektets registreringsdato (den dato, hvorpå præmieansøgningen indgives) (dd/mm/åååå).
- 4) Den dato, hvorpå forvaltningsmyndigheden for det operationelle program/enhedsprogrammeringsdokumentet træffer den administrative beslutning om at tildele præmien (dd/mm/åååå).
- 5) Den tildelte præmie (EUR) (artikel 8, stk. 3).
- 6) Den FIUF-støtte, som er tildelt projektet (EUR).
- 7) Den faktisk indbetalte bankgaranti (EUR) (artikel 8, stk. 4).
- 8) Dato for bankgarantiens indbetaling (dd/mm/åååå).
- 9) Faktisk udbetalte forskud (EUR) (artikel 8, stk. 4).
- 10) Dato for udbetalingen af forskuddet (dd/mm/åååå).
- 11) Faktisk udbetalte restbeløb (EUR) (artikel 8, stk. 5).
- 12) Dato for restbeløbets udbetaling (dd/mm/åååå).

Oplysninger om de(t) fartøj(er), der indgår i det blandede selskab

(der bruges om nødvendigt flere linjer, da der kun må angives et fartøj pr. linje).

Kolonne nr. ...

- 13) Fartøjets interne nummer (opført i EF-fortegnelsen over fiskerfartøjer).
- 14) Fartøjets tonnage, som er lagt til grund for fastsættelsen af præmiens størrelse (GT eller BRT).
- 15) Fartøjets alder, anvendt til at fastsætte præmiens størrelse (antal hele år).
- 16) Fartøjets hovedaktivitet i de fem år, der går forud for dets indlemmelse i et blandet selskab; der angives en aktivitet med en af følgende koder: kode 1 (fiskeri i farvande under EF's overhøjhed eller jurisdiktion), kode 2 (fiskeri i henhold til en fiskeriaftale med EF), kode 3 (fiskeri i henhold til en anden fiskeriaftale) eller kode 4 (fiskeri i internationale farvande).
- 17) Dato for sletningen af fartøjet i EF-fortegnelsen over fiskerfartøjer (dd/mm/åååå).
- 18) Dato for fartøjets indregistrering i tredjelandet (dd/mm/åååå).
- 19) Fartøjets registreringsnummer i tredjelandet.
- 20) Tidligere modtaget EF-støtte (EUR) til bygning eller modernisering af fartøjet, som skal betales tilbage i henhold til artikel 10, stk. 3, litra b) (støtten må ikke kumuleres).
- 21) Den dato, hvor fartøjet reelt begyndte sine fiskeriaktiviteter inden for rammerne af det blandede selskab (dd/mm/åååå).

Det blandede selskabs kendetegn

Kolonne nr. ...

- 22) Land, hvor det blandede selskab er indregistreret (ISO-kode, 2 tegn).
- 23) Det blandede selskabs navn.
- 24) Det blandede selskabs adresse.
- 25) Valuta, som anvendes til at angive det blandede selskabs egenkapital (ISO-kode, 3 tegn)
- 26) Det blandede selskabs egenkapital.
- 27) Størrelsen af EF-partnerens/ernes deltagelse (angivet i % af det blandede selskabs egenkapital).
- 28) Begrundelse for tildeling af den offentlige præmie: kode 1 (oprettelse af et nyt blandet selskab), kode 2 (investering i egenkapitalen i et eksisterende blandet selskab).
- 29) Oprettelsesdato eller dato for investering (dd/mm/åååå).

b) OPLYSNINGER OM AKTIVITETSPLANENS GENNEMFØRELSE**Oplysninger om projektet og rapporten**

Kolonne nr. ...

- 1) Projektets identifikationsnummer (samme nummer som bilag III a), kolonne 2).
- 2) Rapportnummer (nummer mellem 1 og 5).
- 3) Rapportens dækningsperiode: fra (dd/mm/åååå) ...
- 4) ... til (dd/mm/åååå).

Eventuelle ændringer i vilkårene for det blandede selskabs aktiviteter i den periode, der dækkes af denne rapport

Kolonne nr. ...

- 5) Udskiftning af partneren i tredjelandet: kode 1 (ja)/kode 0 (nej).
- 6) Ændring af egenkapital eller ændring af EF-partnerens/ernes investeringssats i %: kode 1 (ja)/kode 0 (nej).
- 7) Ændring af fartøjets/ernes flag: kode 1 (ja)/kode 0 (nej).
- 8) Ændring af fiskerizone(r): kode 1 (ja)/kode 0 (nej).
- 9) Udskiftning af et forlist fartøj: kode 1 (ja)/kode 0 (nej).

Mængder fanget af de(t) fartøj(er), der indgår i det blandede selskab, i den periode, der dækkes af rapporten

(i fald der er flere fartøjer, anføres de samlede mængder)

Kolonne nr. ...

- 10) Kulmule (t).
- 11) Bundfisk (t).
- 12) Bløddyr (t).
- 13) Pelagiske arter (t).
- 14) Krebsdyr (t).
- 15) Øvrige arter (t).

Markedsført mængde svarende til de samlede fangster, som er nævnt ovenfor under kolonne 10-15

Kolonne nr. ...

- 16) Markedsført mængde i alt (t).
- 17) Heraf: mængde markedsført i EF's medlemsstater (t).

Salgsværdi

Kolonne nr. ...

18) Værdi af den markedsførte mængde, der er nævnt ovenfor i kolonne 16 (EUR).

19) Heraf: værdi af den markedsførte mængde, der er nævnt ovenfor i kolonne 17 (EUR).

Beskæftigelse

Kolonne nr. ...

20) Samlet antal arbejdspladser om bord på fartøjet/erne.

21) Heraf: antal arbejdspladser, som er besat med EF-borgere.

BILAG IV

FORORDNING (EF) Nr. 2792/1999 — BETEGNELSE FOR DE PRIORITEREDE FELTER, FORANSTALTNINGER, AKTIONER OG GENNEMFØRELSESINDIKATORER

(artikel-, afsnits- og bilagsnumre henviser til forordning (EF) nr. 2792/1999)

PRIORITERET FELT 1: TILPASNING AF FISKERIINDSATSEN (artikel 7 og 8)

Foranstaltning 11: ophugning af fartøjet (artikel 7, stk. 3, litra a)

— *Aktion 1 Ophugning*

- Indikator 1: BRT ⁽¹⁾
- Indikator 2: GT ⁽²⁾
- Indikator 3: kW ⁽³⁾

Foranstaltning 12: overførsel til et tredjeland/overgang til anden anvendelse (artikel 7, stk. 3, litra b) og c), og stk. 6)

— *Aktion 1 Overførsel til et tredjeland* (artikel 7, stk. 3, litra b)

- Indikator 1: BRT ⁽¹⁾
- Indikator 2: GT ⁽²⁾
- Indikator 3: kW ⁽³⁾

— *Aktion 2 Overgang til anden anvendelse, ekskl. bevarelse af historiske værdier/undersøgelser/erhvervsuddannelse/kontrolformål* (artikel 7, stk. 3, litra c)

- Indikator 1: BRT ⁽¹⁾
- Indikator 2: GT ⁽²⁾
- Indikator 3: kW ⁽³⁾

— *Aktion 3 Anvendelse til bevarelse af historiske værdier/undersøgelser/erhvervsuddannelse/kontrol* (artikel 7, stk. 6)

- Indikator 1: BRT ⁽¹⁾
- Indikator 2: GT ⁽²⁾
- Indikator 3: kW ⁽³⁾

Foranstaltning 13: blandede selskaber (artikel 8)

— *Aktion 1 Blandede selskaber*

- Indikator 1: BRT ⁽¹⁾
- Indikator 2: GT ⁽²⁾
- Indikator 3: kW ⁽³⁾
- Indikator 4: Antal fartøjer

PRIORITERET FELT 2: FORNYELSE OG MODERNISERING AF FISKERFLÅDEN (artikel 9)

Foranstaltning 21: bygning af nye fartøjer

— *Aktion 1 Bygning*

- Indikator 1: GT ⁽⁴⁾
- Indikator 2: kW ⁽³⁾

Foranstaltning 22: modernisering af eksisterende fartøjer

— *Aktion 1 Modernisering*

- Indikator 1: GT (fartøjets tonnage efter modernisering) ⁽⁴⁾
- Indikator 2: ΔGT (udvidelse af tonnage) ⁽⁴⁾
- Indikator 3: kW ⁽³⁾ ⁽⁵⁾

Foranstaltning 23: endeligt ophør af fartøjer (uden offentlig støtte) i forbindelse med fornyelse og modernisering af flåden med offentlig støtte— *Aktion 1 Endeligt ophør af eksisterende fartøjer*

- Indikator 1: BRT ⁽¹⁾
- Indikator 2: GT ⁽²⁾
- Indikator 3: kW ⁽³⁾

PRIORITERET FELT 3: BESKYTTELSE OG UDVIKLING AF DE AKVATISKE RESSOURCER, AKVAKULTUR, FISKERIHAVNES FACILITETER, FORARBEJDNING OG AFSÆTNING SAMT FERSKVANDSFISKERI (afsnit III og bilag III.2)

Foranstaltning 31: beskyttelse og udvikling af akvatiske ressourcer ⁽⁶⁾ (bilag III.2.1)— *Aktion 1 Beskyttelse og udvikling af akvatiske ressourcer*

- Indikator 1: Beskyttet havområde (km²)
- Indikator 2: Andre typer projekter (antal)

Foranstaltning 32: akvakultur ⁽⁷⁾ (bilag III.2.2)— *Aktion 1 Udvidelse af produktionskapaciteten inden for akvakultur (opførelse af nye enheder og/eller udvidelse af eksisterende enheder) ⁽⁸⁾*

- Indikator 1: Blåmuslinger (tons pr. år)
 - Indikator 2: Venusmuslinger (tons pr. år)
 - Indikator 3: Østers (tons pr. år)
 - Indikator 4: Bars (tons pr. år)
 - Indikator 5: Havrude (tons pr. år)
 - Indikator 6: Pighvar (tons pr. år)
 - Indikator 7: Laks (tons pr. år)
 - Indikator 8: Ørred opdrættet i havvand (tons pr. år)
 - Indikator 9: Ål (tons pr. år)
 - Indikator 10: Karpe (tons pr. år)
 - Indikator 11: Ørred opdrættet i ferskvand (tons pr. år)
 - Indikator 12: Andre arter (tons pr. år)
 - Indikator 13: Antal yngel produceret i klækningsanlæg
- *Aktion 2 Modernisering af eksisterende akvakulturanlæg, uden at produktionskapaciteten udvides*
- Indikator 1: Antal enheder, hvor der er sket forbedringer af hygiejne- og sundhedsforhold
 - Indikator 2: Antal enheder, hvor miljøforholdene er forbedret
 - Indikator 3: Antal enheder, hvor der er indført produktionsforbedrende ordninger (kvalitet, teknologisk innovation)

Foranstaltning 33: fiskerihavnes faciliteter (bilag III.2.3)— *Aktion 1 Opførelse af nye havnefaciliteter/udvidelse af eksisterende havnefaciliteter*

- Indikator 1: Kaj (m²)
- Indikator 2: Kaj (løbende meter)
- Indikator 3: Fryseanlæg (m³)
- Indikator 4: Lager, ekskl. fryseanlæg (m³)
- Indikator 5: Håndteringsudstyr (antal)
- Indikator 6: Antal ismaskiner
- Indikator 7: Antal elektricitetsforsyningsstationer og/eller vandforsyningsstationer
- Indikator 8: Brændstofforsyning (antal stationer)
- Indikator 9: Andet udstyr (antal)
- Indikator 10: Anvendeligt areal til førstegangssalg (m²)

- Aktion 2 Modernisering af eksisterende havnefaciliteter uden at de fysiske kapaciteter udvides
 - Indikator 1: Antal faciliteter, hvor der er sket forbedringer af hygiejne- og sundhedsforhold
 - Indikator 2: Antal faciliteter, hvor miljøforholdene er forbedret
 - Indikator 3: Antal faciliteter, hvor der er indført serviceforbedrende ordninger (kvalitet, teknologisk innovation)

Foranstaltning 34: forarbejdning ⁽⁷⁾ og afsætning (bilag III.2.4)

- Aktion 1 Udvidelse af forarbejdningsskapaciteten (opførelse af nye enheder og/eller udvidelse af eksisterende enheder) ⁽⁸⁾
 - Indikator 1: Friske eller kølede varer (tons pr. år)
 - Indikator 2: Konserverede eller halvkonserverede varer (tons pr. år)
 - Indikator 3: Dybfrosne varer (tons pr. år)
 - Indikator 4: Forarbejdede produkter, dvs. færdigretter, røgvarer og saltede og tørrede varer (tons pr. år)
- Aktion 2 Modernisering af eksisterende forarbejdningssenheder, uden at produktionskapaciteten udvides
 - Indikator 1: Antal enheder, hvor hygiejne- og sundhedsforhold er forbedret
 - Indikator 2: Antal enheder, hvor miljøforholdene er forbedret
 - Indikator 3: Antal enheder, hvor der er indført produktionsforbedrende systemer (kvalitet, teknologisk innovation)
- Aktion 3 Etablering af nye afsætningsvirksomheder
 - Indikator 1: Nytteareal i m²
- Aktion 4 Modernisering af eksisterende afsætningsvirksomheder
 - Indikator 1: Antal virksomheder, hvor hygiejne- og sundhedsforhold er forbedret
 - Indikator 2: Antal virksomheder, hvor miljøforholdene er forbedret
 - Indikator 3: Antal edb-styrede virksomheder

Foranstaltning 35: ferskvandsfiskeri ⁽⁶⁾ (bilag III.2.5)

- Aktion 1 Bygning af nye fartøjer
 - Indikator 1: Antal nybyggede fartøjer
 - Indikator 2: De nybyggede fartøjers tonnage
- Aktion 2 Modernisering af de eksisterende fartøjer
 - Indikator 1: Antal moderniserede fartøjer
 - Indikator 2: De moderniserede fartøjers samlede tonnage
- Aktion 3 Andre foranstaltninger til fordel for ferskvandsfiskeri
 - Indikator 1: Antal projekter

PRIORITERET FELT 4: ANDRE FORANSTALTNINGER (artikel 11, 12, 14, 15, 16 og 17, stk. 2)

Foranstaltning 41: kystfiskeri af mindre omfang (artikel 11)

- Aktion 1: Præmie til et integreret kollektivt projekt
 - Indikator 1: Antal deltagere (fiskere og deres familiemedlemmer) i projektet

Foranstaltning 42: socioøkonomiske foranstaltninger ⁽⁶⁾ (artikel 12)

- Aktion 1 Førtidspension (artikel 12, stk. 3, litra a))
 - Indikator 1: Antal førtidspensionerede
- Aktion 2 Fast individuel præmie for ophør med fiskeri (artikel 12, stk. 3, litra b))
 - Indikator 1: Antal modtagere af præmien
- Aktion 3 Omstillingspræmie (artikel 12, stk. 3, litra c))
 - Indikator 1: Antal modtagere af præmien
- Aktion 4 Etableringsstøtte til unge fiskere (artikel 12, stk. 3, litra d))
 - Indikator 1: Antal støttemodtagere
 - Indikator 2: De erhvervede fartøjers samlede tonnage

Foranstaltning 43: afsætningsfremmende foranstaltninger ⁽⁹⁾ (artikel 14)

- *Aktion 1 Reklamekampagner*
 - Indikator 1: Antal salgskampagner
 - Indikator 2: Antal kampagner for produkter med beskyttet geografisk betegnelse eller oprindelsesbetegnelse (artikel 14, stk. 3)
- *Aktion 2 Deltagelse i messer/udstillinger*
 - Indikator 1: Antal messer/udstillinger
- *Aktion 3 Markeds- og forbrugerundersøgelser*
 - Indikator 1: Antal studier/undersøgelser
- *Aktion 4 Vejledning, salgssupport og andre servicetilbud til en gros- og detailhandler*
 - Indikator 1: Antal projekter
- *Aktion 5 Foranstaltninger vedrørende kvalitetscertificering og mærkning af produkter*
 - Indikator 1: Antal foranstaltninger

Foranstaltning 44: aktioner iværksat af erhvervet ⁽⁹⁾ (artikel 15)

- *Aktion 1 Støtte til oprettelse af producentorganisationer (artikel 15, stk. 1, litra a))*
 - Indikator 1: Antal producentorganisationer, der har fået støtte
- *Aktion 2 Støtte til forbedring af kvaliteten af producentorganisationers produktion (artikel 15, stk. 1, litra b))*
 - Indikator 1: Antal producentorganisationer, der har modtaget støtte
- *Aktion 3 Andre aktioner iværksat af erhvervet (artikel 15, stk. 2)*
 - Indikator 1: Antal aktioner vedrørende forvaltningen af fiskeressourcer
 - Indikator 2: Antal aktioner vedrørende hygiejne, sundhed og sikkerhed
 - Indikator 3: Antal aktioner vedrørende akvakultur, miljøbeskyttelse og integreret forvaltning af kystnære havområder
 - Indikator 4: Antal handelsaktioner
 - Indikator 5: Antal aktioner vedrørende væksthuse for nye virksomheder/virksomhedsrådgivning
 - Indikator 6: Antal uddannelsesaktioner
 - Indikator 7: Antal aktioner vedrørende finansieringsteknik ⁽¹⁰⁾
 - Indikator 8: Antal øvrige aktioner

Foranstaltning 45: midlertidigt aktivitetsophør og andre finansielle godtgørelser ⁽⁶⁾ (artikel 16)

- *Aktion 1 Midlertidigt ophør af uforudsete årsager (artikel 16, stk. 1, litra a))*
 - Indikator 1: Antal fartøjer, der har modtaget godtgørelse
 - Indikator 2: Antal fiskere, der har modtaget godtgørelse
 - Indikator 3: Antal tabte arbejdsdage med ret til godtgørelse ⁽¹¹⁾
- *Aktion 2 Midlertidigt ophør p.g.a. suspension af en fiskeriaftale (artikel 16, stk. 1, litra b))*
 - Indikator 1: Antal fartøjer, der har modtaget godtgørelse
 - Indikator 2: Antal fiskere, der har modtaget godtgørelse
 - Indikator 3: Antal tabte arbejdsdage med ret til godtgørelse ⁽¹¹⁾
- *Aktion 3 Midlertidigt ophør af hensyn til fiskeressourcernes genoprettelse (artikel 16, stk. 1, litra c))*
 - Indikator 1: Antal fartøjer, der har modtaget godtgørelse
 - Indikator 2: Antal fiskere, der har modtaget godtgørelse
 - Indikator 3: Antal tabte arbejdsdage med ret til godtgørelse ⁽¹¹⁾
 - Indikator 4: Antal forarbejdningsvirksomheder, der har modtaget godtgørelse
- *Aktion 4 Godtgørelse på grund af tekniske restriktioner (artikel 16, stk. 2)*
 - Indikator 1: Antal fartøjer, der har modtaget støtte
 - Indikator 2: Antal fiskere, der har modtaget støtte

Foranstaltning 46: nyskabende foranstaltninger ⁽⁶⁾ (artikel 17, stk. 2)

- *Aktion 1 Pilot- og/eller demonstrationsprojekter*
 - Indikator 1: Antal pilot- og/eller demonstrationsprojekter vedr. forsøgsfiskeri
 - Indikator 2: Antal øvrige pilot- og/eller demonstrationsprojekter

PRIORITERET FELT 5: TEKNISK BISTAND (artikel 17, ekskl. stk. 2)**Foranstaltning 51: teknisk bistand ⁽⁹⁾**

- *Aktion 1 Forvaltning og iværksættelse af programmer ⁽¹²⁾*
 - Indikator 1: Antal aktioner
- *Aktion 2 Undersøgelser (inkl. evalueringer, som ikke er omfattet af aktion 1)*
 - Indikator 1: Antal undersøgelser
- *Aktion 3 Udveksling af erfaringer og oplysninger*
 - Indikator 1: Antal aktioner
- *Aktion 4 Andre tekniske bistandsaktioner*
 - Indikator 1: Antal aktioner

PRIORITERET FELT 6: FORANSTALTNINGER, SOM FINANSIERES AF DE ANDRE STRUKTURFONDE I FORBINDELSE MED DETTE PROGRAM (udelukkende i mål 1-områder)**Foranstaltning 61: foranstaltninger finansieret af EFRU ⁽⁶⁾**

- *Aktion 1 Aktioner finansieret af EFRU*
 - Indikator 1: Antal aktioner

Foranstaltning 62: foranstaltninger finansieret af ESF ⁽⁶⁾

- *Aktion 1 Aktioner finansieret af ESF*
 - Indikator 1: Antal manddage brugt til uddannelse

FODNOTER

- ⁽¹⁾ Denne indikator kan kun anvendes i forbindelse med fartøjer med en perpendicularængde på under 24 meter og kun indtil den 31.12.2003 (jf. bestemmelserne om skibsmåling).
- ⁽²⁾ Anvendelsen af denne indikator er obligatorisk i forbindelse med:
- fartøjer med en perpendicularængde på over 24 meter fra den 1.1.2000, og
 - alle fartøjer fra den 1.1.2004
- (jf. bestemmelserne om skibsmåling).
- ⁽³⁾ Denne indikator angiver den maskineffekt, der er oplyst i henhold til procedurerne i forordning (EF) nr. 2090/98 (motorkraft).
- ⁽⁴⁾ De nybyggede fartøjers tonnage (foranstaltning 21) skal angives i GT, og alle moderniserede fartøjers tonnage (foranstaltning 22) skal ligeledes angives i GT (bilag IV, punkt 1.4. litra a), i forordning (EF) nr. 2792/1999). Indikatoren BRT skal således hverken bruges til nybygning eller til modernisering. Hvis moderniseringen ikke medfører nogen tonnageforøgelse, angives værdien »0«.
- ⁽⁵⁾ Denne indikator angiver den samlede motorkraft i fartøjets nye motor og ikke den forøgelse af motorkraften, som den nye motor har medført. Hvis moderniseringen ikke medfører nogen ændringer i motorkraften, angives værdien »0«.
- ⁽⁶⁾ En aktion kan i forbindelse med denne foranstaltning omfatte alle projekter fra en bestemt region på NUTS III-niveau; i så fald er den tilsvarende værdi en aggregeret værdi.
- ⁽⁷⁾ Inden for akvakultur/forarbejdning er en »enhed« = akvakulturbrug/en fabrik eller en forarbejdningsvirksomhed.
- ⁽⁸⁾ Indikatorerne under denne aktion vedrører produktionskapaciteten i de nyopførte enheder (og forhøjelsen af produktionskapaciteten i forbindelse med udvidelsen af eksisterende enheder) og ikke den mængde, der rent faktisk produceres i det første år.
- ⁽⁹⁾ I forbindelse med denne foranstaltning kan alle programmets projekter samles under en aktion; i så fald skal NUTS III-koden i tabellen i bilag I til nærværende forordning udskiftes med NUTS-koden for medlemsstaten (kolonne 4), og der skal angives aggregerede mængder.
- ⁽¹⁰⁾ Jf. regel nr. 8 (venturekapitalfonde og lånefonde), nr. 9 (garantifonde) og nr. 10, stk. 2, (støtte via leasinggiver) i forordning (EF) nr. 1685/2000.
- ⁽¹¹⁾ Antallet af dage gælder både fartøj og mandskab.
- ⁽¹²⁾ Jf. de udgiftskategorier, der er fastsat i stk. 2 i regel nr. 11 (udgifter i forbindelse med forvaltning og gennemførelse af strukturfondene) i forordning (EF) nr. 1685/2000.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 367/2001

af 23. februar 2001

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i Indien og Republikken Korea

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Indledning

- (1) Den 27. maj 2000 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (i det følgende benævnt »indledningsmeddelelsen«) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af polyethylenterephthalatfolie (i det følgende benævnt »PET-folie«) med oprindelse i Indien og Republikken Korea (i det følgende benævnt »Korea«).
- (2) Proceduren blev indledt på grundlag af to klager (den ene mod importen med oprindelse i Indien og den anden mod importen med oprindelse i Korea) indgivet i april 2000 af fire producenter i Fællesskabet, DuPont Teijin Films Ltd, Mitsubishi Polyester Film GmbH, Nuroll SpA og Fapack (i det følgende benævnt »de klagende parter«), der tegner sig for mere end 50 % af den samlede produktion i Fællesskabet af PET-folie. Klagerne indeholdt beviser for, at nævnte vare indførtes til dumpingpriser, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en antidumpingprocedure.
- (3) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, importører, endelige brugere og råvareleverandører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for de pågældende eksportlande og de klagende parter om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren.
- (4) En række eksporterende producenter i de pågældende lande samt producenter, endelige brugere, råvareleverandører og importører i Fællesskabet tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for ovennævnte frist, og som påviste, at der var

særlige grunde til, at de burde høres, fik mulighed for at blive hørt mundtligt.

- (5) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, der vidstes at være berørt, og til alle andre selskaber, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen, med undtagelse af de eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven og ikke anmodede om individuel behandling. Der blev modtaget svar fra tre klagende producenter i Fællesskabet, fra tre ikke-klagende producenter i Fællesskabet, fra syv eksporterende producenter i de pågældende lande samt fra deres forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet, fra to ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet og fra 23 brugere.

- (6) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en foreløbig afgørelse om dumping, skade og Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

a) Klagende producenter i Fællesskabet

- DuPont Teijin Films Ltd, Contern, Luxembourg, og Wilton, Det Forenede Kongerige
- Mitsubishi Polyester Film GmbH, Wiesbaden, Tyskland
- Nuroll SpA, Caserta, Italien.

b) Ikke-klagende producenter i Fællesskabet

- 3M, Caserta, Italien.

c) Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet

- Coveme SpA, San Lazzaro di Savena, Italien
- Montefiore, Bioggio, Schweiz.

d) Eksporterende producenter i de pågældende eksportlande

Indien

- Ester Industries Limited, New Delhi
- Gareware Polyester Limited, Aurungabad
- Flex Industries Limited, Noida
- Jindal Polyester Limited, New Delhi.

Korea

- Toray Saehan Inc./Saehan Ind Inc., Seoul
- Kolon Industries Inc., Kwacheon
- SKC Co. Ltd, Seoul.

e) Forretningsmæssigt forbundne importører

- Gareware Polyester International Ltd, Harrow, Middlesex, Det Forenede Kongerige
- SKC Europe GmbH, Frankfurt, Tyskland
- Saehan Deutschland GmbH, Eschborn, Tyskland.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT C 148 af 27.5.2000, s. 22.

- (7) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. april 1999 til den 31. marts 2000 (»undersøgelsesperioden«). For så vidt angår den udvikling, der blev lagt til grund for skadesvurderingen, analyserede Kommissionen oplysninger vedrørende perioden fra den 1. januar 1996 til den 31. marts 2000 (i det følgende benævnt »den betragtede periode«).

2. Eksisterende udligningstold på importen fra Indien

- (8) Importen af PET-folie fra Indien var for nylig genstand for en antisubsidieundersøgelse, og der blev ved Rådets forordning (EF) nr. 2597/1999 ⁽¹⁾ indført endelige udligningsforanstaltninger over for importen af PET-folie med oprindelse i Indien.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

a) Beskrivelse af varen

- (9) Den pågældende vare er ikke-selvklæbende polyethylen-terephthalatfolie, undtagen folie til fremstilling af disketter og fotopolymer-højtryksplader importeret i henhold til fællesskabslovgivningens bestemmelser om endelige anvendelsesformål. PET-folie fremstilles altid af PET-polymer og består af en grundfolie, der kan være genstand for yderligere behandling enten under eller efter produktionsprocessen. Denne behandling af grundfolien kan typisk omfatte koronabehandling, metallisering eller kemisk belægning.
- (10) PET-folie har særlige fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, der adskiller varen fra andre plastfolier. Nogle af disse egenskaber ved PET-folie er f.eks. dens høje brudstyrke, meget gode elektriske egenskaber, lave fugtighedsoptagelse og fugtighedsresistens, begrænsede krympning og gode spærreegenskaber. Disse specifikke egenskaber er bestemmende for de forskellige typer af PET-folie, men disse typer bevarer dog PET-grundfoliens basale fysiske, tekniske og kemiske egenskaber.
- (11) PET-folie har fem brede endelige anvendelsesformål og falder ind under fem markedssegmenter, nemlig magnetiske medier, indpakning samt elektriske, afbildningsmæssige og industrielle anvendelsesformål. Samme type PET-folie kan imidlertid ofte benyttes til forskellige anvendelsesformål, hvilket tyder på en høj grad af udskiftelighed. I forbindelse med undersøgelsen blev varen opdelt i typer på grundlag af markedssegment, tykkelse, belægningsegenskaber, overfladebehandling,

mekaniske egenskaber og klarhed/uigennemsigtighed, hvilket søgte at afspejle de ovennævnte egenskaber.

- (12) Denne vare tariferes i øjeblikket under KN-kode ex 3920 62 19 og 3920 62 90. Undersøgelsen har vist, at den pågældende vare også er importeret under KN-kode 3920 69 00. Dette må imidlertid betragtes som en fejltarifiering og kan ikke begrunde en udvidelse af proceduren til at omfatte forskellige varer, der henhører under andre KN-koder. Det hævdedes også, at der kan have fundet import sted i henhold til KN-kode 3920 62 11 og 3920 62 13, men der fandtes ikke bevis for fejltarifiering under disse koder.

b) Parternes argumenter

- (13) To eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, hævdede, at metalliseret PET-folie ikke burde være omfattet af varedækningen i den aktuelle procedure, da denne vare ikke var identisk med eller lignede PET-grundfolie. Det blev fremført, at metalliseret PET-folie yderligere forarbejdes i et autonomt produktionssystem, hvorved PET-grundfolien påføres partikler af metal, især aluminium. Det blev også fremført, at metalliseret folie er korrekt tariferet under HS-kode 3921, og at denne kode ikke er nævnt i indledningsmeddelelsen.
- (14) Det hævdedes endvidere, at PET-videofilm ikke kan anses for at være identisk med PET-grundfolie, da videofilm er en efterfølgende belagt PET-folie, der er fremstillet i et autonomt produktionssystem og ikke som led i det normale produktionsforløb. Desuden vil denne vares pris også være højere end prisen på PET-grundfolie.
- (15) Det blev fremført, at PET-folie til elektriske anvendelsesformål i forbindelse med isolering ikke var indbyrdes udskiftelig med PET-folie til andre anvendelsesformål og derfor ikke burde være omfattet af proceduren.
- (16) Visse eksporterende producenter i stikprøven hævdede, at proceduren burde have været begrænset til PET-folie af en tykkelse under 25 µ, dvs. såkaldt »tynd folie«, og at proceduren derfor ikke burde have omfattet PET-folie af tykkelse over 25 µ (»tyk folie«). Det hævdedes, at disse typer benyttes i forskellige markedssegmenter, og at der anvendes forskellige maskiner til at fremstille tynd og tyk folie. Det blev også fremført, at Kommissionen i tidligere undersøgelser havde skelnet mellem tyk og tynd folie.
- (17) En eksporterende producent, der indgik i stikprøven, fremførte, at varedækningen i undersøgelsen burde have været begrænset til de tykkelser af PET-folie, nemlig fra 12 til 15 µ, hvor der ifølge klagen forvoldes EF-erhvervsgrenen skade.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 10.12.1999, s. 1.

c) Resultaterne af undersøgelsen

- (18) Det konstateredes, at både EF-erhvervsgrenen og de eksporterende producenter fremstiller mange forskellige typer PET-folie. Selv om de forskellige typer PET-folie har forskellige egenskaber, såsom tykkelse, belægning eller overfladebehandling (f.eks. metallisering), og selv om der findes forskellige anvendelsesformål for PET-folie, konkluderedes det imidlertid, at de forskellige typer PET-folie er en og samme vare.
- (19) For så vidt angår metalliseret folie fandtes det, at en tilføjelse af et eller to lag metal, f.eks. aluminium, til PET-grundfolien ikke ændrer varens grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber markant. Den faktiske sammensætning af metalliseret folie afviger næsten ikke fra grundfoliens sammensætning, da den mængde metal, der påføres PET-grundfolien, er meget lille (typisk 20 gram aluminium pr. ton folie). Desuden er PET-grundfolie og metalliseret PET-folie indbyrdes udskiftelige i mange anvendelsesformål og har derfor samme eller næsten samme brug. Det er rigtigt, at metalliseret PET-folie kan være beregnet til bestemte anvendelsesformål, men andre standardtyper af PET-folie kan også benyttes til en række af disse bestemte anvendelsesformål, f.eks. til emballering af levnedsmidler, hvilket viser, at der er en vis grad af konkurrence og udskiftelighed mellem varetyperne. Af alle disse årsager anses metalliseret folie for at være omfattet af definitionen af den pågældende vare. Det konstateredes også, at metalliseret folie baseret på polyethylenterephthalat er tariferet under KN-kode 3920 62 19 og 3920 62 90.
- (20) For så vidt angår PET-videofilm fandtes det (ligesom det var tilfældet med tilføjelsen af metal til PET-grundfolien), at en belægning af PET-grundfolie med et magnetisk lag i en autonom produktionsproces ikke ændrer PET-grundfoliens fundamentale egenskaber, og at PET-videofilm og andre typer PET-folie derfor bør anses for at være samme vare.
- (21) For så vidt angår PET-folie til elektriske anvendelsesformål (nemlig til isolering) fandtes det, at selv om denne type PET-folie specifikt anvendes til bestemte formål, har den samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber som andre typer PET-folie. Ligesom metalliseret folie er PET-folie til elektriske anvendelsesformål en overfladebehandlet PET-grundfolie. Overfladebehandlingen repræsenterer kun en betydelig del af denne PET-folietypes endelige vægt og ændrer derfor ikke PET-grundfoliens fysiske egenskaber.
- (22) For så vidt angår sondringen mellem såkaldt tyk og tynd PET-folie og påstanden om, at klagen synes at være baseret på PET-folie af en tykkelse på mellem 12 og 15 μ , fandtes det, at der ikke var nogen klar skillelinje mellem de foreslåede »tykke« og »tynde« grupperinger

eller mellem PET-folie inden for intervallet 12 til 15 μ og anden PET-folie. De tidligere undersøgelser var enten koncentreret om al import af PET-folie (1989) eller om specifikke segmenter af PET-folieindustrien, navnlig såkaldt »tynd folie« (1991) og videofilm (1996). I den aktuelle procedure indeholdt klagerne dokumentation for, at hele spektret af PET-folietykkelser udgjorde en enkelt vare. Undersøgelsen blev derfor indledt på dette grundlag og bekræftede efterfølgende, at PET-folie af forskellige tykkelser som ovenfor anført var en og samme vare.

2. Samme vare

- (23) PET-folie, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Indien og Korea, og PET-folie, der eksporteres til Fællesskabet fra disse lande, samt PET-folie, der fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrenen på fællesskabsmarkedet, fandtes at have de samme fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål. Det konkluderedes derfor, at de er samme vare i henhold til grundforordningen.

C. STIKPRØVER AF INDISKE OG KOREANSKE EKSPORTERENDE PRODUCENTER

- (24) I betragtning af antallet af eksporterende producenter i både Indien og Korea besluttede Kommissionen at anvende stikprøver, jf. artikel 17 i grundforordningen. For at gøre det muligt for Kommissionen at udvælge en stikprøve for hvert af de pågældende lande blev eksporterende producenter i henhold til artikel 17, stk. 2, i grundforordningen anmodet om at give sig til kende senest to uger efter indledningen af proceduren og give grundlæggende oplysninger om deres produktion, hjemmemarkedssalg og eksport i undersøgelsesperioden samt oplyse navnene på alle med dem forretningsmæssigt forbundne selskaber og disse selskabers aktiviteter. Selskaberne blev også anmodet om at tilkendegive, om de påtænkte at anmode om fastsættelse af en individuel dumpingmargen.
- (25) 12 eksporterende producenter rapporterede om eksport-salg til Fællesskabet i undersøgelsesperioden og gav udtryk for, at de var villige til at indgå i stikprøven. Stikprøven blev udvalgt efter konsultation og aftale med de berørte selskaber. I overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i grundforordningen baseredes udvælgelsen på den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Følgende eksporterende producenter blev udvalgt til stikprøven (»de eksporterende producenter i stikprøven«):

Indien

- Ester Industries Limited, New Delhi
- Gareware Polyester Limited, Mumbai
- Flex Industries Limited, Noida
- Jindal Polyester Limited, New Delhi.

Korea

- Toray Saehan Inc./Saehan Ind Inc., Seoul
- Kolon Industries Inc., Kwacheon
- SKC Co. Ltd, Seoul.

- (26) Den mængde varer, der eksporteredes til Fællesskabet af de eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden, udgjorde for både Indien og Korea næsten 90 % af al den PET-folie med oprindelse i disse lande, som eksporteredes til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.
- (27) Bortset fra en eksporterende producent anmodede alle de selskaber, som var villige til at indgå i stikprøven, også om, at der blev beregnet en individuel margin for dem, hvis de ikke blev udvalgt, jf. artikel 17, stk. 3, i grundforordningen. Der kunne imidlertid ikke fastsættes individuelle dumpingmargener for disse samarbejdsvillige selskaber, fordi individuelle undersøgelser ville have medført unødigt store byrder og kunne have forhindret en rettidig afslutning af undersøgelsen.

D. DUMPING

1. Generel metode

a) Normal værdi

- (28) Med henblik på at fastsætte den normale værdi undersøgte det først for hver eksporterende producent i stikprøven, om det samlede salg af den pågældende vare på hjemmemarkedet målt i mængde var repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen, dvs. om dette salg udgjorde mere end 5 % af eksportsalget af den pågældende vare til Fællesskabet.
- (29) Det undersøgte derefter, om det samlede salg på hjemmemarkedet af hver varetype udgjorde mindst 5 % af de solgte mængder af samme varetype, som eksporteredes til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, og således var repræsentativt.
- (30) For de varetyper, der opfyldte 5 %-kriteriet, undersøgte det, om der havde fundet et tilstrækkeligt salg sted i normal handel i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, i grundforordningen. I de tilfælde, hvor hjemmemarkedssalget pr. varetype til en pris højere end enhedsomkostningerne udgjorde mindst 80 % af salget, fastsattes den normale værdi på grundlag af det vejede gennemsnit

af de priser, der faktisk var betalt for alt salg på hjemmemarkedet. For de varetyper, hvor de fortjenstgivende transaktioner udgjorde 80 % eller derunder, men ikke under 10 %, af salget, fastsattes den normale værdi på grundlag af det vejede gennemsnit af de priser, der faktisk var betalt for det øvrige fortjenstgivende hjemmemarkedssalg.

- (31) For de varetyper, hvor hjemmemarkedssalget i normal handel udgjorde mindre end 5 % af de mængder, der eksporteredes til Fællesskabet, eller hvor det fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet udgjorde mindre end 10 %, ansås hjemmemarkedssalget af disse varetyper for at være utilstrækkeligt, jf. artikel 2, stk. 4, i grundforordningen, og der blev derfor set bort herfra. I disse tilfælde blev den normale værdi, hvor det var muligt, fastsat på grundlag af det vejede gennemsnit af de priser, der opnåedes af andre producenter i det pågældende land for et repræsentativt salg i normal handel på hjemmemarkedet af tilsvarende varetype, jf. artikel 2, stk. 1, i grundforordningen. I de tilfælde, hvor hverken den pågældende eksporterende producent eller nogen anden samarbejdsvillig eksporterende producent i det pågældende land havde et tilstrækkeligt salg af en varetype i normal handel, blev den normale værdi beregnet på grundlag af den pågældende eksporterende producents produktionsomkostninger for den pågældende eksporterede varetype plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA & G-omkostninger) samt fortjeneste, jf. artikel 2, stk. 3 og 6, i grundforordningen. SA & G-omkostningerne fastsattes på grundlag af det repræsentative hjemmemarkedssalg af samme vare, og fortjenstmargenen fastsattes på grundlag af det repræsentative salg på hjemmemarkedet i normal handel.

b) Eksportpris

- (32) I alle tilfælde, hvor PET-folie eksporteredes direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet, fastsattes eksportpriserne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen nemlig på grundlag af de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales.
- (33) Hvis eksportsalget havde fundet sted til en forretningsmæssigt forbundet importør, beregnedes eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, i grundforordningen nemlig på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer for første gang videresolgte til en uafhængig køber. I sådanne tilfælde blev der foretaget justeringer for alle omkostninger, der var påløbet mellem import og videresalg af den pågældende importør, samt for en rimelig fortjeneste. Sidstnævnte blev fastsat på grundlag af den fortjeneste, som blev opnået af uafhængige importører af den pågældende vare.

c) *Sammenligning*

- (34) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget hensyn til forskelle i faktorer, der påvirkede prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

d) *Dumpingmargener*i) *Dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven*

- (35) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen sammenlignedes den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver varetype med den vejede gennemsnitlige eksportpris af fabrik og på samme handelstrin. Hvor det blev fastslået, at der var et mønster i eksportpriserne, der afveg væsentligt for forskellige købere, regioner eller tidsperioder, og at ovennævnte metode ikke afspejlede dumpingens fulde omfang, blev den vejede gennemsnitlige normale værdi sammenlignet med eksportpriserne for alle individuelle salgstransaktioner til Fællesskabet.

ii) *Dumpingmargen for de samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven, men som anmodede om individuel behandling*

- (36) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven blev anvendt på de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven.

iii) *Dumpingmargen for ikke-samarbejdsvillige selskaber*

- (37) For de eksporterende producenter, som ikke besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, fastsattes dumpingmargenen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i grundforordningen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.
- (38) I betragtning af den høje grad af samarbejdsvilje i begge de lande, der er omfattet af undersøgelsen, besluttedes det at fastsætte restdumpingmargenen for hvert land til det niveau, der konstateredes for den eksporterende producent, som havde den højeste dumpingmargen. Denne fremgangsmåde blev fulgt, da der ikke var grund til at antage, at nogen ikke-samarbejdsvillig eksporterende producent i de pågældende lande ville have foretaget dumping på et lavere niveau end en samarbejdsvillig eksporterende producent i samme land.

2. **Indien**a) *Normal værdi*

- (39) For omkring halvdelen af modellerne kunne hjemmemarkedspriserne for de eksporterende producenter i stikprøven ikke benyttes til at fastsætte den normale værdi på grund af manglende salg i normal handel eller utilstrækkelig repræsentativitet. Prisen på modeller, der

solgtes af andre eksporterende producenter i stikprøven, kunne kun benyttes for et begrænset antal modeller, hovedsagelig fordi der ikke fandtes identiske modeller. For de resterende modeller beregnedes den normale værdi.

- (40) Tre af de fire indiske eksporterende producenter i stikprøven krævede, at deres råvareomkostninger blev justeret med det eksportsubsidiebeløb, de havde modtaget i henhold til toldgodtgørelsesordningen (DEPB) på efter-eksportbasis (se betragtning 49 og 50). Denne justering kunne ikke indrømmes, da selskabernes regnskaber (hvor råvareomkostningerne var bogført til deres fulde købspris uden fordele i henhold til DEPB) fandtes at afspejle omkostningerne i forbindelse med fremstilling og salg af varen. Ligeledes rummer artikel 2, stk. 10, i grundforordningen kun mulighed for justeringer, der påvirker prissammenligneligheden. Da DEPB-ordningen ikke påvirkede prissammenligneligheden (se betragtning 49 og 50), er der intet retsgrundlag for at justere omkostningerne med beløbet fra DEPB-ordningen.

- (41) En eksporterende producent hævdede, at produktionsomkostningerne i en fabrik ikke i tilstrækkelig grad afspejlede omkostningerne i forbindelse med produktionen, fordi den meget lave kapacitetsudnyttelse indebar en for høj angivelse af produktionsomkostningerne. Der kunne ikke indrømmes nogen justering i denne forbindelse, da det konstateredes at den lave kapacitetsudnyttelse ikke skyldtes investeringer i nye produktionslinjer og derfor ikke svarede til den situation, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, i grundforordningen.

b) *Eksportpris*

- (42) Ved fastsættelsen af eksportprisen for varer med oprindelse i Indien benyttede Kommissionen de procedurer og metoder, som er beskrevet i betragtning 32 og 33.

c) *Sammenligning*

- (43) Der blev foretaget justeringer for forskelle i omkostninger til transport, forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, pakning, kreditter og provisioner, når dette var relevant og berettiget.

i) *Indirekte skatter*

- (44) En eksporterende producent i stikprøven krævede en justering af den normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), i grundforordningen for omsætningsafgifter (en afgift pålagt af indiske regionale myndigheder), som var betalt på hjemmemarkedssalget. Selskabet var fritaget for omsætningsafgiften i nogle måneder af undersøgelsesperioden. Denne fritagelse for omsætningsafgift indrømmes selskaber, der investerer i den pågældende region. Den eksporterende producent krævede en justering beregnet som den samlede omsætningsafgift, der var opkrævet fra selskabets kunder og

betalt til de regionale myndigheder i undersøgelsesperioden, divideret med det samlede hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden. Justeringen skulle derefter anvendes på hele hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden, både på transaktioner, hvor der var betalt omsætningsafgift, og på transaktioner, der var fritaget for afgiften. Kravet om en justering for de salgstransaktioner, hvor der ikke var betalt omsætningsafgift, var begrundet med, at omsætningsafgiften angiveligt blev betalt indirekte ved, at der blev foretaget investeringer i regionen.

- (45) Det konstateredes, at selskabet faktisk var fritaget fra omsætningsafgiften i nogle måneder af undersøgelsesperioden, og at omsætningsafgiften skulle betales for resten af undersøgelsesperioden. Der kunne ikke foretages nogen justering for de transaktioner, hvor der slet ikke blev betalt omsætningsafgift, fordi en sådan omsætningsafgift ikke blev pålagt samme vare solgt på hjemmemarkedet i Indien. For de transaktioner, hvor det konstateredes, at der var betalt omsætningsafgift og en justering i princippet var berettiget, fandtes det, at omsætningsafgiften allerede var trukket fra de salgspriser på hjemmemarkedet, som selskabet havde oplyst for de pågældende transaktioner, og der var derfor ikke behov for yderligere justeringer.

ii) Handelsled

- (46) En eksporterende producent i stikprøven krævede en justering for forskelle i handelsled i henhold til artikel 2, stk. 10, litra d), i grundforordningen. Denne justering kunne ikke indrømmes, da selskabet ikke kunne påvise, at eksportprisen gjaldt for salg i et handelsled, der var forskelligt fra det for den normale værdi fastlagte, og at prisernes sammenlignelighed var påvirket. Det blev hævdet, at der fandtes to forskellige handelstrin både på eksport- og hjemmemarkedet, men der kunne ikke konstateres nogen konsekvente og tydelige forskelle mellem sælgernes funktioner og priser for de forskellige handelstrin på Indiens hjemmemarked.
- (47) En anden eksporterende producent i stikprøven hævdede, at forhandlerne i Fællesskabet købte større mængder end forhandlerne på hjemmemarkedet, og at salgspriserne på hjemmemarkedet derfor var højere, hvilket ville berettige en justering for handelsled i henhold til artikel 2, stk. 10, litra d). Denne justering kunne ikke indrømmes, da selskabet ikke kunne påvise, at der var forskel mellem de funktioner, der udførtes af de påståede forskellige kategorier af forhandlere.

iii) Valutaomregning

- (48) En eksporterende producent i stikprøven fremsatte to krav i henhold til artikel 2, stk. 10, litra j), i grundforordningen: i) at eksportpriserne blev omregnet til indiske rupees ved anvendelse af valutakursen på betalingsdatoen, og ii) hvis det første krav blev afvist, at der blev

foretaget en justering for valutaomregning. Det første ønske kunne ikke imødekommes, da artikel 2, stk. 10, litra j), ikke giver mulighed for justeringer, der tager hensyn til kursændringer, som forekommer efter salgsdatoen. Den anden påstand blev også afvist, da der ikke forekom nogen vedvarende bevægelse i vekselkurserne mellem Fællesskabets valutaer og den indiske rupee i undersøgelsesperioden.

iv) Andre justeringer

- (49) Alle indiske eksporterende producenter i stikprøven ønskede en justering af eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 10, litra k), i grundforordningen for de fordele, de havde modtaget i henhold til toldgodtgørelsesordningen (DEPB) på efter-eksportbasis. I undersøgelsesperioden var de indiske eksporterende producenter af PET-folie berettigede til at modtage kredit i henhold til DEPB-ordningen, når de eksporterede den pågældende vare. For metalliseret PET-folie var satsen 20 % for perioden 1. april 1999 til 28. februar 2000, hvilket ændredes til 20 % med et samlet loft på 85 rupees pr. kg. For alle andre typer PET-folie udgjorde kreditten 19 % af fob-værdien for eksporttransaktionerne for den pågældende vare mellem 1. april 1999 og 28. februar 2000 og 15 % derefter. De kreditter, der blev modtaget i undersøgelsesperioden, kunne benyttes til at udligne told, der normalt var skyldig på importen af enhver vare, eller kunne sælges frit til andre selskaber. Det skal bemærkes, at de toldfrit importerede varer kunne sælges på hjemmemarkedet eller benyttes på en hvilken som helst anden måde, og der var intet krav om, at de importerede varer kun kunne benyttes til fremstilling af den eksporterede vare.
- (50) Det skal bemærkes, at Kommissionen i en tidligere anti-subsidiundersøgelse⁽¹⁾ har fundet, at DEPB-ordningen er et eksportsubsidie. De eksporterende producenter påviste ikke, at eksportsubsidiet i henhold til DEPB-ordningen på efter-eksportbasis påvirkede prissammenligneligheden, navnlig at kunderne betalte forskellige priser på hjemmemarkedet på grund af DEPB-fordelene. Denne påstand blev derfor afvist. Ingen vare bør imidlertid være genstand for både antidumping- og udligningstold med henblik på at afhjælpe den samme situation, der er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering. I overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i grundforordningen skal de eksportsubsidier, der er behandlet ved hjælp af den eksisterende udligningstold, derfor fratrækkes antidumpingtolden.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2597/1999 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien.

d) *Dumpingmargen*

- (51) Som fastsat i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den pågældende vare, som eksporteredes til Fællesskabet, sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type af den pågældende vare.
- (52) For to eksporterende producenter i stikprøven konstateredes det, at deres eksportpriser havde varieret alt efter kunde, periode og region. Da sammenligningen af den vejede gennemsnitlige normale værdi pr. varetype med den vejede gennemsnitlige eksportpris afspejlede dumpingens fulde omfang, blev dumpingmargenerne for disse selskaber imidlertid beregnet som ovenfor beskrevet.
- (53) Dumpingmargenen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, og for de ikke-samarbejdsvillige selskaber blev fastsat i henhold til den metode, der er beskrevet i betragtning 36, 37 og 38.
- (54) Sammenligningen viste, at der forekom dumping for så vidt angik de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven. De foreløbige dumpingmargener udgør følgende af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Ester Industries Limited	71,0 %
Flex Industries Limited	48,3 %
Gareware Polyester Limited	69,5 %
Jindal Polyester Limited	10,6 %
Dumpingmargen for samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven	55,0 %
Restdumpingmargen for ikke-samarbejdsvillige selskaber	71,0 %

3. **Korea**a) *Spørgsmål i forbindelse med selskabsstruktur*

- (55) En af de koreanske eksporterende producenter i stikprøven ønskede, at afgørelsen vedrørende dumping og skade for dens vedkommende blev begrænset til de sidste fire måneder af undersøgelsesperioden. Anmodningen var baseret på en påstand om, at kontrollen med den oprindelige eksporterende producents PET-folieafdeling fire måneder før udgangen af undersøgelsesperioden blev overført til et joint venture mellem dette selskab og et japansk selskab, og at den kommercielle strategi i forbindelse med driften (herunder prispolitikken) var ændret betydeligt.
- (56) På grundlag af de oplysninger, der blev afgivet om ejerskabsstrukturen og driftens karakter, bemærkede Kommissionen, at det japanske selskab allerede havde en vigtig aktiepost i det koreanske selskab forud for oprettelsen af det nævnte joint venture, og at dets produkti-

onsaktiver for den pågældende vare var de samme som for det tidligere koreanske selskab. Det bemærkedes endvidere, at nævnte joint venture vedblev med at sælge den pågældende vare under den tidligere eksporterende producents varemærke. Der var intet bevis for en klar ændring af prispolitikken i undersøgelsesperioden og siden oprettelsen af dette joint venture. Det konkluderedes derfor, at det nævnte joint venture reelt var en videreførelse af den tidligere operation, og at oplysningerne vedrørende hele undersøgelsesperioden skulle benyttes.

b) *Normal værdi*

- (57) For langt de fleste typer blev den normale værdi fastsat på grundlag af salgsprisen på hjemmemarkedet. Hvor hjemmemarkedspriserne på en bestemt model ikke kunne benyttes til at fastsætte den normale værdi, blev den normale værdi beregnet, da der ikke kunne konstateres noget hjemmemarkedssalg af identiske modeller hos andre eksporterende producenter i stikprøven. To eksporterende producenter i stikprøven angav visse salgstransaktioner til koreanske produktionsvirksomheder som hjemmemarkedstransaktioner, hvor den fremstillede vare i sidste ende var bestemt til eksport. Det blev fremført, at dette salg burde behandles som hjemmemarkedssalg, da varen var beregnet til at blive forbrugt på hjemmemarkedet. Dette salg var imidlertid genstand for administrative ordninger, der var specifikke for salg til eksport. Det var ikke genstand for indlandsk omsætningsafgift, det blev ofte faktureret i dollars og betalt med remburs, det var omfattet af (omsættelige) toldgodtgørelsesordninger og blev sædvanligvis betegnet som lokalt eksportsalg i selskabernes regnskaber. Under disse omstændigheder kunne dette salg ikke anses for at have fundet sted i normal handel eller på vilkår, der muliggjorde en korrekt sammenligning, og det blev derfor ikke taget i betragtning i forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi.

c) *Eksportpris*

- (58) For alle de eksporterende producenter i stikprøven foregår en del af eksporten af den pågældende vare til Fællesskabet gennem forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet. En af disse forretningsmæssigt forbundne importører omdanner den importerede grundfolie. Ved omdannelsen af varen gennem forskellige processer tilføjer den forretningsmæssigt forbundne importør varen en væsentlig værdi og har betydelige omkostninger. I betragtning af denne omdannelses kompleksitet ville det have været vanskeligt at nå frem til en tilstrækkelig nøjagtig beregnet eksportpris. Da det eksportsalg til ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet, der blev foretaget af denne eksporterende producent i stikprøven, tegnede sig for ca. 63 % af den pågældende eksporterende producents salg, fandtes det imidlertid, at disse transaktioner til ikke-forretningsmæssigt forbundne importører var repræsentative, og det besluttedes at fastsætte eksportprisen udelukkende på grundlag af denne eksport til ikke-forretningsmæssigt forbundne importører.

d) *Sammenligning*

- (59) Der blev foretaget justeringer for forskelle i omkostninger til transport, forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, pakning og kreditter, når dette var relevant og berettiget.

i) *Svingninger i valutakurser*

- (60) En eksporterende producent i stikprøven krævede en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra j), i grundforordningen for vedvarende bevægelser i vekselkurserne mellem den koreanske won og euroen og mellem den koreanske won og US-dollar i de sidste fire måneder af undersøgelsesperioden. Kravet fandtes at være berettiget, og der blev foretaget en justering for alle de eksporterende producenter i stikprøven.

ii) *Toldgodtgørelse*

- (61) Alle eksporterende producenter i stikprøven krævede en justering af den normale værdi for refusion af importafgifter modtaget i henhold til den nationale toldgodtgørelsesordning med den begrundelse, at samme vare var pålagt importafgifter, når den blev forbrugt i eksportlandet, men at afgifterne blev refunderet, hvis den pågældende vare blev solgt med henblik på eksport. Påstandene var baseret på et gennemsnit af den refunderede told pr. kg af varen, der eksporteredes.
- (62) De ønskede justeringer kunne ikke indrømmes i fuldt omfang.
- (63) I denne forbindelse skal følgende bemærkes: De eksporterende producenter havde to forsyningskilder for deres vigtigste råvarer, nemlig import og indkøb på deres hjemmemarked. Det fandtes, at de eksporterende producenter i stikprøven ikke kunne fastslå, hvilke leverancer af råvarer der indgik i et individuelt produktionsparti PET-folie, og derfor ikke kunne identificere den told, der kunne tilskrives eksport- eller hjemmemarkedssalget. Den nationale toldgodtgørelsesordning gjorde det muligt at afskrive eksporterede varer mod et gyldigt importcertifikat, der viser, at der er betalt told. Det konstateredes også, at den betalte told (pr. kg) varierede betydeligt for samme type råvare som følge af svingningerne i markedspriserne, kursudsving og mængden af lokale produktionsfaktorer, som indgik i de råvarer, der blev leveret til producenterne.
- (64) For så vidt angår fastsættelsen af den justeringsberettigede toldgodtgørelse blev følgende fremgangsmåde anvendt. De eksporterende producenter kan fra de nationale told- og skattemyndigheder kræve tilbagebetaling af told ved fremlæggelse af bevis for eksport, og som rationelle økonomiske aktører vil de således forsøge at få den størst mulige toldgodtgørelse ved at kræve denne refusion med den højest mulige toldsats. Dette vil i praksis betyde, at de først tilskrives hjemmemarkedssalget alle indenlandsk fremstillede råvarer og derefter importerede råvarer, som er pålagt den laveste toldsats. Størrelsen af

justeringen for toldgodtgørelsen blev derfor fastsat på dette grundlag.

- (65) I alle tilfælde fandtes de krævede beløb at være højere end det toldbeløb, der blev pålagt den samme vare på hjemmemarkedet som fastsat ved anvendelse af ovenfor beskrevne metode, og justeringerne blev tilpasset i overensstemmelse hermed.

e) *Dumpingmargen*

- (66) Som fastsat i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den pågældende vare, som eksporteredes til Fællesskabet, sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type af den pågældende vare.
- (67) En eksporterende producent i stikprøven angav, at dens priser havde varieret efter kunde og periode. Et andet selskab angav, at dets priser havde varieret efter kunde, periode og region. For et af disse selskaber fandtes det, at metoden med sammenligning mellem vejede gennemsnit ikke fuldt ud afspejlede dumpingens omfang, og dumpingmargenen for dette selskab blev derfor beregnet på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og priserne for alle individuelle transaktioner til Fællesskabet. For det andet selskab afspejlede metoden med en sammenligning mellem vejede gennemsnit fuldt ud dumpingens omfang, og dumpingmargenen blev fastsat i overensstemmelse hermed.
- (68) For så vidt angår Korea fandtes det rimeligt at benytte den højeste konstaterede dumpingmargen for ikke-samarbejdsvillige selskaber.
- (69) De foreløbige dumpingmargener udgør følgende af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Kolon Industries Limited	3,5 %
SKC Industries Limited	12,4 %
Toray Saehan Industries	3,5 %
Dumpingmargen for samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven	7,8 %
Restdumpingmargen for ikke-samarbejdsvillige selskaber	12,4 %

E. **ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET**1. **Produktionen i Fællesskabet**

- (70) Den pågældende vare produceres i Fællesskabet af:
- tre selskaber, nemlig DuPont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Films og Nuroll SpA, som indgav klagen og samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen (»de samarbejdsvillige klagende parter«)

- et selskab, Fapack, som var med til at indgive klagen, men kun afgav basale oplysninger, selv om det udtrykkelig støttede proceduren
- andre selskaber, der ikke er klagende parter, nemlig 3M, Agfa Gevaert og Kodak Eastman Ltd, som afgav nogle grundlæggende oplysninger, selv om de ikke besvarede spørgeskemaerne fuldt ud, men som ikke modsatte sig proceduren, og
- et selskab, Toray Plastics Europe SA, der kun besvarede spørgeskemaet som forretningsmæssigt forbundet importør, men ikke som producent i Fællesskabet.

- (71) Kommissionen undersøgte, om disse selskaber kunne anses for at tegne sig for produktionen i Fællesskabet, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i grundforordningen.
- (72) Toray Plastics Europe fandtes at være forretningsmæssigt forbundet med en samarbejdsvillig eksporterende producent, nemlig Toray Saehan Industries, fra og med december 1999. Selskabet afviste at samarbejde for så vidt angik dets produktionsaktiviteter i Fællesskabet og dets salg af varer, det selv havde fremstillet. I betragtning af dets forbindelse med den eksporterende producent, og da der ikke blev udvist samarbejdsvilje, måtte konklusionerne af undersøgelsen drages på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Det konkluderedes derfor foreløbigt, at dette selskab måtte anses for at være beskyttet mod de negative følger af den konstaterede skadevoldende dumping. Det bør derfor ikke anses for at være en producent i Fællesskabet.
- (73) Ingen af de øvrige ovennævnte selskaber fandtes at have importeret varer fra de pågældende lande i undersøgelsesperioden. Kommissionen finder derfor, at alle de ovennævnte selskaber med undtagelse af Toray Plastics Europe er producenter i Fællesskabet og således tegner sig for produktionen i Fællesskabet, jf. artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

2. Definition af erhvervsgrenen i Fællesskabet

- (74) De tre samarbejdsvillige klagende EF-producenter opfylder kravene i artikel 5, stk. 4, i grundforordningen, eftersom de tegner sig for mere end 70 % af den samlede produktion i Fællesskabet af PET-folie. De anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet (i det følgende benævnt »EF-erhvervsgrenen«) i henhold til artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

F. SKADE

1. Indledende bemærkninger

- (75) Indførelsen af midlertidig og endelig udligningstold på PET-folie med oprindelse i Indien ⁽¹⁾ fandt sted i undersøgelsesperioden fra 1. april 1999 til 31. marts 2000 og er derfor relevant for undersøgelsen af den udvikling, der blev lagt til grund for skadesvurderingen.

⁽¹⁾ Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/1999 (EFT L 219 af 19.8.1999, s. 14), som blev bekræftet ved Rådets forordning (EF) nr. 2597/1999.

2. Forbrug i Fællesskabet

- (76) Det åbenbare forbrug i Fællesskabet blev fastlagt på grundlag af:
- oplysninger fra EF-erhvervsgrenen, andre samarbejdsvillige producenter i Fællesskabet og samarbejdsvillige eksporterende producenter om størrelsen af deres salg i Fællesskabet
 - oplysninger fra Eurostat og forordning (EF) nr. 1810/1999 for så vidt angår ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter i de pågældende lande og importen fra tredjelande
 - forordning (EF) nr. 1810/1999 og oplysninger fra klagen, der blev benyttet i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen for så vidt angår Toray Plastic Europe's salg i Fællesskabet, idet dette selskab som nævnt kun samarbejdede som en forretningsmæssigt forbundet importør, men ikke som producent i Fællesskabet.
- (77) Den bundne produktion, der udgjorde mere end 75 000 tons i undersøgelsesperioden, blev ikke taget i betragtning ved fastsættelsen af forbruget i Fællesskabet, da denne produktion ikke sælges på det frie marked som PET-folie, men forarbejdes yderligere og sælges på markedet i form af andre færdigvarer end PET-folie, hvori den pågældende vare kun er en af bestanddelene. Salget af PET-folie fremstillet for og benyttet på det bundne marked konkurrerede ikke med PET-folie fremstillet for og solgt på det ikke-bundne marked, og det var derfor ikke sandsynligt, at dumpingimporten havde nogen virkning for dette salg.
- (78) I denne forbindelse blev PET-folie, der ekstraordinært blev benyttet til bundne formål af EF-erhvervsgrenen indtil 1998, ikke medtaget i forbruget i Fællesskabet, samtidig med at visse salgstransaktioner foretaget af bundne producenter på det ikke-bundne marked indgik i forbruget i Fællesskabet.

- (79) På dette grundlag er det åbenbare forbrug i Fællesskabet af PET-folie steget med ca. 36 %, nemlig fra 183 923 tons i 1996 til 249 544 tons i undersøgelsesperioden. Det steg især mellem 1996 og 1997, nemlig til 212 845 tons, og mellem 1998 og 1999, nemlig fra 216 729 tons til 241 188 tons og vedblev med at stige indtil undersøgelsesperioden, hvor det nåede op på 249 544 tons. Væksten i fællesskabsmarkedet på 36 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden skyldes den meget kraftige udvikling i visse endelige anvendelsesformål, såsom emballering og andre industrielle formål.

3. Den pågældende import

a) Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import

- (80) Visse koreanske eksporterende producenter fremførte, at importen med oprindelse i Korea ikke burde kumuleres med importen med oprindelse i Indien, da vilkårene for konkurrencen mellem importen fra disse to lande er forskellige i betragtning af de højere gennemsnitspriser på importen af PET-folie med oprindelse i Korea og det forhold, at de indiske eksporterende producenter havde opnået fordel af nationale og regionale eksportsubsidier, hvilket blev konkluderet i forordning (EF) nr. 1810/1999 og bekræftet ved forordning (EF) nr. 2597/1999.
- (81) Kommissionen undersøgte disse påstande under hensyntagen til de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 4, i grundforordningen. Dumpingmargenerne fandtes at være højere end ubetydelighedsgrænsen som defineret i artikel 9, stk. 3, i grundforordningen, og den importerede mængde fra hvert af disse lande var ikke ubetydelig.
- (82) For så vidt angår konkurrencevilkårene fandtes PET-folie importeret fra de pågældende to lande som nævnt at være identiske i enhver forstand og også identisk med PET-folie fremstillet og solgt i Fællesskabet. Importen fra de to pågældende lande var betydelig og steg for begge landes vedkommende mellem 1996 og undersøgelsesperioden. I samme periode steg deres tilsvarende markedsandel. Endvidere er priserne på både den koreanske og den indiske vare faldet betydeligt siden 1996 og ligger for begge landes vedkommende under EF-erhvervsgrenens salgspriser, og varen sælges gennem samme eller tilsvarende handelskanaler og på sammenlignelige handelsmæssige vilkår.
- (83) For så vidt angår påstanden om, at indiske eksporterende producenter havde opnået fordel af nationale og regionale eksportsubsidier, skal det endvidere bemærkes, at Kommissionen har fastslået, at konkurrencevilkårene var sammenlignelige for importerede varer med oprindelse i begge lande for så vidt angår salgspriser, handelskanaler og handelsmæssige vilkår. Det forhold, at indiske eksporterende producenter havde opnået fordel af subsidier, er ikke relevant i denne forbindelse, og under alle omstændigheder blev der i 1999 indført udligningstold med henblik på at kompensere for det subsidiebeløb, der konstateredes i forbindelse med den pågældende undersøgelse.
- (84) En kumulativ vurdering af importen fra de pågældende lande forekom også passende i betragtning af konkurrencevilkårene såvel mellem den pågældende import som mellem denne import og den samme fællesskabsvare.

- (85) Derfor konkluderes det foreløbigt, at importen med oprindelse i de pågældende lande bør vurderes kumulativt.

b) Importens omfang og markedsandel

- (86) Den mængde, der importeredes fra de pågældende lande, steg med 83 %, nemlig fra 27 624 tons i 1996 til 50 590 tons i undersøgelsesperioden, mens det åbenbare forbrug i Fællesskabet steg med 36 %. Den pågældende import voksede betydeligt mellem 1996 og 1997, nemlig fra 27 624 tons til 40 344 tons, og steg igen i 1998, hvor den udgjorde 46 793 tons. Den steg i 1999 til 48 067 tons og nåede et endnu højere niveau i undersøgelsesperioden.
- (87) Den pågældende imports markedsandel i Fællesskabet steg med omkring 5 procentpoint mellem 1996 og undersøgelsesperioden, nemlig fra 15,0 % til 20,3 %. Den steg fra 15,0 % til 19,0 % mellem 1996 og 1997 og igen i 1998 til 21,6 %. Den faldt svagt mellem 1998 og 1999 til 19,9 %, hvilket afspejlede indførelsen af udligningstold på importen med oprindelse i Indien, og steg igen mod slutningen af undersøgelsesperioden til 20,3 %.

c) Dumpingimportens priser

i) Prisudvikling

- (88) Priserne på importen fra de pågældende lande faldt ifølge Eurostat med omkring 50 % i løbet af den betragtede periode, nemlig fra 3 411 EUR/ton til 1 692 EUR/ton. Prisen faldt med 26 % mellem 1996 og 1997 til 2 516 EUR/ton og vedblev med at falde i 1998 og 1999, hvor den udgjorde 1 670 EUR/ton, og forblev forholdsvis stabil (dog med en svag stigning) i undersøgelsesperioden, hvor prisen var 1 692 EUR/ton.

ii) Prisunderbud

- (89) Det blev undersøgt, om de eksporterende producenter i de pågældende lande underbød EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden.
- (90) De vejede gennemsnitlige eksportpriser for hver type PET-folie defineret i henhold til kriterierne i B.1 blev sammenlignet med EF-erhvervsgrenens tilsvarende vejede gennemsnitlige salgspriser, i begge tilfælde ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter. Hvis importen fandt sted gennem forretningsmæssigt forbundne selskaber, blev videresalgspriserne til de første uafhængige kunder benyttet.

- (91) De eksporterende producenters priser ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet blev i påkommende tilfælde justeret for transport- og håndteringsomkostninger samt importafgifter for at opnå prisen, frit Fællesskabets grænse, fortoldet. Hvor det var relevant, justeredes EF-erhvervsgrenens salgspriser tilsvarende for at nå frem til niveauet af fabrik.
- (92) De indiske eksporterende producenter anmodede om en justering for handelstrin. De fremførte, at de solgte en stor del af deres PET-folie til grossister i Fællesskabet, mens EF-erhvervsgrenen hovedsagelig solgte direkte til brugere af PET-folie. De hævdede derfor, at sammenligningen i forbindelse med underbud burde finde sted mellem priser på samme handelstrin.
- (93) Det fremgik af undersøgelsen, at for så vidt angår EF-erhvervsgrenens salg afhænger den gennemsnitlige pris ved salg til distributører eller omdannere, dvs. brugere, ikke af kundetyper, men af den købte mængde. Priserne ved salg til grossister er faktisk undertiden højere end priserne ved salg til brugerne, fordi sidstnævnte køber større mængder og derfor får rabat. Det konstateredes også, at disse to handelstrin ikke er klart adskilt, da nogle store selskaber handler både som grossister og som brugere. Der fandtes desuden ingen klar prisforskel mellem de to trin, hverken i EF-erhvervsgrenens salgpris eller i de eksporterende producenters salgpris, da den købte mængde som nævnt synes at være en vigtigere faktor i prisfastsættelsessystemet end handelstrinnet. Endelig, og i modsætning til de indiske eksporterende producenters påstande, har undersøgelsen vist, at EF-erhvervsgrenen også sælger den pågældende vare til grossister og distributører og ikke kun til brugere. Det konkluderedes derfor, at der ikke var grund til at indrømme de indiske eksporterende producenter nogen justering for handelstrin.
- (94) Der konstateredes følgende prisunderbudsmargener for hvert land, udtrykt i procent af EF-producenternes priser:
- Korea: mellem 16,4 % og 37,9 % med et vejte gennemsnit på 21,9 %
 - Indien: mellem 36,7 % og 49,1 % med et vejte gennemsnit på 41,7 %.
- a) *Produktionskapacitet, faktisk produktion og kapacitetsudnyttelse*
- (96) Mellem 1996 og undersøgelsesperioden steg EF-erhvervsgrenens samlede produktionskapacitet (målt i antallet af tons, der kan fremstilles pr. år) med omkring 37 % fra 126 594 tons til 173 537 tons. Det skal bemærkes, at der forekom en betydelig kapacitetsforøgelse i 1998 og 1999. Fra 1999 til undersøgelsesperioden var kapaciteten stabil.
- (97) EF-erhvervsgrenens faktiske produktion steg med ca. 27 % i den betragtede periode, nemlig fra 109 028 tons i 1996 til 138 216 tons i undersøgelsesperioden. Den steg støt mellem 1996 og 1998 til 118 190 tons og voksede betydeligt mellem 1998 og 1999 til 132 385 tons, hvilket faldt sammen med indførelsen af udligningsforanstaltninger; den steg derefter igen i undersøgelsesperioden til 138 216 tons, idet den nye produktionskapacitet, som EF-erhvervsgrenen havde installeret i 1998 og 1999, var blevet taget i brug i undersøgelsesperioden.
- (98) Kapacitetsudnyttelsesgraden faldt mellem 1996 og undersøgelsesperioden (fra 86,1 % i 1996 til 79,6 % i undersøgelsesperioden). Den faldt navnlig mellem 1997 og 1998, nemlig fra 84,6 % til 73,9 %, og steg i 1999 til 77,1 % og igen i undersøgelsesperioden til 79,6 %.
- b) *Lagre*
- (99) EF-erhvervsgrenens lagerbeholdninger har været forholdsvis stabile i den betragtede periode (15 077 tons i 1996 og 14 916 tons i undersøgelsesperioden), selv om de udtrykt i procent af produktionen er faldet fra 13,8 % i 1996 til 10,8 % i undersøgelsesperioden.
- c) *EF-erhvervsgrenens salg og markedsandel*
- (100) EF-erhvervsgrenens salg steg støt mellem 1996 og 1998, nemlig fra 87 549 tons til 96 542 tons, øgedes betydeligt i 1999 til 106 834 tons og steg igen i undersøgelsesperioden til 109 675 tons. Det skal imidlertid bemærkes, at skønt EF-erhvervsgrenens salg målt i mængde steg med omkring 25 %, voksede forbruget i Fællesskabet med ca. 36 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, og den mængde, der importeredes fra de pågældende lande, steg også med 83 %.

4. EF-erhvervsgrenens situation

- (95) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen undersøgte Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation.
- (101) Denne udvikling skal ses i lyset af, at EF-erhvervsgrenen over for lavprisimporten med oprindelse i Indien og Korea havde valgt mellem enten at opretholde salgspriserne med en negativ udvikling i salg og markedsandel

til følge eller at sænke salgspriserne og følge tendensen for den pågældende import til skade for rentabiliteten. De fleste producenter i Fællesskabet sænkede salgspriserne fra 1997 i et forsøg på at bevare eller endda øge deres salg, så de kunne opnå den kritiske produktionsmasse, som var nødvendig for at dække deres faste omkostninger.

- (102) Den tilsvarende samlede markedsandel i Fællesskabet faldt fra 47,6 % til 44 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Den faldt mellem 1996 og 1997, nemlig fra 47,6 % til 43,8 %, steg i 1998 til 44,5 % og faldt i 1999 og igen i undersøgelsesperioden, hvor den udgjorde 44 %. I denne forbindelse skal det erindres, at fællesskabsmarkedet for PET-folie voksede med omkring 36 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, og at den pågældende imports markedsandel steg med omkring 5 procentpoint i samme periode.

d) Vækst

- (103) Som ovenfor nævnt steg forbruget i Fællesskabet med omkring 36 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, mens EF-erhvervsgrenens salg målt i mængde steg med ca. 25 % og den pågældende import med 83 %. Vækst-tendensen på markedet samt faldet i importen fra andre tredjelande end de pågældende lande førte ikke til en forøgelse af EF-erhvervsgrenens markedsandel. Dens markedsandel faldt tværtimod fra 47,6 % til 44 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, hvorimod den pågældende imports markedsandel steg med ca. 5 procentpoint i samme periode. EF-erhvervsgrenen kunne således ikke drage fuld fordel af markedets vækst.

e) Salgsmængde (egenproduceret PET-folie)

- (104) EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige salgspriser faldt mellem 1996 og undersøgelsesperioden fra 4 212 EUR/ton til 2 769 EUR/ton, dvs. med ca. 34 %. Priserne faldt betydeligt mellem 1996 og 1997, nemlig fra 4 212 EUR/ton til 3 604 EUR/ton, faldt stærkt i 1998 og 1999 til 2 830 EUR/ton og faldt yderligere i undersøgelsesperioden, hvor de nåede et niveau på 2 769 EUR/ton. Det skal bemærkes, at EF-erhvervsgrenens salgspriser fulgte samme udvikling som salgspriserne for den pågældende import, og at EF-erhvervsgrenen ikke var i stand til at øge sine salgspriser i den betragtede periode, skønt den som beskrevet herunder har haft tab på sit salg af egenproduceret PET-folie siden 1998.

f) Beskæftigelse

- (105) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt i den betragtede periode med 11 %, nemlig fra 2 165 ansatte i 1996 til 1 921 ansatte i undersøgelsesperioden.

g) Produktivitet

- (106) EF-erhvervsgrenens produktivitet i forbindelse med produktionen af PET-folie er steget mellem 1996 og undersøgelsesperioden med omkring 27 %, nemlig fra ca. 68 tons pr. ansat i 1996 til ca. 87 tons pr. ansat i undersøgelsesperioden. Den største stigning fandt sted mellem 1997 og 1998, fra ca. 70 tons pr. ansat til ca. 72 tons pr. ansat, og mellem 1998 og 1999 til ca. 81 tons pr. ansat. Produktiviteten øgedes igen i undersøgelsesperioden til omkring 87 tons pr. ansat.

h) Lønninger

- (107) Mellem 1996 og undersøgelsesperioden er gennemsnitslønningerne pr. ansat steget med 21 %, nemlig fra ca. 42 000 EUR i 1996 til ca. 51 000 EUR i undersøgelsesperioden, hvilket er samme udvikling som for produktiviteten.

i) Investeringer

- (108) Mellem 1996 og undersøgelsesperioden faldt EF-erhvervsgrenens samlede investeringer fra omkring 94 mio. EUR i 1996 til ca. 14 mio. EUR i undersøgelsesperioden. Dette viser, at EF-erhvervsgrenen traf beslutningen om at investere i ny produktionskapacitet i 1995/96, men at denne kapacitet først blev installeret i 1997 og 1998 på grund af den lange frist, som er nødvendig i forbindelse med ibrugtagning af nye anlæg. Investeringerne faldt stærkt i 1999 og var stabile i undersøgelsesperioden.

j) Rentabilitet

- (109) EF-erhvervsgrenens finansielle situation forværredes mellem 1996 og undersøgelsesperioden. EF-erhvervsgrenens rentabilitet i form af afkastet af salget faldt brat mellem 1996 og 1997, nemlig fra ca. 13 % til ca. 3 %. EF-erhvervsgrenen blev tabsgivende i 1998 (ca. - 7 %). Disse tab udgjorde omkring - 13 % i 1999 og faldt kun svagt i undersøgelsesperioden (- 11 %).
- (110) Det skal bemærkes, at Kommissionen ikke medregnede omkostningerne til etablering af de nye produktionslinjer eller til de ovennævnte omstrukturingsaktiviteter ved beregningen af EF-erhvervsgrenens rentabilitet for PET-folie. EF-erhvervsgrenens omstrukturings- og etableringsomkostninger udgjorde langt over 50 mio. EUR i 1998.

k) Likviditet

- (111) Udviklingen i EF-erhvervsgrenens likviditet som følge af aktiviteter i forbindelse med fremstillingen af PET-folie minder meget om udviklingen i rentabiliteten. Likviditeten faldt dramatisk fra et niveau på omkring 100 mio. EUR i 1996 til - 3 mio. EUR i 1999 og forbedredes kun marginalt i undersøgelsesperioden.

l) Afkast af investeringer

- (112) Afkastet af investeringerne, udtrykt som forholdet mellem EF-erhvervsgrenens ovennævnte nettofortjeneste på PET-folie og nettoværdien af dens investeringer, fulgte den negative udvikling i rentabiliteten, som er beskrevet ovenfor, idet afkastet af investeringerne faldt fra 21,2 % i 1996 til - 12,4 % i 1999 og derefter forbedredes svagt mod slutningen af undersøgelsesperioden, hvor det udgjorde - 10,3 %.

m) Evnen til at tilvejebringe kapital

- (113) Undersøgelsen har vist, at EF-erhvervsgrenen ikke var i stand til at tilvejebringe kapital i den betragtede periode og sandsynligvis heller ikke vil kunne gøre det i fremtiden på grund af dens finansielle situation og især dens forværrede rentabilitet og den negative udvikling i den likviditet, der er skabt af dens aktiviteter i forbindelse med fremstilling af PET-folie. I denne forbindelse skal det bemærkes, at selv om to af de tre selskaber, der udgør EF-erhvervsgrenen, tilhører globalt organiserede grupper af selskaber, som har diversificerede aktiviteter i andre sektorer end PET-folie, er de fortjenstcentre, der tager sig af den pågældende vare, på mange måder separate enheder med egen forvaltning og ledelse.

n) Dumpingmargens størrelse

- (114) For så vidt angår virkningerne på EF-erhvervsgrenen af størrelsen af den faktiske dumpingmargen kan de ikke anses for ubetydelige i betragtning af mængden og priserne på importen fra de pågældende lande.

o) Genrejsning fra tidligere subsidiering

- (115) For så vidt angår den potentielle genrejsning fra virkningerne af tidligere subsidiering skal det bemærkes, at der over for importen med oprindelse i Indien blev indført en foreløbig antidumpingtold i juli 1999, som bekræftedes endeligt i december 1999. EF-erhvervsgrenen synes imidlertid endnu ikke at have draget fordel af virkningerne af disse foranstaltninger.

5. Konklusion om skade

- (116) Undersøgelsen af de ovennævnte faktorer viser, at EF-erhvervsgrenens situation forværredes mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Selv om EF-erhvervsgrenen øgede sin produktion og sit salg i den betragtede periode, kunne den ikke følge med væksten i forbruget i

Fællesskabet. Dette førte til et tab af markedsandel i løbet af den betragtede periode, der ville have været endnu større, hvis EF-erhvervsgrenen ikke havde sænket sine salgspriser med omkring 34 % på bekostning af dens finansielle situation, dvs. rentabiliteten og likviditeten som følge af aktiviteter i forbindelse med PET-folie. Disse forværredes betydeligt mellem 1996 og undersøgelsesperioden, idet rentabiliteten udgjorde - 11 % i en erhvervsgren, hvor en fortjeneste på 6 % må anses for at være det minimum, der er nødvendigt for at finansiere de investeringer og den forskning og udvikling, som kræves for at følge med den teknologiske udvikling og markedets behov. EF-erhvervsgrenen måtte også reducere antallet af ansatte, som beskæftiger sig med PET-folie, med 11 %.

- (117) Ikke desto mindre omstrukturerede EF-erhvervsgrenen sine fremstillingsaktiviteter for den pågældende vare ved både at installere nye produktionslinjer og afmontere mindre effektive gamle produktionslinjer med henblik på at forblive konkurrencedygtig med hensyn til produktivitet og effektivitet. EF-erhvervsgrenen har nu nogle af de mest moderne og effektive produktionslinjer for PET-folie i verden.

- (118) På grundlag af ovenstående har Kommissionen derfor foreløbig konkluderet, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 3 i grundbeslutningen.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG**1. Indledning**

- (119) I henhold til artikel 3, stk. 6 og 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten af PET-folie med oprindelse i de pågældende lande har forvoldt EF-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne have tilføjet EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

2. Virkningerne af dumpingimporten fra de pågældende lande

- (120) Den væsentlige stigning i den pågældende dumpingimports mængde på 83 %, nemlig fra 27 624 tons i 1996 til 50 590 tons i undersøgelsesperioden, og i dens tilsvarende markedsandel i Fællesskabet, nemlig fra 15 % i 1996 til 20,3 % i undersøgelsesperioden, samt det betydelige underbud, der konstateredes (op til 49 % i undersøgelsesperioden), faldt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation, navnlig for så vidt angik tab af markedsandel, pristryk og faldende rentabilitet, der er blevet til betydelige tab siden 1998 (omkring - 11 % i undersøgelsesperioden).

- (121) Som ovenfor nævnt havde EF-erhvervsgrenen over for lavpris- og dumpingimporten valget mellem enten at opretholde salgspriserne med en negativ udvikling i salg og markedsandel til følge eller at sænke salgspriserne og følge tendensen for den pågældende import til skade for rentabiliteten. De fleste producenter i Fællesskabet besluttede at sænke salgspriserne fra 1997 i et forsøg på at bevare eller endda øge deres salgsmængde, så de kunne opnå den kritiske produktionsmasse, som var nødvendig for at dække EF-erhvervsgrenens produktionsomkostninger. Denne strategi førte klart til en forværring af EF-erhvervsgrenens rentabilitet, der allerede faldt mellem 1996 og 1997, og der konstateredes tab fra og med 1998, hvilket afspejler, at markedet for PET-folie er prisfølsomt, og at importpriserne fra de pågældende lande var faldet betydeligt (nemlig med 40 %) mellem 1996 og 1998.
- (122) Samtidig kunne EF-erhvervsgrenen ikke drage fordel af den betydelige vækst på fællesskabsmarkedet, hvor forbruget steg med omkring 36 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, mens EF-erhvervsgrenens salgsmængde kun steg med 25 %. Det skal bemærkes, at importen fra de pågældende lande steg med 83 % i samme periode. Hvis EF-erhvervsgrenen ikke havde sænket sine salgspriser i overensstemmelse med priserne på den pågældende import, der faldt med 50 % i den betragtede periode, ville dens markedsandel imidlertid som tidligere nævnt være faldet endnu mere.
- (123) Kommissionen finder derfor, at presset fra den pågældende import, hvis mængde og markedsandel voksede betydeligt, og hvis priser — således som det fremgik af det betydelige prisunderbud, der konstateredes — var lave, forårsagede et prisfald for EF-erhvervsgrenen, som førte til en forværring af dens finansielle situation.

3. Virkninger af andre faktorer

a) Import fra tredjelande

- (124) Målt i mængde og markedsandel har importen fra tredjelande, der ikke er berørt af den aktuelle procedure, samlet set været mindre end den pågældende import siden 1997.
- (125) Nærmere bestemt havde kun importen fra to andre lande end de pågældende lande en markedsandel i Fællesskabet på over 2 %, nemlig USA og Japan.
- (126) I denne forbindelse skal det bemærkes, at to af de klagende producenter i Fællesskabet tilhører eller for nylig er fusioneret med selskaber baseret i Japan eller USA. Disse selskabers produktion af deres samlede varesortiment er derfor globalt organiseret, dvs. at produktionen finder sted forskellige steder i verden. De EF-baserede selskaber har således koncentreret sig om at fremstille visse varettyper og supplere deres egen produktion med varer fremstillet af andre selskaber i samme gruppe, som er beliggende uden for Fællesskabet, hovedsagelig i USA og Japan. Samtidig køber selskaber uden for Fællesskabet også de varettyper, hvis produktion er koncentreret i Fællesskabet, med henblik på at sælge dem på deres respektive geografiske markeder. Denne øgede samhandel afspejles i mængden af import med oprindelse i USA og Japan samt i EF-erhvervsgrenens eksportmængde, der er anført herunder.
- (127) Undersøgelsen viste også, at nogle af de eksporterende producenter fra de pågældende lande også tilhører grupper med en globalt organiseret produktion, som også importerer nogle af de PET-folietyper, der sælges på EF-markedet, fra USA og Japan for at supplere deres sortiment af PET-folietyper fremstillet i de pågældende lande. Denne situation er også afspejlet i de nedenfor angivne tal vedrørende importen med oprindelse i USA og Japan.
- (128) Udtrykt i mængde er importen med oprindelse i USA steget i løbet af den betragtede periode, og navnlig steg den væsentligt mellem 1996 og 1997 (fra 14 968 tons til 19 746 tons), og den vedblev med at stige i 1998 til 21 321 tons. Den faldt svagt i 1999 til 21 037 tons og steg igen i undersøgelsesperioden til 22 113 tons. Den tilsvarende markedsandel steg med ca. 2 procentpoint mellem 1996 og 1998, faldt med omkring 1 procentpoint i 1999 til 8,7 % og var stabil i undersøgelsesperioden.
- (129) Mellem 1996 og undersøgelsesperioden var gennemsnitspriserne på importen med oprindelse i USA desuden højere end gennemsnitspriserne på importen med oprindelse i de pågældende lande og også end EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser, idet de udviklede sig fra 4 693 EUR pr. ton i 1996 til 6 582 EUR pr. ton i undersøgelsesperioden. Det kan derfor konkluderes, at denne import fandt sted til priser, der ikke lå under EF-erhvervsgrenens salgspriser.
- (130) For så vidt angår importen med oprindelse i Japan faldt den udtrykt i mængde mellem 1996 og 1999, nemlig fra 14 012 tons til 7 523 tons, og steg svagt i undersøgelsesperioden til 8 091 tons. Denne imports markedsandel i Fællesskabet faldt betydeligt mellem 1996 og 1998 (fra 7,6 % til 3,5 %) og har derefter været stabil.
- (131) Denne import fandt desuden også sted til priser, der i gennemsnit lå over priserne på den pågældende import og EF-erhvervsgrenens priser i den betragtede periode.

Importpriserne var forholdsvis stabile i den betragtede periode (fra 5 798 EUR pr. ton i 1996 til 5 129 EUR pr. ton i undersøgelsesperioden), og der var således ikke tale om underbud af EF-erhvervsgrenens salgspriser.

- (132) For så vidt angår importen med oprindelse i andre tredjelande end USA og Japan var dens markedsandel stort set stabil i den betragtede periode, og udtrykt i mængde steg importen med 53 % fra 7 088 tons i 1996 til 10 830 tons i undersøgelsesperioden. Individuelt tegnede denne import sig i alle tilfælde for mindre end 1 % af fællesskabsmarkedet. Desuden forblev gennemsnitsprisen i samme periode på et højere niveau end gennemsnitsprisen på importerede varer med oprindelse i de pågældende lande, selv om den fulgte den generelle markedsudvikling og i løbet af den betragtede periode faldt fra 3 827 EUR pr. ton i 1996 til 2 426 EUR pr. ton i undersøgelsesperioden. Det fremgik af undersøgelsen, at der forekom import af varer med oprindelse i Schweiz og Israel; disse varer havde i undersøgelsesperioden en markedsandel på henholdsvis 0,8 % og 0,7 %. Det blev imidlertid konstateret, at der ikke findes nogen væsentlig produktion af PET-folie i disse lande. Det kan derfor ikke udelukkes, at en del af importen fra disse lande har oprindelse i et af de lande, der er omfattet af den aktuelle procedure.

- (133) På grundlag af ovenstående konkluderedes det foreløbigt, at importen med oprindelse i andre tredjelande end de pågældende lande, og navnlig importen med oprindelse i USA og Japan, ikke bidrog til den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, og under alle omstændigheder ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade.

b) Udviklingen i råvarepriserne

- (134) En række interesserede parter fremførte, at faldet i salgspriserne på PET-folie på fællesskabsmarkedet hovedsagelig skyldtes faldet på verdensplan i priserne på råvarer til PET-folie, nemlig dimethylterephthalat (DMT), ren terephthalsyre (PTA) og monoethylenglykol (MEG).
- (135) Undersøgelsen viste, at priserne på råmaterialer virkelig faldt mellem 1996 og 1998, men at de begyndte at stige i 1999 og vedblev med at stige i undersøgelsesperioden. Omkostningerne til råmaterialer pr. solgt ton PET-folie, der fremstilledes af EF-erhvervsgrenen, faldt desuden også med 15 % indtil 1998 og begyndte at stige i 1999, hvilket fortsatte i undersøgelsesperioden. Samlet set er de gennemsnitlige omkostninger til råvarer pr. solgt ton faldet med 10 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, mens EF-erhvervsgrenens salgspriser er faldet med 34 % i samme periode.

- (136) Råvareomkostningerne udgjorde i 1996 i gennemsnit ca. 35 % af de samlede omkostninger i forbindelse med fremstillingen af PET-folie, hvilket faldt til ca. 30 % i 1998. I takt med, at råvarepriserne begyndte at stige, steg denne andel imidlertid til omkring 34 % i 1999 og til 37 % i undersøgelsesperioden. Udviklingen i råvareomkostningerne pr. solgt ton af varen kan således ikke berettige et fald i EF-erhvervsgrenens salgspriser på 34 %.

- (137) Selv om faldet i råvarepriserne kan have haft en vis virkning på faldet i salgspriserne indtil 1998, kan det derfor ikke forklare det samlede fald i salgspriserne på 34 % eller den negative udvikling i EF-erhvervsgrenens rentabilitet.

c) Udviklingen i forbruget på fællesskabsmarkedet

- (138) Da det åbenbare forbrug af PET-folie i Fællesskabet steg med ca. 36 % i den betragtede periode, kan den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, ikke tilskrives faldende efterspørgsel på fællesskabsmarkedet.

d) EF-erhvervsgrenens overkapacitet og overforsyning på verdensplan

- (139) Visse interesserede parter fremførte, at den skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen, skyldtes dens beslutning om at forøge kapaciteten på et tidspunkt, hvor markedet for PET-folie ikke voksede i samme grad. Det blev hævdet, at EF-erhvervsgrenen ikke kunne berettige en påstand om skade med den begrundelse, at en forøgelse af kapaciteten ikke var blevet ledsaget af en tilsvarende stigning i salget, hvilket havde ført til en lavere kapacitetsudnyttelsesgrad i en periode med overkapacitet for PET-folie på verdensmarkedet.

- (140) I denne forbindelse konstateredes det, at EF-erhvervsgrenens beslutning fra 1995/96 om at øge kapaciteten var truffet på grundlag af en forsvarlig analyse af udviklingen på fællesskabsmarkedet for PET-folie. Som anført i forordning (EF) nr. 1810/1999 af og bekræftet ved forordning (EF) nr. 2597/1999 om indførelse af en udligningstold på importen af PET-folie med oprindelse i Indien opmuntrede stigningen i forbruget i Fællesskabet i 1995 EF-erhvervsgrenen til at investere i nye produktionslinjer. Denne beslutning måtte ses i lyset af de store kapitalbehov og den lange periode, som behøves for at tage nye anlæg i brug.

- (141) Den nye kapacitet, der blev installeret af EF-erhvervsgrenen mellem 1996 og undersøgelsesperioden, var ikke blot en konsekvens af de beslutninger, der blev truffet i 1995, men også resultatet af en udskiftning eller modernisering af forældede produktionslinjer og af den globale produktionsstrategi, der blev fulgt af nogle af de

klagende producenter i Fællesskabet. Mellem 1996 og undersøgelsesperioden steg forbruget i Fællesskabet faktisk med omkring 36 %, dvs. mere end EF-erhvervsgrenens produktion og salg i samme periode. Som ovenfor nævnt fremstiller EF-erhvervsgrenen desuden også PET-folie til eksportmarkederne.

- (142) Endvidere konstateredes det, at en række uafhængige kilder synes at erkende, at der findes en global overkapacitet for den pågældende vare. De samme kilder siger imidlertid, at for så vidt angår EF-markedet for PET-folie er den eksisterende produktionskapacitet i Fællesskabet mindre end efterspørgselen, mens produktionskapaciteten i de pågældende lande er alt for stor i forhold til deres hjemmemarkeder. Hvis der er overkapacitet for denne vare på verdensplan, skyldes det derfor sandsynligvis en ny kapacitet opbygget i de seneste år, i mange tilfælde også af de pågældende eksporterende producenter, i Indien, Korea og andre tredjelande, hvor hjemmemarkederne ikke er tilstrækkelig store til at kunne absorbere denne nye kapacitet.

e) EF-erhvervsgrenens konkurrencedygtighed og eksportresultater

- (143) I forbindelse med den teknologiske udvikling og EF-erhvervsgrenens produktivitet er det konstateret, at EF-erhvervsgrenen forsøgte at opretholde sit produktions- og salgsniveau mellem 1996 og undersøgelsesperioden, gennemførte investeringer og installerede nye produktionslinjer samt øgede sin produktivitet for ikke at miste markedsandel og konkurrenceevne.

- (144) For så vidt angår EF-erhvervsgrenens eksportresultater øgede den i den betragtede periode sit salg på eksportmarkeder, hvor den også konkurrerede med de pågældende eksporterende producenter. Nedenstående tal afspejler også den globale struktur for de to klagende fællesskabsproducenter, som tilhører selskaber baseret i USA og Japan med en global produktionsstrategi og som derfor fremstiller PET-folietyper i Fællesskabet, der derefter eksporteres til andre dele af verden.

- (145) EF-erhvervsgrenens eksportsalg steg med 49 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, nemlig fra 19 118 tons til 28 580 tons, idet den største stigning fandt sted mellem 1998 og 1999 (fra 20 951 tons til 26 743 tons). Eksportmængden vedblev med at stige i undersøgelsesperioden. Det skal desuden bemærkes, at eksportsalget repræsenterede omkring 18 % af EF-erhvervsgrenens samlede salg i undersøgelsesperioden.

- (146) Det fremgår således af EF-erhvervsgrenens eksportresultater, at den er konkurrencedygtig. Dens eksportaktiviteter kan derfor ikke have bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

f) Andre EF-producenters situation

- (147) For så vidt angår de øvrige fællesskabsproducenters situation er deres samlede salg faldet fra 13 263 tons i 1996 til 12 235 tons i undersøgelsesperioden. Den tilsvarende markedsandel i Fællesskabet faldt derfor fra 7,2 % til 4,9 %. Efter en svag stigning i salgsmængden og den tilsvarende markedsandel mellem 1996 og 1997 har der været et fald i begge indikatorer hen imod undersøgelsesperioden.

- (148) Ikke desto mindre konstateredes det også, at deres produktionsmængde er steget fra 75 130 tons i 1996 til 91 654 tons i undersøgelsesperioden. Forskellen mellem den producerede og solgte mængde forklares af, at nogle af disse andre fællesskabsproducenter hovedsagelig fremstiller PET-folie til deres egne bundne formål og kun sælger en begrænset del af deres produktion. Det skal bemærkes, at der blev benyttet mere end 75 000 tons PET-folie til bundne anvendelsesformål i Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

- (149) I betragtning af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at de øvrige fællesskabsproducenter har oplevet samme negative udvikling som EF-erhvervsgrenen og derfor ikke har bidraget til den forvoldt skade.

g) PET-folie forhandlet af EF-erhvervsgrenen

- (150) Nogle interesserede parter hævdede, at i betragtning af EF-erhvervsgrenens forbedringer af produktiviteten og effektiviteten i den betragtede periode kan dens salg af forhandlet PET-folie, der hovedsagelig var købt i USA og Japan, have bidraget til den væsentlige skade, den har lidt.

- (151) Som ovenfor nævnt tilhører to af de klagende producenter i Fællesskabet selskaber baseret i Japan eller USA eller er for nylig blevet fusioneret med sådanne selskaber. Produktionen af deres samlede varesortiment er derfor globalt organiseret, og de EF-baserede selskaber supplerer deres egen produktion med varer fremstillet af andre selskaber i samme gruppe, som er beliggende uden for Fællesskabet, hovedsagelig i USA og Japan.

- (152) Undersøgelsen viste, at EF-erhvervsgrenens salg af forhandlet PET-folie løbende faldt fra 15 236 tons i 1996 til 8 723 tons i 1999. Det steg i undersøgelsesperioden til 11 495 tons som følge af en nedlukning af en produktionslinje hos en af fællesskabsproducenterne, som måtte supplere sin produktion med PET-folie med oprindelse i USA. Den andel af de tre klagende EF-producenters samlede salg, der udgøres af forhandlet PET-folie, faldt fra 14,8 % i 1996 til 9,5 % i undersøgelsesperioden.

- (153) EF-erhvervsgrenens salg af forhandlet PET-folie kan således ikke have bidraget til den skade, som er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

4. Konklusion om årsagssammenhæng

- (154) Den betydelige stigning i den importerede mængde varer fra de pågældende lande og i disse varers markedsandel, de betydelige prisfald og prisunderbuddet har haft betydelige negative følger for EF-erhvervsgrenens situation. Der fandtes desuden ikke andre faktorer, som kunne have bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt.
- (155) Det konkluderes derfor foreløbigt, at den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, er forårsaget af importen af PET-folie med oprindelse i Indien og Korea.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (156) Med henblik på at vurdere Fællesskabets interesser gennemførte Kommissionen en undersøgelse af de sandsynlige følger for de berørte erhvervsdrivende af en eventuel indførelse af foranstaltninger. Der blev sendt specifikke spørgeskemaer til en række parter, der blev anset for at have direkte interesse i den af undersøgelsen omfattede vare, nemlig EF-erhvervsgrenen, andre producenter i Fællesskabet, Toray Plastics Europe, leverandører af råvarer til PET-folie, ikke-forretningsmæssigt forbundne importører og forhandlere, der handler med den pågældende vare, samt brugere af PET-folie.

1. EF-erhvervsgrenen

a) EF-erhvervsgrenens karakter og struktur

- (157) EF-erhvervsgrenen består af tre selskaber, som udelukkende beskæftiger sig med PET-folie. Selv om to af dem tilhører globalt organiserede selskaber med hjemsted i Japan og USA, er de fortjenstcentre, der tager sig af aktiviteter i forbindelse med fremstilling og salg af PET-folie, separate enheder, hvis administrative og forsknings- og udviklingsmæssige aktiviteter er beliggende i Fællesskabet.
- (158) Produktionen af PET-folie er kapitalintensiv og stærkt automatiseret. Den arbejdsstyrke i EF-erhvervsgrenen, der direkte beskæftiger sig med PET-folie, udgjorde 1 921 personer i undersøgelsesperioden.

b) EF-erhvervsgrenens levedygtighed

- (159) Til trods for konklusionen om, at der foreligger væsentlig skade, synes EF-erhvervsgrenen at være levedygtig og konkurrencedygtig. Denne foreløbige vurdering er baseret på en undersøgelse af følgende elementer:

— *Positionen på fællesskabsmarkedet:* EF-erhvervsgrenen har en markedsandel på 44 % og er således en vel-etableret aktør på fællesskabsmarkedet og brugerindustriens partner.

— *Graden af investeringer og fornyelse af maskiner:* EF-erhvervsgrenen har investeret i nye produktionslinjer og har lukket de produktionslinjer, der var mindre effektive.

— *Omstrukturering og effektivitetsforøgelse:* EF-erhvervsgrenen har rationaliseret sin produktion, moderniseret sine maskiner og øget sin produktionskapacitet. Samtidig har den reduceret sin arbejdsstyrke og derved øget produktiviteten i forbindelse med produktionen af PET-folie ved at gøre de eksisterende fabrikker mere effektive. Det er endvidere lykkedes den at nedbringe sine produktionsomkostninger pr. enhed med omkring 16 % i den betragtede periode.

— *Eksportresultater:* EF-erhvervsgrenens eksport af den pågældende vare steg i den betragtede periode og udgjorde 28 580 tons i undersøgelsesperioden.

— *Produktionsteknologi:* EF-erhvervsgrenen har været centralt placeret ved udviklingen af produktionsteknologi til PET-folie. Dens produktivitet og effektivitet lever op til standarden på verdensplan. EF-erhvervsgrenen har nu nogle af verdens mest moderne og effektive produktionslinjer for PET-folie.

- (160) Som ovenfor nævnt synes EF-erhvervsgrenen på grund af forekomsten af dumping ikke som forventet at have opnået fordel af virkningerne af de udligningsforanstaltninger, der blev indført i 1999.

c) Mulige virkninger af en eventuel indførelse af foranstaltninger

- (161) Hvis der ikke indføres antidumpingforanstaltninger, vil EF-erhvervsgrenen fortsat være udsat for prisunderbud og det deraf følgende pristryk, som førte til forværringen af dens rentabilitet. Hvis en sådan situation fortsætter, vil EF-producenterne ikke have andet alternativ end at lukke visse produktionslinjer eller endda hele fabrikker, der udelukkende anvendes til fremstilling af PET-folie.

- (162) Da de selskaber, der udgør EF-erhvervsgrenen hovedsagelig, hvis ikke udelukkende, fremstiller PET-folie, kan selv disse selskabers overlevelse på lang sigt blive bragt i fare. Derfor vil omkring 1 900 arbejdspladser, der er direkte forbundet med fremstillingen af PET-folie, også blive bragt i fare, hvis EF-erhvervsgrenen lukker sine fabrikker.

- (163) Hvis der på den anden side indføres antidumpingforanstaltninger, kan det for det første forventes, at priserne vil stige, skønt sandsynligvis ikke med hele antidumpingtolden, da der fortsat vil være konkurrence mellem producenter i Fællesskabet, importerede varer med oprindelse i de pågældende lande og importerede varer med oprindelse i andre tredjelande. Da det kan forventes, at kapaciteten vil blive udnyttet yderligere, vil dette for det andet føre til en stigning i produktionen, hvilket igen vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at reducere enhedsomkostningerne yderligere. Det kan derfor også forventes, at EF-erhvervsgrenen øger sin markedsandel i Fællesskabet som følge af det øgede salg. Konkluderende kan det forventes, at stigningen i produktionen og salgsmængden på den ene side og det yderligere fald i enhedsomkostningerne på den anden side, eventuelt kombineret med en beskeden prisstigning, vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genvinde rentabilitet og markedsandel.

2. Andre producenter i Fællesskabet og Toray Plastics Europe

- (164) Oplysningerne fra disse selskaber tyder ikke på, at de foreslåede foranstaltninger vil have virkninger for deres situation, som er væsentligt forskellige fra de ovennævnte virkninger for EF-erhvervsgrenen, selv om disse virkninger højst sandsynligt vil være mere begrænsede for de bundne producenter.

3. Leverandører af råvarer til PET-folie

- (165) Der blev sendt spørgeskemaer om Fællesskabets interesser til ti leverandører af råvarer til PET-folie, dvs. DMT, PTA og MEG, som hovedsagelig sælger til EF-erhvervsgrenen, men også til nogle af de eksporterende producenter. Kun fire leverandører samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (166) På grundlag af oplysningerne fra disse samarbejdsvillige leverandører konstateredes det, at salget af de pågældende råvarer til producenter af PET-folie kun tegnede sig for en mindre del af disse selskabers samlede omsætning. Kommissionen finder derfor, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger vil have begrænsede virkninger for disse selskaber, som ikke desto mindre kan opnå fordele af højere salgsmængder og forbedret rentabilitet, hvorimod disse selskaber i tilfælde af, at der ikke indføres antidumpingforanstaltninger, højst sandsynligt vil indskrænke eller helt indstille deres aktiviteter i forbindelse med fremstilling af de pågældende råvarer, hvis EF-erhvervsgrenen køber mindre mængder deraf.

4. Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører og forhandlere i Fællesskabet

a) Import- og distributionskanalernes struktur

- (167) Distributionen af PET-folie i Fællesskabet er kendetegnet ved et forholdsvist lille antal importører og forhandlere.

Det fremgik af undersøgelsen, at producenter og brugere af PET-folie har direkte kontakter, da de sidstnævnte ikke altid benytter mellemmand ved køb af PET-folie.

b) Importørernes og forhandlernes økonomiske situation

- (168) Der blev sendt omkring 20 spørgeskemaer til importører og forhandlere i Fællesskabet. Der blev kun modtaget to besvarelser. Det fremgår af de indhentede oplysninger, at importørerne i Fællesskabet køber PET-folie fra en række leveringskilder, som omfatter de pågældende lande og EF-erhvervsgrenen. Det kan således konkluderes, at de ud over at importere den pågældende vare med oprindelse i Indien og Korea også handler med PET-folie købt fra EF-erhvervsgrenen og/eller fra andre tredjelande. For de selskaber, som besvarede spørgeskemaet, udgjorde salget af PET-folie en væsentlig del af deres respektive samlede omsætning.

c) Virkningerne af en eventuel indførelse af foranstaltninger

- (169) De to samarbejdsvillige importører har hævdet, at en indførelse af en høj antidumpingtold ville lukke fællesskabsmarkedet for de traditionelle leverandører fra Det Fjerne Østen. Det hævdedes også, at eftersom EF-erhvervsgrenen ikke kunne dække efterspørgselen i Fællesskabet efter PET-folie, ville importørernes og forhandlernes økonomiske situation blive forværret, hvis importen fra de pågældende lande ophørte, da de ikke ville kunne dække efterspørgselen.
- (170) For så vidt angår en lukning af fællesskabsmarkedet for importerede varer er målet for antidumpingforanstaltninger ikke at forhindre importerede varer i at komme ind på EF-markedet, men at genskabe redelige konkurrencevilkår på markedet. I denne forbindelse skal det bemærkes, at importen med oprindelse i et af de pågældende eksportlande allerede er genstand for udligningsforanstaltninger, men alligevel er fortsat efter indførelsen af foranstaltninger. Desuden findes der et antal alternative leveringskilder (nemlig tredjelande, som ikke er omfattet af den aktuelle undersøgelse), som ikke er genstand for foranstaltninger, og som i undersøgelsesperioden tegnede sig for henvend 19 % af forbruget i Fællesskabet.
- (171) Kommissionen undersøgte desuden, hvilke virkninger antidumpingforanstaltninger vil have på importørernes og forhandlernes økonomiske situation på baggrund af de foranstaltninger, der allerede er indført i udligningsproceduren. Det er i denne sammenhæng værd at bemærke, at samarbejdsviljen i den aktuelle procedure er endnu mindre end i den tidligere undersøgelse, hvilket tyder på, at de udligningsforanstaltninger, der blev indført i 1999, ikke havde nogen større virkninger for dem.

- (172) Virkningerne af en antidumpingtold på importørernes og forhandlernes situation skal også ses på baggrund af, at disse parter handler med andre varer og selv køber hos forskellige leverandører, f.eks. EF-erhvervsgrenen, de pågældende lande og andre tredjelande. De to samarbejdsvillige importører har faktisk erklæret, at prisen ikke er den eneste faktor, de tager i betragtning, når de køber PET-folie, men at de også tager hensyn til f.eks. service, leveringsbetingelser osv.
- (173) Hvis der indføres antidumpingforanstaltninger, kan priserne på PET-folie på fællesskabsmarkedet stige. Det kan derfor ikke udelukkes, at denne prisstigning vil få negative virkninger for importørerne og forhandlerne, som kan få deres avancer reduceret. Det skal imidlertid bemærkes, at importørerne og forhandlerne kan vælge at øge deres indkøb fra EF-erhvervsgrenen og opnå rabatter for større mængder eller skifte til tredjelande. Som ovenfor nævnt køber de to importører, som samarbejdede i forbindelse med den aktuelle undersøgelse, rent faktisk ikke blot PET-folie i de pågældende lande, men også fra EF-erhvervsgrenen og fra andre tredjelande.
- (174) På dette grundlag har Kommissionen foreløbigt konkluderet, at en indførelse af foranstaltninger sandsynligvis ikke vil have alvorlige følger for importørerne og forhandlerne af PET-folie i Fællesskabet.

5. Brugere af PET-folie i Fællesskabet

a) Brugerindustriernes karakter og struktur

- (175) Som ovenfor nævnt har PET-folie fem brede anvendelsesformål, der typisk identificeres i erhvervsgrenen, nemlig magnetiske medier, indpakning samt elektriske, afbildningsmæssige og industrielle anvendelsesformål. PET-folie anvendes således til en lang række formål: emballering af levnedsmidler, medicinske anvendelsesformål, husholdningsformål, i automobiler, motorer, kondensatorer og elektriske anvendelsesformål, til kreditkort, pengesedler, identitetskort samt video- og lydbånd osv. Da der er tale om mange forskellige brugerindustrier, tegner PET-folie sig for forskellige andele af omkostningerne til de færdige varer.

b) Virkningerne af en eventuel indførelse af foranstaltninger

- (176) Der blev sendt spørgeskemaer til mere end 80 brugere i Fællesskabet. Der blev modtaget 23 besvarelser, hvoraf mange var ufuldstændige, mens en indeholdt meget begrænsede oplysninger, der ikke kunne tages i betragtning. Nogle brugere besluttede ikke at besvare spørgeskemaet, men fremsatte en række bemærkninger. Denne begrænsede samarbejdsvilje tyder på, at undersøgelsens udfald højst sandsynligt ikke vil have større virkninger for en række brugere, enten fordi PET-folie som råvare ikke er en væsentlig omkostningsfaktor for dem, eller fordi deres produktion af mere forarbejdede varer,

hvortil der benyttes PET-folie, kun tegner sig for en mindre del af deres samlede produktion.

- (177) De samarbejdsvillige brugere tegner sig for en væsentlig del af forbruget i Fællesskabet. På grundlag af de besvarelser, der indeholdt oplysninger om indkøbte mængder, blev det fastslået, at 20 af de samarbejdsvillige brugeres indkøb af PET-folie tegnede sig for omkring 28 % af forbruget i Fællesskabet af PET-folie i undersøgelsesperioden og for omkring 40 % af importen fra de pågældende lande.
- (178) Det fremgik af oplysninger fra 22 af de samarbejdsvillige brugere, at deres samlede arbejdsstyrke udgjorde ca. 19 571 personer i undersøgelsesperioden, hvoraf omkring 7 390 var direkte eller indirekte involveret i fremstilling af varer, hvortil der blev benyttet PET-folie. Deres samlede omsætning var ca. 4 204 mio. EUR i undersøgelsesperioden, hvoraf ca. 1 195 mio. EUR vedrørte varer, hvori der indgik PET-folie. Mellem 1996 og undersøgelsesperioden faldt salget af disse slutprodukter i Fællesskabet svagt fra omkring 1 196 EUR til omkring 1 195 mio. EUR.
- (179) 15 brugere afgav oplysninger om rentabiliteten af salget i Fællesskabet af varer, hvori der indgår PET-folie. På denne baggrund konstateredes der en vejet gennemsnitlig fortjeneste på ca. 4,3 % i undersøgelsesperioden. Denne vejede gennemsnitlige fortjeneste afspejler situationen for visse brugere i markedssegmenter i tilbagegang (magnetiske anvendelsesformål, fremstilling af video- og lydbånd). Den gennemsnitlige fortjeneste for samarbejdsvillige brugere i andre segmenter vil være betydeligt højere, nemlig over 10 %.
- (180) På grundlag af oplysninger herom fra 16 brugere fremgik det desuden, at købet af PET-folie for 11 brugere tegnede sig for mindre end 20 % af produktionsomkostningerne for de endelige varer, hvorimod varen for fem brugere udgjorde mellem 20 % og 54,6 % af omkostningerne. Det konstateredes, at af de fem sidstnævnte brugere købte fire næsten udelukkende varen fra producenter i Fællesskabet, mens en købte både fra producenter i Fællesskabet og de pågældende lande.
- (181) Brugere fandtes at købe PET-folie fra en række leveringskilder. Det konstateredes, at otte brugere i undersøgelsesperioden kun købte PET-folie fra producenter i Fællesskabet, otte købte fra de pågældende lande og producenter i Fællesskabet, tre købte kun fra producenter i Fællesskabet og tredjelande og endelig købte tre brugere fra producenter i Fællesskabet, de pågældende lande og tredjelande. Ingen af brugerne købte udelukkende fra de pågældende lande.
- (182) På grundlag af oplysningerne fra de samarbejdsvillige brugere kan det konstateres, at en gennemsnitlig bruger af PET-folie vil købe omkring 58 % af sit forbrug af varen fra EF-erhvervsgrenen, omkring 28 % fra de pågældende lande og omkring 14 % fra andre tredjelande.

- (183) På grundlag af disse oplysninger konkluderedes det, at resultatet af undersøgelsen sandsynligvis ikke ville have vigtige følger for brugerindustrierne, enten fordi PET-folie som et råmateriale ikke er en betydningsfuld omkostningsfaktor for dem, eller fordi deres produktion af varer baseret på PET-folie kun tegner sig for en mindre del af deres samlede produktion. Brugere, som købte PET-folie fra Indien og Korea, fandtes desuden også at købe varen fra andre kilder, herunder både producenter i Fællesskabet og i andre tredjelande end de pågældende lande.
- (184) De brugere, der hævdede, at der kan være kapacitetsmangel i Fællesskabet enten generelt eller for bestemte varettyper, som ikke fremstilles i Fællesskabet, vil desuden være i stand til at købe PET-folie enten fra de pågældende lande eller fra andre alternative forsyningskilder.
- (185) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, er det sandsynligt, at en eventuel indstilling af EF-erhvervsgrenens aktiviteter i forbindelse med fremstilling af PET-folie vil skabe alvorlige forsyningsproblemer, der vil have negative følger for brugerne. En række samarbejdsvillige brugere, hvoraf nogle udelukkende køber fra producenter i Fællesskabet og andre har flere forsyningskilder, har faktisk erklæret, at de af en række årsager foretrækker PET-folie fremstillet i Fællesskabet, f.eks. kvaliteten med hensyn til service og logistik, prisstabilitet, sikre og nære forsyningskilder, varens pålidelighed, muligheden for at udvikle emner og varer til bestemte formål osv.
- (186) På dette grundlag har Kommissionen foreløbigt konkluderet, at en indførelse af foranstaltninger sandsynligvis ikke vil have alvorlige følger for brugerne af PET-folie i Fællesskabet.

6. Konkurrence og handelsforvridende virkninger

- (187) For så vidt angår virkningerne af eventuelle foranstaltninger på konkurrencen i Fællesskabet har nogle interesserede parter fremført, at told vil føre til, at de pågældende eksporterende producenter vil forsvinde fra EF-markedet og derved mindske konkurrencen betydeligt samt øge den allerede dominerende stilling, som EF-erhvervsgrenen har fået som følge af de nylige virksomhedsfusioner.
- (188) Det forekommer imidlertid mere sandsynligt, at i det mindste nogle af de pågældende eksporterende producenter vil fortsætte med at sælge PET-folie i Fællesskabet, men til ikke-skadevoldende priser, da de har et solidt

teknologisk grundlag og en stærk stilling på markedet i Fællesskabet. Denne konklusion bekræftes af udviklingen på markedet efter indførelsen af udligningstold på importen af PET-folie med oprindelse i Indien i 1999. Hvis der ikke indføres antidumpingforanstaltninger, kan det på den anden side ikke udelukkes, at EF-erhvervsgrenen vil indstille sin produktion af PET-folie i Fællesskabet og derved styrke de eksporterende producenters position og i betydelig grad svække konkurrencen på fællesskabsmarkedet.

- (189) For så vidt angår argumentet om EF-erhvervsgrenens potentielt dominerende stilling skal det endelig bemærkes, at Kommissionen i sine beslutninger ⁽¹⁾ vedrørende nylige fusioner, der påvirker visse klagende producenter i Fællesskabet, har konkluderet, at disse operationer ikke har ført til etablering eller styrkelse af dominerende stillinger for disse selskaber i henhold til nogen definition af markedet. Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at EF-producenterne konkurrerer indbyrdes både på fællesskabsmarkedet og på eksportmarkederne. Producenterne i Fællesskabet har desuden ikke en tilstrækkelig produktionskapacitet til fuldt ud at dække den samlede efterspørgsel på fællesskabsmarkedet. Der vil derfor med sikkerhed stadig forekomme import efter en indførelse af antidumpingforanstaltninger.
- (190) Da der som nævnt højst sandsynligt stadig vil blive importeret varer med oprindelse i de pågældende lande, vil der fortsat være stærk konkurrence efter en indførelse af antidumpingforanstaltninger. Der vil være et betydeligt antal aktører på markedet, der vil kunne dække efterspørgselen, og heriblandt EF-erhvervsgrenen, som vil tilbyde et bredt sortiment af varettyper. En eventuel indførelse af antidumpingtold vil således ikke begrænse brugerens valgmuligheder eller svække konkurrencen.

7. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (191) På baggrund af ovenstående fastslås det, at der ikke er nogen tvingende grund til ikke at indføre antidumpingtold.

I. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (192) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør der indføres midlertidige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at dumpingimporten forårsager yderligere skade for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 2.10.1997, EFT C 4 af 8.1.1998 (sag COMP/M.984 DuPont/ICI), Kommissionens beslutning af 24.11.1999, EFT C 4 af 7.1.2000 (sag COMP/M.1599 DuPont/Teijin) og Kommissionens beslutning af 24.11.1999, EFT C 16 af 20.1.2000 (sag COMP/M.1538 DuPont/SABANCI).

1. Skadestærskel

- (193) De midlertidige foranstaltninger bør indføres med et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af den pågældende import, men uden af overstige de konstaterede dumpingmargener. Ved beregningen af størrelsen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af den skadevoldende dumping, fandtes det, at enhver foranstaltning burde gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genvinde dens omkostninger og samlet opnå en fortjeneste før skat, som med rimelighed kunne forventes på salget af samme vare i Fællesskabet under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport.
- (194) På grundlag af de foreliggende oplysninger fandtes det foreløbigt, at en fortjenstmargen på 6 % af omsætningen kunne anses for en passende minimumsfortjeneste, som EF-erhvervsgrenen kunne forvente at opnå, hvis der ikke forekom skadelig dumping, og under hensyntagen til dens finansielle situation i tidligere år. Det fandtes også, at denne fortjeneste ville gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at foretage de nødvendige investeringer.
- (195) Den nødvendige prisforhøjelse fastsattes derefter på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris, der anvendtes med henblik på beregning af underbud, og den ikke-skadevoldende pris for de forskellige modeller, som EF-erhvervsgrenen solgte på fællesskabsmarkedet. Den ikke-skadevoldende pris er blevet beregnet ved at lægge EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige faktiske tab til dens salgspris samt yderligere tillægge ovennævnte fortjenstmargen på 6 %. Forskelle som følge af denne sammenligning blev derefter udtrykt i procent af den samlede cif-import-

værdi. Disse forskelle lå i alle tilfælde over de konstaterede dumpingmargener.

2. Midlertidige foranstaltninger

- (196) På baggrund af ovenstående og i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen fastslås det, at der bør indføres en midlertidig antidumpingtold svarende til de fastlagte dumpingmargener, da de konstaterede skadestærskler som nævnt i alle tilfælde var højere end dumpingmargenerne.
- (197) Resttolden for de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter i de respektive lande bør, da samarbejdsviljen blev anset for betydelig i begge lande, fastsættes på grundlag af den højeste toldsats, der er fastsat for de samarbejdsvillige producenter fra disse lande, som indgik i stikprøven.
- (198) I overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i grundforordningen må ingen vare pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering. For så vidt angår tolden for Indien blev den gældende udligningstold, der svarer til eksportsubsidierne, trukket fra den antidumpingtold, der foreslås anvendt. For de ikke-samarbejdsvillige selskaber svarer det fratrukne beløb til eksportsubsidiet for det samarbejdsvillige selskab, som lå til grund for fastsættelsen af restdumpingmargenen (og derfor resttolden).
- (199) På grundlag af ovenstående og under hensyntagen til resultaterne af den tidligere antisubsidiundersøgelse udgør den foreslåede midlertidige told udtrykt i procent af prisen, cif Fællesskabets grænse, ufortoldet, følgende:

INDIEN

Selskab	Eksportsubsidiemargen	Samlet subsidiemargen	Dumpingmargen	Udligningstold	Antidumpingtold	Toldsats i alt
Ester Industries Ltd	12,0 %	12,0 %	71,0 %	12,0 %	59,0 %	71,0 %
Flex Industries Ltd	12,5 %	12,5 %	48,3 %	12,5 %	35,8 %	48,3 %
Gareware Polyester Ltd	2,7 %	3,8 %	69,5 %	3,8 %	66,8 %	70,6 %
Jindal Polyester Ltd	7,0 %	7,0 %	10,6 %	7,0 %	3,6 %	10,6 %
MTZ Polyesters Ltd	8,7 %	8,7 %	55,0 %	8,7 %	46,3 %	55,0 %
Polyplex Corp. Ltd	19,1 %	19,1 %	55,0 %	19,1 %	35,9 %	55,0 %
Alle andre selskaber	12,0 % ⁽¹⁾	19,1 %	71,0 %	19,1 %	59,0 %	78,1 %

⁽¹⁾ Med henblik på beregningen af den endelige antidumpingtold blev der taget hensyn til eksportsubsidiemargenen for det selskab, der lå til grund for fastsættelsen af dumpingmargenen for de ikke-samarbejdsvillige selskaber (se også stk. 8.2).

KOREA

Selskab	Antidumpingtold
HS Industries	7,8 %
Hyosung Corp.	7,8 %
Kohap Corp.	7,8 %
Kolon Industries Limited	3,5 %
SKC Industries Limited	12,4 %
Toray Saehan Industries	3,5 %
Alle andre selskaber	12,4 %

- (200) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber i undersøgelsen. Disse tolsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af selskaberne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer, som er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den operative del af denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af tolsatsen for »alle andre selskaber«.
- (201) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle tolsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Kommissionen vil efter høring af det rådgivende udvalg ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle tolsatser.

J. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (202) Af hensyn til god administration bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om indledningen af undersøgelsen, kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Det skal bemærkes, at alle afgørelser, der træffes vedrørende indførelsen af told med henblik på denne forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie (»PET-folie«) henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90 (Taric-kode 3920 62 19 10, 3920 62 19 15, 3920 62 19 25, 3920 62 19 30, 3920 62 19 35, 3920 62 19 40, 3920 62 19 45, 3920 62 19 50, 3920 62 19 55, 3920 62 19 60, 3920 62 19 62, 3920 62 19 64, 3920 62 19 65, 3920 62 19 70, 3920 62 19 75, 3920 62 19 80, 3920 62 19 81, 3920 62 19 85, 3920 62 19 87, 3920 62 19 89, 3920 62 19 91, 3920 62 90 30 og 3920 62 90 91) og med oprindelse i Indien og Republiken Korea.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Handel
 Direktorat C
 TERV 0/13
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles/Brussel.

2. Den midlertidige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende selskaber:

Land	Selskab	Midlertidig told	Taric-tillægskode
Indien	Ester Industries Limited 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part — I New Delhi — 110 003 Indien	59,0 %	A026
Indien	Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.) Indien	35,8 %	A027
Indien	Gareware Polyester Limited Gareware House 50-A, Swami Nityanand Marg Vile Parle (East) Mumbai 400 057 — Indien	66,8 %	A028
Indien	Jindal Polyester Limited 115-117 Indra Prakash Building 21 Barakhamba Road New Delhi 110 001 Indien	3,6 %	A030
Indien	MTZ Polyesters Limited Saranath Centre, Upvan Area Upper Govind Nagar, Malad (E) Mumbai 400 097 Indien	46,3 %	A031
Indien	Polyplex Corporation Limited B-37, sector-1, Noida-201 301 Dist. Gautam Budh Nagar Uttar Pradesh, Indien	35,9 %	A032
Indien	Alle andre selskaber	59,0 %	A999
Republikken Korea	HS Industries Co. Ltd, Seoul	7,8 %	A226
Republikken Korea	Hyosung Corporation, Seoul	7,8 %	A225
Republikken Korea	Kohap Corp., Kwacheon	7,8 %	A223
Republikken Korea	Kolon Industries Inc., Seoul	3,5 %	A244
Republikken Korea	SKC Co. Ltd, Seoul	12,4 %	A224
Republikken Korea	Toray Saehan Inc., Seoul	3,5 %	A222
Republikken Korea	Alle andre selskaber	12,4 %	A999

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

4. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af den vare, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

1. Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i forordning (EF) nr. 384/96.

2. I medfør af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 kan de berørte parter inden for en frist på en måned fra denne forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til anvendelsen heraf.

Artikel 3

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 368/2001**af 23. februar 2001****om fastsættelse af den faste godtgørelse pr. bedriftsskema for regnskabsåret 2001 i informationsnettet for landøkonomisk bogføring**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 79/65/EØF af 15. juni 1965 om oprettelse af et informationsnet for landøkonomisk bogføring til belysning af indkomstforhold og driftsøkonomiske forhold i landbruget i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1256/97 ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1915/83 af 13. juli 1983 om visse gennemførelsesbestemmelser vedrørende bogføring med henblik på konstatering af landbrugsbedrifternes indkomster ⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1915/83 skal der fastsættes en fast godtgørelse, som Kommissionen udbetaler til medlemsstaterne for hvert korrekt udfyldt driftsskema, som er tilsendt den inden for den periode, der er fastsat i artikel 3, i forordning (EØF) nr. 1915/83.

- (2) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 161/2000 ⁽⁴⁾ er den faste godtgørelse for regnskabsåret 2000 på 129 EUR pr. bedriftsskema.
- (3) Prisudviklingen og den heraf følgende stigning i omkostningerne i forbindelse med udfyldelsen af bedriftsskemaet nødvendiggør en revision af godtgørelsen.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra Fællesskabskomitéen for INLB —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den faste godtgørelse, der omhandles i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1915/83, fastsættes til 132 EUR.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den gælder for regnskabsåret 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 109 af 23.6.1965, s. 1859/65.

⁽²⁾ EFT L 174 af 2.7.1997, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 190 af 14.7.1983, s. 25.

⁽⁴⁾ EFT L 19 af 25.1.2000, s. 21.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 369/2001**af 23. februar 2001****om særforanstaltninger som en undtagelse fra forordning (EF) nr. 800/1999, forordning (EØF) nr. 3719/88 og forordning (EF) nr. 1291/2000 for så vidt angår foderblandinger på basis af korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13 og 21, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets beslutning 2000/766/EF af 4. december 2000 om en række beskyttelsesforanstaltninger over for overførbare spongiforme encephalopatiser og fodring med animalsk protein⁽³⁾ pålagdes det bl.a. medlemsstaterne at forbyde udførsel til tredjelande af forarbejdede animalske proteiner bestemt til fodring af husdyr, der opdrættes med henblik på produktion af fødevarer.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 90/2001⁽⁵⁾, fastlægger fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter.
- (3) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1127/1999⁽⁷⁾, og, for så vidt angår licenser, der er ansøgt om fra den 1. oktober 2000, ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000⁽⁸⁾ er der fastsat fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter.
- (4) Rådets forordning (EØF) nr. 565/80⁽⁹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2026/83⁽¹⁰⁾, fastlægger generelle regler for forudbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter.
- (5) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1517/95⁽¹¹⁾ er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den import- og eksportordning, der gælder for foderblandinger på basis af korn.
- (6) Som følge af indholdet af forarbejdede animalske proteiner i foderblandinger på basis af korn har de sundhedsforanstaltninger, som Fællesskabet har truffet med

hensyn til udførslerne, været til skade for eksportørernes økonomiske interesser. Denne situation har indskrænket mulighederne for udførsel på de betingelser, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 565/80, (EF) nr. 800/1999, (EØF) nr. 3719/88 og (EF) nr. 1291/2000.

- (7) Det er derfor nødvendigt at begrænse disse skadelige virkninger gennem vedtagelse af særforanstaltninger, der åbner mulighed for en regulering af de transaktioner, der ikke har kunnet gennemføres på grund af de pågældende omstændigheder, navnlig frigivelse af sikkerhedsstillelsen for de eksportlicenser, der ikke er blevet anvendt.
- (8) Muligheden for at blive omfattet af disse undtagelser bør forbeholdes de erhvervsdrivende, der bl.a. ved hjælp af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89⁽¹²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3235/94⁽¹³⁾, kan føre bevis for, at de ikke har været i stand til at gennemføre eksportforretningerne på grund af de ovenfor nævnte omstændigheder.
- (9) Som følge af den situation, de erhvervsdrivende befinder sig i, bør denne forordning straks træde i kraft.
- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning gælder for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1517/95.

2. Denne forordning finder kun anvendelse, når den pågældende eksportør på en for myndighederne tilfredsstillende måde kan føre bevis for, at han ikke har været i stand til at gennemføre eksportforretninger, som i øvrigt ville være i overensstemmelse med Fællesskabets retsforrifter, på grund af de sundhedsforanstaltninger, som Fællesskabet har truffet, da foderblandingerne på basis af korn indeholder forarbejdede animalske proteiner.

Myndighedernes vurdering baseres navnlig på de forretningspapirer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4045/89.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.⁽³⁾ EFT L 306 af 7.12.2000, s. 32.⁽⁴⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.⁽⁵⁾ EFT L 14 af 18.1.2001, s. 22.⁽⁶⁾ EFT L 331 af 2.12.1988, s. 1.⁽⁷⁾ EFT L 135 af 29.5.1999, s. 48.⁽⁸⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.⁽⁹⁾ EFT L 62 af 7.3.1980, s. 5.⁽¹⁰⁾ EFT L 199 af 22.7.1983, s. 12.⁽¹¹⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 51.⁽¹²⁾ EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18.⁽¹³⁾ EFT L 338 af 28.12.1994, s. 16.

Artikel 2

1. På anmodning af indehaveren annulleres de eksportlicenser, der er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1517/95, og som der er ansøgt om senest den 7. december 2000, og sikkerhedsstillelsen i forbindelse hermed frigives.

2. Efter ansøgning fra eksportøren og for produkter, som toldformaliteterne ved udførsel var afsluttet for senest den 31. december 2000,

- men som på denne dato endnu ikke havde forladt EF's toldområde, eller senest denne dato var henført under en af de ordninger med toldkontrol, der er omhandlet i artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 565/80, tilbagebetaler eksportøren en eventuelt forudbetalt restitution, og de forskellige sikkerhedsstillelser i forbindelse hermed frigives
- og som denne dato havde forladt EF's toldområde, kan genindføres hertil. I så fald tilbagebetaler eksportøren en eventuelt forudbetalt restitution, og de forskellige sikkerhedsstillelser i forbindelse hermed frigives.

3. Hvis retten til restitution er fortabt som følge af de i denne forordning omhandlede omstændigheder, finder sanktionen i artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 800/1999 ikke anvendelse.

Artikel 3

For hvert af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, giver medlemsstaterne hver onsdag meddelelse om de berørte produktmængder i den foregående uge, med oplysning om licensernes udstedelsesdato og de pågældende KN-koder.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 370/2001**af 23. februar 2001****om ophævelse af forordning (EF) nr. 273/98 om åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter og -lofter og indførelse af et fællesskabstilsyn af referencemængder for en række varer med oprindelse i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 77/98 af 9. januar 1998 om visse procedurer for anvendelsen af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽¹⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets afgørelse 2000/778/EF af 20. november 2000 om indgåelse af en brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om suspension af afsnit II om handel og handelsanliggender i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽²⁾ anvendes fra den 1. december 2000.
- (2) Teksten til brevvekslingen angiver, at Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 ⁽³⁾ om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces, ændret ved forordning (EF) nr. 2563/2000 ⁽⁴⁾, fra datoen for anvendelsen af sidstnævnte forordning regulerer handelsordningen mellem Det

Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

- (3) Kommissionens forordning (EF) nr. 273/98 af 2. februar 1998 om åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter og -lofter og indførelse af et fællesskabstilsyn af referencemængder for en række varer med oprindelse i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽⁵⁾ indeholder gennemførelsesbestemmelser for toldindrømmelser fastlagt i ovennævnte afsnit II i samarbejdsaftalen, og skal ophæves fra den 1. december 2000.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 273/98 ophæves.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 8 af 14.1.1998, s. 1.⁽²⁾ EFT L 309 af 9.12.2000, s. 29.⁽³⁾ EFT L 240 af 23.9.2000, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 295 af 23.11.2000, s. 1.⁽⁵⁾ EFT L 27 af 3.2.1998, s. 6.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 371/2001**af 23. februar 2001****om ændring af forordning (EF) nr. 2734/2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation og om fravigelse eller ændring af forordning (EF) nr. 562/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2734/2000 af 14. december 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation og om fravigelse eller ændring af forordning (EF) nr. 562/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 283/2001⁽³⁾, blev der indført en række ændringer eller fravigelser af Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000⁽⁴⁾ for at afhjælpe den ekstraordinære markedssituation, som de nylige begivenheder omkring bovin spongiform encephalopati (BSE) har medført.
- (2) Under hensyn til denne ekstraordinære markedssituation og for at øge effektiviteten af de interventionsforanstaltninger, som er fastsat ved forordning (EF) nr. 2734/2000, bør der for Østrigs vedkommende foretages en tilføjelse af kategori C på listen over kategorier, der kan være omfattet af interventionsopkøb, og nævnte forordning bør derfor ændres tilsvarende.

(3) I betragtning af begivenhedernes udvikling bør denne forordning straks træde i kraft.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2 i forordning (EF) nr. 2734/2000 affattes således:

»Artikel 2

Uanset artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 562/2000 kan følgende produkter også opkøbes til intervention:

- kategori A, klasse O2 og O3
- Østrig: kategori C, klasse U3, R3 og O3
- Irland: kategori C, klasse O4
- Det Forenede Kongerige-Nordirland: kategori C, klasse O4«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 316 af 15.12.2000, s. 45.

⁽³⁾ EFT L 41 af 10.2.2001, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 372/2001**af 23. februar 2001****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2281/2000 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 16. til den 22. februar 2001, til 217,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 373/2001**af 23. februar 2001****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2282/2000 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande i Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 16. til den 22. februar 2001, til 220,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 374/2001**af 23. februar 2001****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2283/2000 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 16. til den 22. februar 2001 til 236,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 375/2001**af 23. februar 2001****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2284/2000 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 16. til den 22. februar 2001, til 312,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 376/2001
af 23. februar 2001
om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 285/2001 ⁽³⁾, blev der indledt opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller områder af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper.
- (2) Anvendelsen af artikel 47, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1254/1999 samt nødvendigheden af at begrænse intervention til de opkøb, der er nødvendige for at sikre en rimelig markedsstøtte, fører til, på grundlag af de noteringer, som Kommissionen har kendskab til, i over-

ensstemmelse med bilagene til nærværende forordning, at ændre listen over medlemsstater eller områder af en medlemsstat, hvor licitationen indledes, samt af de kvalitetsgrupper, der kan omfattes af interventionsopkøb.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 41 af 10.2.2001, s. 26.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät
Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België	×	×	×			
Danmark		×	×			
España	×	×	×			
France	×	×	×			×
Ireland				×	×	×
Italia	×	×	×			
Österreich	×	×	×	×	×	×

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 377/2001**af 23. februar 2001****om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 391/92 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 182/2001 ⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til de oversøiske franske departementer (OD). Under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til

forsyningerne til OD fastsættes på ny som anført i bilaget.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 391/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 43 af 19.2.1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 27 af 30.1.2001, s. 18.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. februar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

(EUR/t)

Produkt (KN-kode)	Støttebeløb			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Fransk Guyana	Réunion
Blød hvede (1001 90 99)	21,00	21,00	21,00	25,00
Byg (1003 00 90)	21,00	21,00	21,00	25,00
Majs (1005 90 00)	36,00	36,00	36,00	39,00
Hård hvede (1001 10 00)	21,00	21,00	21,00	25,00
Havre (1004 00 00)	46,00	46,00	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 378/2001**af 23. februar 2001****om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1832/92 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 183/2001 ⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til De Kanariske Øer. Under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på

verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til De Kanariske Øer fastsættes på ny som anført i bilaget.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1832/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 185 af 4.7.1992, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT L 27 af 30.1.2001, s. 20.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. februar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

		(EUR/t)
Produkter (KN-kode)		Støttebeløb
Blød hvede	(1001 90 99)	17,00
Byg	(1003 00 90)	17,00
Majs	(1005 90 00)	33,00
Hård hvede	(1001 10 00)	17,00
Havre	(1004 00 00)	43,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 379/2001**af 23. februar 2001****om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1833/92 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 184/2001 ⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til Azorerne og Madeira. Under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til

Azorerne og Madeira fastsættes på ny som anført i bilaget.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1833/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1.⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.⁽³⁾ EFT L 185 af 4.7.1992, s. 28.⁽⁴⁾ EFT L 27 af 30.1.2001, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. februar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

(EUR/t)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb	
		Destination	
		Azorerne	Madeira
Blød hvede	(1001 90 99)	17,00	17,00
Byg	(1003 00 90)	17,00	17,00
Majs	(1005 90 00)	33,00	33,00
Hård hvede	(1001 10 00)	17,00	17,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 380/2001**af 23. februar 2001****om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarehjælp ⁽⁵⁾ er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.
- (2) Med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarehjælp og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarehjælp, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjælp fastsættes.

- (3) De almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer.
- (4) I artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælp som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer, samt i forbindelse med andre EF-aktioner vedrørende gratis leverancer, fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 288 af 25.10.1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. februar 2001 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

(EUR/t)	
Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	8,00
1002 00 00 9000	39,00
1003 00 90 9000	0,00
1004 00 00 9400	40,00
1005 90 00 9000	30,00
1006 30 92 9100	239,00
1006 30 92 9900	239,00
1006 30 94 9100	239,00
1006 30 94 9900	239,00
1006 30 96 9100	239,00
1006 30 96 9900	239,00
1006 30 98 9100	239,00
1006 30 98 9900	239,00
1006 30 65 9900	239,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	30,00
1101 00 15 9100	15,00
1101 00 15 9130	15,00
1102 20 10 9200	38,86
1102 20 10 9400	33,31
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	0,00
1103 11 10 9200	0,00
1103 11 90 9200	0,00
1103 13 10 9100	49,97
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	78,28
1104 21 50 9100	0,00

NB: Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), ændret.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/5/EF**af 12. februar 2001****om ændring af direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2, og artikel 5, stk. 3,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/2/EF af 20. februar 1995 om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer ⁽⁵⁾, fastlægger en liste over tilsætningsstoffer, der er tilladt til anvendelse i Fællesskabet, og betingelserne for deres anvendelse.
- (2) Siden direktiv 95/2/EF blev vedtaget, er der sket en teknisk udvikling inden for tilsætningsstoffer til fødevarer.
- (3) Direktiv 95/2/EF bør tilpasses under hensyntagen til denne udvikling.
- (4) Tilsætningsstoffer kan kun godkendes til anvendelse i fødevarer, hvis de opfylder de generelle kriterier i bilag II til direktiv 89/107/EØF.
- (5) I henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 89/107/EØF, kan en medlemsstat på sit område tillade anvendelsen af et nyt tilsætningsstof for en periode på to år.
- (6) I overensstemmelse med medlemsstaternes anmodninger bør følgende nationalt godkendte tilsætningsstoffer godkendes på fællesskabsniveau: propan, butan og isobutan. Disse produkter bør mærkes i henhold til Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler ⁽⁶⁾.
- (7) Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, som er nedsat ved Kommissionens beslutning 97/579/EF ⁽⁷⁾, er i henhold til artikel 6 i direktiv 89/107/EØF blevet hørt vedrørende vedtagelse af bestemmelser, som vil kunne indvirke på den offentlige sundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilagene til direktiv 95/2/EF ændres således:

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 27. Direktivet er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/34/EF (EFT L 237 af 10.9.1994, s. 1).

⁽²⁾ EFT C 21 E af 25.1.2000, s. 42, og EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 238.

⁽³⁾ EFT C 51 af 23.2.2000, s. 27.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11.4.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 20.7.2000 (EFT C 300 af 20.10.2000, s. 45) og Europa-Parlamentets afgørelse af 14.12.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 19.1.2001.

⁽⁵⁾ EFT L 61 af 18.3.1995, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 98/72/EF (EFT L 295 af 4.11.1998, s. 18).

⁽⁶⁾ EFT L 147 af 9.6.1975, s. 40. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 94/1/EF (EFT L 23 af 28.1.1994, s. 28).

⁽⁷⁾ EFT L 237 af 28.8.1997, s. 18.

1) Bilag I ændres således:

a) Følgende tilsætningsstof indsættes i skemaet:

»E 949 Hydrogen *«.

b) I punkt 3 i noten indsættes følgende i den forklarende tekst under symbolet *:

»E 949«.

2) Bilag IV ændres således:

a) Følgende tilføjes i tredje og fjerde kolonne i rubrikken vedrørende E 445: glycerolestere af fyrrehar-piks:

»Uklar spiritus i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spritus (*)	100 mg/l
Uklar spiritus, der indeholder under 15 % alkohol (volumen)	100 mg/l

(*) EFT L 160 af 12.6.1989, s. 1.

b) Følgende tilføjes:

»E 650	Zinkacetat	Tyggegummi	1 000 mg/kg
E 943a	Butan	Smøremiddel af vegetabilsk olie i sprayform til pander, plader og forme (kun til erhvervs-mæssig brug)	Quantum satis«
E 943b	Isobutan		
E 944	Propan		
		Vandbaserede emulsionsprayer	

3) I bilag V erstattes første rubrik af følgende:

»E 1520	Propan-1,2-diol (propylenglycol)	Farvestoffer, emulgatorer, antioxidant og enzymer (maximalt 1 g/kg i fødevarer)«
---------	----------------------------------	--

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 24. august 2002 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2001.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

T. ÖSTROS

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. februar 2001

om godkendelse af den tekniske handlingsplan for 2001 til forbedring af landbrugsstatistikken

(meddelt under nummer K(2001) 356)

(2001/147/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 96/411/EF af 25. juni 1996 om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2298/2000/EF af 28. september 2000 ⁽²⁾, særlig artikel 4 og artikel 6, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens beslutning 96/411/EF opstiller Kommissionen hvert år en teknisk handlingsplan for landbrugsstatistik.
- (2) En række af de aktioner, der er igangsat med de tidligere tekniske handlingsplaner, bør konsolideres, og medlemsstaternes arbejde bør fortsættes, bl.a. med hensyn til balancer og anvendelse af pesticider.
- (3) Det er nødvendigt at indhente detaljerede oplysninger om prognoserne for den animalske produktion og om landbrugsmiljøindikatorerne og at videreudvikle de miljømæssige aspekter af landbrugsregnskaberne med henblik på gennemførelsen af EU's politikker på området.
- (4) I henhold til artikel 6 i beslutning 96/411/EF deltager Fællesskabet i de udgifter, som den enkelte medlemsstat har i forbindelse med tilpasningen af de nationale land-

brugsstatistiske systemer og i forbindelse med det forbedrende arbejde vedrørende de foranstaltninger, der skal gennemføres på områder af ny eller voksende interesse, som indgår i en teknisk handlingsplan.

- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Landbrugsstatistiske Komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den tekniske handlingsplan for 2001 til forbedring af landbrugsstatistikken findes i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 162 af 1.7.1996, s. 14.

⁽²⁾ EFT L 263 af 18.10.2000, s. 1.

BILAG

TEKNISK HANDLINGSPLAN FOR 2001

Aktionerne i den tekniske handlingsplan til forbedring af landbrugsstatistikken (Tapas) i 2001 har til formål:

- for det første at videreføre en række af de aktioner, der blev sat i gang under handlingsplanerne for 1996/1997, 1998 og 1999, og som har som særligt mål at udvide og validere de metoder, der tidligere er blevet afprøvet, med henblik på at give bedre statistikker på følgende områder:
 - i) balancer
 - ii) anvendelsen af pesticider
- og, for det andet at igangsætte aktioner på tre nye områder:
 - iii) prognoser for den animalske produktion
 - iv) landbrugsmiljøindikatorer
 - v) de miljømæssige aspekter af landbrugsregnskaberne.

Fællesskabet yder finansiel støtte til de projekter, der gennemføres som led i disse aktioner. Bidraget pr. medlemsstat vil ikke overstige de beløb, der er anført i tabel A.

De aktioner, medlemsstaterne forelægger, skal vedrøre:

1) Balancer

Denne aktion har til formål at forbedre dataene inden for følgende balancer:

- a) Kødbalancer: etablering eller forbedring af fjerkræbalancer; forbedring af oksekødsbalancen og fåre- og gedekødsbalancen.
- b) Vegetabiliske balancer: forbedring af balancerne ved hjælp af metodologiske undersøgelser, der skal forbedre kvaliteten af de eksisterende balancer for de vigtigste vegetabiliske produkter, specielt korn. Specielt lagre og forbrug skal undersøges.
- c) Andre forsyningsbalancer: denne aktion er en forlængelse af de allerede gennemførte aktioner og har til formål at forbedre pålideligheden af dataene om lagre og internt forbrug, herunder forbrug på bedrifterne.
- d) Foderbalancer: denne aktion er en forlængelse af de allerede gennemførte aktioner, dels hvad angår en første beregning af foderbalancen (ofte efter forbedring af forsyningsbalancerne), dels hvad angår en uddybning af denne første beregning på grundlag af undersøgelser af ressourcerne og anvendelserne samt indgående analyser af de disponible oplysninger. Det endelige mål er en matrix over ressourcer/anvendelser efter art. Der skal også søges kohærens mellem forsyningsbalancerne og foderbalancen.

2) Anvendelsen af pesticider

Denne aktion har til formål at udvide det område, hvor der indsamles data om anvendelsen af pesticider, og at forbedre kvaliteten og indberetningshastigheden ved forskellige metoder som f.eks. anvendelse af forskellige kilder. Aktionen tager form af en undersøgelse omfattende en given type afgrøde. Denne type afgrøde vælges af medlemsstaterne alt efter betydning, enten på grundlag af dyrket areal eller på grundlag af den anvendte mængde pesticider. Aktionen har også til formål at give oplysninger om anvendelsen af et nærmere bestemt aktivt stof.

3) Prognoser over den animalske produktion

En undersøgelse af den database, der er oprettet i henhold til bestemmelserne om registrering af kvæg, kan give oplysninger om kvægbestanden og dermed lette fremtidige prognoser, når denne database er blevet valideret. I denne aktion indgår også en udbygning af det statistiske system vedrørende fjerkræavl.

4) Landbrugsmiljøindikatorer

Kommissionen ønsker at fremme projekter, der har til formål at forbedre de allerede eksisterende indikatorer, specielt oplysninger på regionalt plan om udbytte af visse afgrøder, salg og forbrug af mineralsk gødning osv. Den støtter også indførelse af landskabsindikatorer, f.eks. længden af levende hegn eller mure eller arealer anvendt på regionalt plan uden for det udnyttede landbrugsareal (græsgange, sætere osv.), virkningen af strukturelle karakteristika på driften og oplysninger om driftsmetoder.

5) Miljømæssige aspekter af landbrugsregnskaberne

Formålet med denne aktion er først og fremmest i metodologien for landbrugs- og skovbrugsregnskaberne at indføre begreber og definitioner, som gør det muligt at tage hensyn til en række miljømæssige komponenter, f.eks. tjenesteydelser i forhold til den samlede produktion eller fordelingstransaktioner i form af subsidier eller skat.

Disse nye definitioner vil derefter blive indført.

Den forventede interesse for Fællesskabet ligger i, at der indføres konsistente serier som supplement til serierne i landbrugs- og skovbrugsregnskaberne.

Tabel A

TEKNISK HANDLINGSPLAN FOR 2001
Fællesskabets maksimale bidrag til omkostningerne

fordeling pr. medlemsstat

(i tusind EUR)

Land	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK	I alt
Balancer	10	30			20			50		13	45	15		25	45	253
Prognoser for den animalske produktion					12					12					20	44
Anvendelse af pesticider	16	14	44	30	22			16		17		17	17	16		209
Landbrugsmiljøindikatorer	24	25	60		40			50		30		34			75	338
Miljømæssige aspekter af landbrugsregnskaberne	19	10			25	6		8		10	25				12	115
I alt	69	79	104	30	119	6	0	124	0	82	70	66	17	41	152	959

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. februar 2001

om anvendelse af artikel 3, stk. 3, litra e), i direktiv 1999/5/EF på lavinesendere/-søgere

(meddelt under nummer K(2001) 194)

(EØS-relevant tekst)

(2001/148/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, litra e),

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om lavine-katastroferne i Alperne⁽²⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lavinesendere/-søgere bidrager effektivt til at redde mennesker, der er begravet i sne som følge af en lavine.
- (2) Det ville få alvorlige konsekvenser for redningsaktionerne, hvis sådanne sendere/søgere ikke kunne lokaliseres på grund af teknisk inkompatibilitet.
- (3) Der findes et stort antal sendere/søgere, der opfylder ETS 300 718. Denne standard sikrer, at senderne/søgerne er interoperable og fungerer under vanskelige forhold, men den opstiller krav, der rækker ud over anvendelsesområdet for direktiv 1999/5/EF, og der er derfor behov for en revision.
- (4) Der er tvivl, om, hvorvidt markeds kræfterne vil sikre, at lavinesenderne/-søgerne fortsat er kompatible, hvis ikke Fællesskabet stiller krav om, at senderne/søgerne er kompatible med faciliteter, som sikrer adgang til nødtjenester.
- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedstilsyn på Teleområdet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Denne beslutning finder anvendelse på apparater, der fungerer på 457 kHz, og som er bestemt til at lokalisere mennesker, der er begravet i sne som følge af en lavine. I det følgende benævnes de »lavinesendere/-søgere«.

Artikel 2

1. Lavinesendere/-søgere, der er omfattet af artikel 1, skal udformes således, at de kan fungere korrekt både sammen med nye sendere/søgere og med sendere/søgere, som allerede er i brug og som er godkendt i henhold til nationale godkendelsesbestemmelser baseret på ETS 300 718.

2. Lavinesendere/-søgere skal udformes således, at de fungerer pålideligt efter en lavine og fortsat fungerer, når de er begravet i sne i en længere periode som følge af en lavine.

Artikel 3

Kravene i denne beslutnings artikel 2 gælder fra datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 175 af 21.6.1999, s. 259.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 20. juli 2000

om gennemførelsen af artikel 52 i statuttten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank efter overgangsperiodens udløb

(ECB/2000/6)

(2001/149/EF)

STYRELSESÅRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig artikel 106, stk. 1, og artikel 12.1, 14.3 og 52 i statuttten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuttten«), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Statuttens artikel 52 bemyndiger Den Europæiske Centralbanks (ECB's) Styrelsesråd til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pengesedler udstedt i valutaer med uigenkaldeligt fastlåste vekselkurser omveksles af de nationale centralbanker til deres respektive pariværdier.

(2) Formålet med statuttens artikel 52 er at sikre en høj grad af substituerbarhed mellem de nationale valutaenheder efter vedtagelsen af omregningskurserne omtalt i traktatens artikel 123, stk. 4, og mellem de nationale valutaenheder og euroen; med dette for øje sikrer ECB's Styrelsesråd, at hver enkelt national centralbank er i stand til, til omregningskurserne, at omveksle pengesedler, som er udstedt af den nationale centralbank i en anden medlemsstat uden dispensation, til eurosedler.

(3) De nationale centralbanker skal sikre, at andre deltagende medlemsstaters pengesedler enten kan omveksles til eurosedler og -mønter eller, i overensstemmelse med den nationale lovgivning, krediteres en konto; de nationale centralbanker skal sikre, at omvekslingen af andre deltagende medlemsstaters pengesedler til eurosedler og -mønter kan foretages til pariværdi; de nationale centralbanker er forpligtede til enten selv at varetage denne funktion eller udnævne en repræsentant, der kan udøve den på deres vegne.

(4) ECB's Styrelsesråd er fast besluttet på at sikre, at hver enkelt national centralbank er i stand til, til omregningskurserne, at omveksle pengesedler, som er udstedt af den nationale centralbank i en anden medlemsstat uden dispensation, til eurosedler.

(5) I overensstemmelse med statuttens artikel 12.1 og 14.3 udgør retningslinjer fastsat af ECB en integrerende del af fællesskabslovgivningen —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Definitioner

I denne retningslinje forstås ved:

- »NCB'er«: de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten
- »deltagende medlemsstater«: alle medlemsstater, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten
- »andre deltagende medlemsstaters pengesedler«: pengesedler udstedt af en national centralbank, og som forelægges en anden national centralbank eller dennes udnævnte repræsentant med henblik på omveksling
- »omveksling af andre deltagende medlemsstaters pengesedler«: omveksling af pengesedler, der er udstedt af en national centralbank, og som forelægges en anden national centralbank eller dennes udnævnte repræsentant med henblik på omveksling til eurosedler og -mønter eller med henblik på kreditering af en konto
- »pariværdi«: den værdi, der er resultatet af de omregningskurser, som er vedtaget af EU-Rådet i henhold til traktatens artikel 123, stk. 4, uden difference mellem »købs- og salgskurs«.

*Artikel 2***Forpligtelse til at omveksle til pariværdi**

1. NCB'erne skal mindst et sted inden for deres nationale område enten selv eller ved en udnævnt repræsentant sikre, at andre deltagende medlemsstaters pengesedler kan omveksles til eurosedler og -mønter eller på anmodning krediteres en konto i den institution, der udfører omvekslingen, såfremt den nationale lovgivning tillader dette. I begge tilfælde skal omvekslingen ske til de respektive pariværdier.
2. NCB'erne kan begrænse antallet af og/eller den samlede værdi af andre deltagende medlemsstaters pengesedler, som de er rede til at acceptere per transaktion eller per dag.

*Artikel 3***Pengesedler, der opfylder betingelserne for omveksling**

Andre deltagende medlemsstaters pengesedler, som opfylder betingelserne for omveksling i henhold til denne retningslinje, må ikke være stærkt beskadigede. Især må de ikke være sat

sammen af mere end to dele af den samme pengeseddel eller være beskadiget af tyverisikringsudstyr.

*Artikel 4***Afsluttende bestemmelser**

Denne retningslinje er gældende for alle pengesedler udstedt af andre deltagende medlemsstater, som indleveres til omveksling mellem 1. januar 2002 og 31. marts 2002.

Denne retningslinje er rettet til de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker.

Denne retningslinje offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 20. juli 2000.

På ECB's Styrelsesråds vegne

Willem F. DUISENBERG

Formand

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE
af 10. november 2000
om offentliggørelse af visse af Den Europæiske Centralbanks retsakter og retlige instrumenter
(ECB/2000/12)
(2001/150/EF)

STYRELSESRADET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK
HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«), særlig artikel 10.4, 34.1 og 34.2, og

efter høring af Det Generelle Råd for Den Europæiske Centralbank (ECB), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank lægger stor vægt på at fremme åbenhed vedrørende de retlige rammer for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB); i overensstemmelse med denne holdning bør retsakter og retlige instrumenter vedtaget af ECB gøres tilgængelige for offentligheden for dermed at fremme det almindelige kendskab hertil, selv om traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ikke indeholder en forpligtelse til at gøre dette.
- (2) Åbenhed kan bedst fremmes gennem offentliggørelse af ECB's retsakter og retlige instrumenter på alle officielle fællesskabssprog i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* —

I til denne afgørelse), og retningslinje ECB/1999/NP11 af 22. april 1999 om bemyndigelse til at udstede nationale pengesedler i overgangsperioden (bilag II til denne afgørelse), samt retningslinje ECB/1998/NP28 af 22. december 1998 om fælles regler og mindstestandarder med henblik på at beskytte fortroligheden af den individuelle statistiske information, der indsamles af Den Europæiske Centralbank med bistand fra de nationale centralbanker (bilag III til denne afgørelse), afgørelse ECB/1998/NP1 af 19. juni 1998 om udnævnelse af Den Europæiske Centralbanks eksterne revisor og mandatets varighed (bilag IV til denne afgørelse), afgørelse ECB/1998/15 af 1. december 1998 om Den Europæiske Centralbanks udøvelse af visse funktioner i tilknytning til mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (bilag V til denne afgørelse) samt henstilling ECB/1999/NP7 af 8. april 1999 om den bogføringsmæssige behandling af udgifter i forbindelse med seddeludstedelse offentliggøres hermed.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 10. november 2000.

Artikel 1

Retningslinje ECB/1998/NP10 af 3. november 1998 om gennemførelsen af artikel 52 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (bilag

Willem F. DUISENBERG

Formand for ECB

BILAG I

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 3. november 1998

om gennemførelsen af artikel 52 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank

(ECB/1998/NP10)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig artikel 105 A, stk. 1, og artikel 12.1, 14.3 og 52 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 1. januar 1999 vil euroen være de deltagende medlemsstaters valuta; i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, skal Rådet vedtage de omregningskurser, til hvilke valutaerne i medlemsstater uden dispensation fastlåses uigenkaldeligt, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåste kurs euroen træder i stedet for disse valutaer; de nationale valutaer vil være underenheder af euroen i overensstemmelse med omregningskurserne; statuttens artikel 52 bemyndiger Den Europæiske Centralbanks (ECB's) Styrelsesråd til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pengesedler udstedt i valutaer med uigenkaldeligt fastlåste vekselkurser omveksles af de nationale centralbanker til deres respektive pariværdier.
- (2) Formålet med statuttens artikel 52 er at sikre en høj grad af substituerbarhed mellem de nationale valutaenheder efter vedtagelsen af omregningskurserne omtalt i traktatens 109 L, stk. 4, og ECB's Styrelsesråd skal med dette for øje sikre, at hver enkelt national centralbank er i stand til, til omregningskurserne, at omveksle enhver pengeseddel, som er udstedt som lovligt betalingsmiddel af den nationale centralbank i en anden medlemsstat uden en dispensation, til egne pengesedler.
- (3) Statuttens artikel 52 er gældende indtil overgangsperiodens udløb som defineret i artikel 1, sjette led, i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelsen af euroen ⁽¹⁾ (overgangsperioden); efter overgangsperiodens udløb behandles omvekslingen af pengesedler fra andre deltagende medlemsstater i forbindelse med overgangen til eurosedler og -mønter.
- (4) De nationale centralbanker skal sikre, at andre deltagende medlemsstaters pengesedler enten kan omveksles til nationale pengesedler og mønter eller, i overensstemmelse med den nationale lovgivning, krediteres en konto; de nationale centralbanker skal sikre, at omvekslingen af andre deltagende medlemsstaters pengesedler til nationale pengesedler og mønter kan udføres til pariværdi; de nationale centralbanker er forpligtet til enten selv at varetage denne funktion eller udnævne en befuldmægtiget, der kan udføre den på deres vegne.
- (5) I overensstemmelse med statuttens artikel 12.1 og 14.3 udgør retningslinjer fastsat af ECB en integrerende del af fællesskabslovgivningen —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Definitioner

I denne ECB-retningslinje forstås ved:

- »andre deltagende medlemsstaters pengesedler«: pengesedler udstedt af en national centralbank, som indleveres til omveksling i en anden national centralbank eller dennes udnævnte befuldmægtigede
- »omveksling af andre deltagende medlemsstaters pengesedler«: omveksling af pengesedler, der er udstedt som lovligt betalingsmiddel af en national centralbank, og som forelægges en anden national centralbank eller dennes udnævnte befuldmægtigede med henblik på omveksling til dennes nationale pengesedler og mønter eller med henblik på kreditering af en konto
- »NCB'er«: de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har vedtaget at indføre den fælles mønt i overensstemmelse med traktaten

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

- »pariværdi«: den værdi, der er resultatet af de omregningskurser, som er vedtaget af EU-Rådet i henhold til traktatens artikel 109 L, uden difference mellem »købs- og salgskurs«
- »deltagende medlemsstater«: de medlemsstater, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten
- »overgangsperiode«: det tidsrum, der begynder den 1. januar 1999 og slutter den 31. december 2001.

Artikel 2

Forpligtelse til at omveksle til pariværdi

1. NCB'erne skal mindst et sted inden for deres nationale territorium enten selv eller ved en udnævnt befuldmægtiget sikre, at andre deltagende medlemsstaters pengesedler kan omveksles til nationale pengesedler og mønter eller på anmodning krediteres en konto i den institution, der udfører omvekslingen, såfremt den nationale lovgivning tillader dette. I begge tilfælde skal omvekslingen ske til de respektive pariværdier.
2. NCB'erne kan begrænse antallet af og/eller den samlede værdi af andre deltagende medlemsstaters pengesedler, som accepteres for en given transaktion eller på en given dag.

Artikel 3

Pengesedler, der opfylder betingelserne for omveksling

Andre deltagende medlemsstaters pengesedler, som opfylder betingelserne for omveksling i henhold til denne ECB-retningslinje, må ikke være svært beskadigede. Især må de ikke være sat sammen af mere end to dele af den samme pengeseddel eller være beskadiget af tyverisikingsudstyr.

Artikel 4

Rapportering

ECB's direktion aflægger en gang om året, første gang i juli 1999, rapport til ECB's Styrelsesråd om gennemførelsen af denne ECB-retningslinje.

Artikel 5

Afsluttende bestemmelser

Denne ECB-retningslinje træder i kraft på datoen for indledningen af overgangsperioden. De enkelte NCB'er meddeler dog senest den 1. december 1998 ECB, hvilke midler de vil anvende til at efterkomme denne ECB-retningslinje.

Denne ECB-retningslinje gælder for alle pengesedler udstedt af andre deltagende medlemsstater, som inden overgangsperiodens afslutning indleveres til omveksling i henhold til statuttens artikel 52.

Denne retningslinje er rettet til de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 3. november 1998.

På vegne af Styrelsesrådet for ECB

Willem F. DUISENBERG

BILAG II

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE
af 22. april 1999
om bemyndigelse til at udstede nationale pengesedler i overgangsperioden
(ECB/1999/NP11)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig artikel 105 A, stk. 1, og statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«), særlig artikel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (ECB) har fra den 1. januar 1999 eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet; på baggrund af artikel 2, 3 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euro ⁽¹⁾ er pengesedler lydende på nationale valutaenheder underopdelinger af euroen; ovennævnte bestemmelser indebærer, at ECB fra den 1. januar 1999 har retten til at bemyndige udstedelse af nationale pengesedler i overgangsperioden som defineret i artikel 1, sjette led, i forordning (EF) nr. 974/98.
- (2) Udstedelse af pengesedler er en efterspørgselsstyret proces; for så vidt angår nationale pengesedler, er de nationale centralbanker i overgangsperioden i stand til at vurdere, hvor stor en mængde det er nødvendigt at udstede; ECB's Styrelsesråd træffer i begyndelsen af 2001 afgørelse vedrørende bemyndigelse til at udstede europengesedler.
- (3) I overensstemmelse med artikel 12.1 og 14.3 i statuten udgør retningslinjer fastsat af ECB en integrerende del af fællesskabsretten —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Bemyndigelse til at udstede nationale pengesedler

1. De nationale centralbanker bemyndiges hermed til at vedblive at udstede nationale pengesedler i overgangsperioden i overensstemmelse med national praksis.
2. De nationale centralbanker informerer hvert år ved udgangen af februar ECB om mængden af nationale pengesedler, der er udstedt i det forudgående år.

Artikel 2

Afsluttende bestemmelser

Denne retningslinje er rettet til de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 22. april 1999.

På vegne af Styrelsesrådet for ECB

Willem F. DUISENBERG

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

BILAG III

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 22. december 1998

om fælles regler og mindstestandarder med henblik på at beskytte fortroligheden af den individuelle statistiske information, der indsamles af Den Europæiske Centralbank med bistand fra de nationale centralbanker

(ECB/1998/NP28)

STYRELSESRAÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«), særlig artikel 5, 12.1, 14.3 og 38,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽¹⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8, stk. 3, i ovennævnte forordning (EF) nr. 2533/98 skal rapporteringsenhederne informeres om, til hvilke statistiske eller andre administrative formål den statistiske information, de har indsendt, kan bruges; i henhold til den samme artikel har rapporteringsenhederne ret til at få oplysninger om retsgrundlaget for overførslen og de vedtagne beskyttelsesforanstaltninger.
- (2) Artikel 8, stk. 9, i ovennævnte forordning (EF) nr. 2533/98 kræver, at Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker (NCB'er) træffer alle nødvendige reguleringsmæssige, administrative, tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at beskytte fortrolig statistisk information; samme artikel kræver, at ECB fastlægger fælles regler og mindstestandarder for at hindre ulovlig videregivelse og uautoriseret brug af fortrolig statistisk information.
- (3) I ECB og NCB'erne gælder interne procedurer, som sikrer en høj grad af beskyttelse af fortrolig statistisk information i ECB og NCB'erne; derfor kan formålet med de fælles regler og mindstestandarder, der stilles krav om i artikel 8, stk. 9, i forordning (EF) nr. 2533/98, opnås ved at fastsætte et grundlæggende beskyttelsesniveau i hele Det Europæiske System af Centralbanker, uden at eventuelle højere beskyttelsesniveauer opnået via de faktiske, gældende beskyttelsesprocedurer i ECB og NCB'erne forringes, og uden at der gøres indgreb i disse faktiske beskyttelsesprocedurer eller pålægges ECB og NCB'erne specifikke tekniske løsninger, såfremt de fælles regler og mindstestandarder er opfyldt.
- (4) For at ECB kan udføre sin opgave med hensyn til at fastlægge de fælles regler og mindstestandarder, som er beskrevet i ovennævnte artikel 8, stk. 9, i forordning (EF) nr. 2533/98, og vurdere, hvorvidt kravet om et grundlæggende beskyttelsesniveau er opfyldt, må den regelmæssigt informeres af NCB'erne om de faktiske beskyttelsesforanstaltninger.
- (5) I overensstemmelse med artikel 12.1 og 14.3 i statuten udgør retningslinjer fastsat af ECB en integrerende del af fællesskabsretten —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Definitioner

I denne retningslinje forstås ved:

- 1) »Fortrolig statistisk information«: statistisk information, der defineres som fortrolig i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2533/98.
- 2) »Beskyttelsesforanstaltninger«: passende procedurer med henblik på såvel logisk som fysisk beskyttelse af fortrolig statistisk information.
- 3) »Logisk beskyttelse«: beskyttelsesforanstaltninger, der hindrer uautoriseret adgang til selve den fortrolige statistiske information.
- 4) »Fysisk beskyttelse«: beskyttelsesforanstaltninger, der hindrer uautoriseret adgang til det fysiske område og de fysiske medier.

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

- 5) »Fysisk område«: en hvilken som helst del af den bygning, hvor de fysiske medier er placeret, hvorpå fortrolig statistisk information opbevares, eller hvorigennem, denne overføres.
- 6) »Fysiske medier«: papirudskrifter og edb-udstyr (herunder periferiudstyr og lageranordninger), hvorpå fortrolig statistisk information lagres eller bearbejdes.

Artikel 2

Logisk beskyttelse

1. EBC og NBC'erne skal hver især fastsætte og indføre autorisationsregler og beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til logisk beskyttelse for så vidt angår deres ansattes adgang til fortrolig statistisk information.
2. Uden at systemadministrationens funktionsmæssige kontinuitet forringes, skal den minimale beskyttelsesforanstaltning være en entydig brugeridentifikation og et personligt password.
3. Der træffes alle passende foranstaltninger for at sikre, at den fortrolige statistiske information tilrettelægges således, at alle offentliggjorte data omfatter mindst tre økonomiske enheder. I de tilfælde, hvor en eller to økonomiske enheder udgør en tilstrækkelig stor andel af en given observation til, at de kan identificeres indirekte, skal de offentliggjorte data tilrettelægges således, at en indirekte identifikation hindres. Disse regler gælder ikke, hvis rapporteringsenhederne eller de øvrige juridiske personer, fysiske personer, enheder eller filialer, der kan identificeres, udtrykkeligt har givet deres samtykke til en offentliggørelse.

Artikel 3

Fysisk beskyttelse

EBC og NBC'erne skal hver især fastsætte og indføre autorisationsregler og beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til deres ansattes adgang til alle fysiske områder, dog med forbehold af artikel 4 i denne retningslinje.

Artikel 4

Tredjeparts adgang

I de tilfælde, hvor en tredjepart har adgang til fortrolig statistisk information, sikrer ECB og NCB'erne ved hjælp af passende midler, så vidt muligt via en kontrakt, at kravene vedrørende fortrolighed, som beskrevet i forordning (EF) nr. 2533/98 og denne retningslinje, respekteres af den pågældende tredjepart.

Artikel 5

Dataoverførsel og netværk

1. Såfremt dette ikke medfører overtrædelse af artikel 8 i forordning (EF) nr. 2533/98 overføres fortrolig statistisk information »extra muros« elektronisk, efter at der er foretaget kryptering.
2. ECB og NCB'erne fastlægger hver især bemyndigelsesregler for denne overførsel af fortrolig statistisk information.
3. For så vidt angår interne netværk, træffes passende beskyttelsesforanstaltninger med henblik på at hindre autoriseret adgang.
4. Interaktiv adgang til fortrolig statistisk information fra ikke-sikrede netværk forbydes.

Artikel 6

Dokumentation og informering af personalet

ECB og NCB'erne sikrer, at alle deres regler og procedurer vedrørende beskyttelse af fortrolig statistisk information dokumenteres, og at denne dokumentation ajourføres. Det berørte personale informeres om betydningen af at beskytte fortrolig statistisk information og holdes ajour om alle regler og procedurer med indvirkning på deres arbejde.

Artikel 7

Rapportering

1. Mindst en gang om året informerer NCB'erne ECB om de problemer, de har haft i den forudgående periode, de foranstaltninger, der er truffet for at imødegå disse, og de forbedringer, der er planer om at foretage vedrørende beskyttelsen af fortrolig statistisk information. ECB udarbejder en rapport herom.

2. Mindst en gang om året foretager ECB's Styrelsesråd en vurdering af gennemførelsen af denne retningslinje. Forud for denne vurdering informeres og rapporterer ECB om de bemyndigelsesregler og former for beskyttelsesforanstaltninger, der anvendes af ECB og NCB'erne som omtalt i artikel 2, 3 og 5 i denne retningslinje.

Artikel 8

Afsluttende bestemmelser

Denne retningslinje er rettet til de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker.

Denne retningslinje træder i kraft den 1. januar 1999.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 22. december 1998.

På vegne af Styrelsesrådet for ECB

Willem F. DUISENBERG

BILAG IV

**STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE
af 19. juni 1998
om udnævnelse af Den Europæiske Centralbanks eksterne revisor og mandatets varighed
(ECB/1998/NP1)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK (i det følgende benævnt »Styrelsesrådet«) HAR —
under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 27.1, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbanks (i det følgende benævnt »ECB«) og de nationale centralbankers regnskaber revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af Styrelsesrådet og godkendes af Rådet for Den Europæiske Union.
- (2) Rådet for Det Europæiske Monetære Institut er nået til enighed om at indstille Coopers & Lybrand til ekstern revisor for ECB for en mandatperiode på fem år, med en særlig opsigelsesklausul efter to år —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det indstilles til Rådet for Den Europæiske Union, at Coopers & Lybrand udnævnes til ekstern revisor for ECB.

Artikel 2

ECB's eksterne revisor har en mandatperiode på fem år, med en særlig opsigelsesklausul efter to år.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 19. juni 1998

På vegne af ECB's Styrelsesråd
Willem F. DUISENBERG
Formand

BILAG V

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE

af 1. december 1998

om Den Europæiske Centralbanks udøvelse af visse funktioner i tilknytning til mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne

(ECB/1998/NP15)

STYRELSESRADET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig artikel 109 L, stk. 2,

under henvisning til statuten for Det Europæiske Monetære Institut (i det følgende benævnt »EMI-statutten«), særlig artikel 6.1, tredje led,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«), særlig artikel 47.1, første led, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådet for Det Europæiske Monetære Instituts (EMI-Rådet) afgørelse nr. 8/95 af 2. maj 1995 skulle Det Europæiske Monetære Institut (EMI) udføre de i Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 af 24. juni 1988 fastsatte opgaver.
- (2) I henhold til afgørelse ECB/98/NP2 af 23. juni 1998 forbliver afgørelse nr. 8/95 i kraft og finder fortsat anvendelse i alle enkeltheder indtil senest dagen umiddelbart forud for den første dag i tredje fase.
- (3) To mellemfristede lån til Italien fra Det Europæiske Fællesskab i henhold til forordning (EØF) nr. 1969/88 udløber i år 2000.
- (4) Den Europæiske Centralbank (ECB) skal fortsat udføre EMI's opgaver vedrørende administrationen af långivnings- og lånoptagelsestransaktioner indgået under mekanismen for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne; for at administrere en sådan mellemfristet finansiel støtte er det nødvendigt, at ECB fortsat anvender afgørelse nr. 8/95 fra og med den første dag i tredje fase —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Med forbehold af nedenstående stk. 2 forbliver afgørelse nr. 8/95, som i henhold til afgørelse ECB/1998/NP2 forbliver i kraft og fortsat finder anvendelse i alle enkeltheder indtil dagen umiddelbart forud for den første dag i tredje fase, i kraft og finder fortsat anvendelse fra og med den første dag i tredje fase.
2. I artiklerne i afgørelse nr. 8/95, som der henvises til i ovenstående stk. 1, læses »EMI« som »ECB«.

Artikel 2

ECB's direktion træffer alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 1. december 1998.

Willem F. DUISENBERG

Formand for ECB

Tillæg

DET EUROPÆISKE MONETÆRE INSTITUT

Afgørelse nr. 8/95

om administrationen af långivnings- og lånoptagelsestransaktioner indgået af Det Europæiske Fællesskab under mekanismen for mellemfristet finansiel støtte

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE MONETÆRE INSTITUT (i det følgende benævnt »EMI-Rådet«) HAR —

under henvisning til artikel 6.1 i EMI-statutten, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 6.1, tredje led, i EMI-statutten skal EMI udøve de funktioner, der henvises til i artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 af 24. juni 1988 om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne ⁽¹⁾.
- (2) EMI har etableret den nødvendige infrastruktur med henblik på udøvelsen af disse funktioner —

ENSTEMMIGT VEDTAGET, at:

Artikel 1

EMI skal udføre de opgaver, der er fastsat i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 1969/88, på den måde, der er beskrevet i nedenstående artikler 2-8.

Artikel 2

Betalinger i tilknytning til Det Europæiske Fællesskabs långivnings- og lånoptagelsestransaktioner effektueres via konti, som EMI opretter i Fællesskabets navn.

Artikel 3

Beløb, som EMI modtager for Det Europæiske Fællesskabs regning i henhold til låneaftaler indgået af sidstnævnte, overføres med samme valørdato til den konto, der angives af centralbanken i det land, som har modtaget det tilsvarende lån.

Beløb, som EMI modtager for Det Europæiske Fællesskabs regning, enten som rentebetaling eller tilbagebetaling af hovedstol fra det land, som har modtaget lånet, eller fra medlemsstater, der deltager i arrangementer vedrørende refinansiering af lånet, overføres med samme valørdato til de konti, der angives af de kreditorer, hos hvem Det Europæiske Fællesskab har optaget lån.

Når en medlemsstat, som midlertidigt er blevet helt eller delvis fritaget for at betale en forfalden ydelse eller for at deltage i refinansiering, efterfølgende indbetaler ydelsen eller sin andel til Det Europæiske Fællesskab, overføres de pågældende midler med samme valørdato til de konti, der angives af centralbankerne i de medlemsstater, som har deltaget i refinansieringen, i forhold til størrelsen af deres fordringer på Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 4

For hver lånoptagelses- og långivningstransaktion bogfører EMI følgende konti:

1. En nostro-konto, »Saldi i ... hos ... « svarende til de midler, der er modtaget for Det Europæiske Fællesskabs regning.
2. En konto på passivsiden som modstykke til den i stk. 1 omhandlede konto.
3. En interimskonto, »Fællesskabsforpligtelser i forbindelse med Fællesskabets lånoptagelsestransaktion«, i givet fald opdelt i underkonti for de enkelte kreditorer, hos hvem Det Europæiske Fællesskab har optaget lån.
4. I givet fald en interimskonto, »Fællesskabsforpligtelser i forbindelse med refinansiering af Fællesskabets lånoptagelsestransaktion«, opdelt i underkonti for de enkelte kreditor-medlemsstater.
5. En interimskonto, Fællesskabets tilgodehavender i forbindelse med långivningstransaktionen.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 8.7.1988, s. 1.

De i stk. 1 og 2 nævnte konti skal føres i den monetære betalingsenhed og de i stk. 3-5 nævnte konti i den monetære enhed, der gælder for de respektive kontrakter.

Artikel 5

EMI bogfører de finansielle transaktioner, der er beskrevet i artikel 3 i denne afgørelse, på deres valørdag ved debitering henholdsvis kreditering af ovennævnte konti.

Artikel 6

EMI fører kontrol med de forfaldsdatoer, der er fastsat i lånoptagelses- og långivningskontrakterne for rentebetaling og tilbagebetaling af hovedstol.

15 hverdage før hver forfaldsdato giver EMI centralbanken i det pågældende land, som har gæld til Det Europæiske Fællesskab, meddelelse herom.

Artikel 7

EMI underretter straks Kommissionen om de transaktioner, det har udført for Det Europæiske Fællesskabs regning. Disse meddelelser stiles til Kommissionens Generaldirektorat for Økonomiske og Finansielle Anliggender.

Artikel 8

Ved udgangen af hvert kalenderår udarbejder EMI en rapport til Kommissionen med oplysninger om de finansielle transaktioner, det har udført i årets løb i tilknytning til lånoptagelses- og långivningstransaktioner. Rapporten ledsages af en oversigt over Det Europæiske Fællesskabs tilgodehavender og forpligtelser i forbindelse med lånoptagelses- og långivningstransaktioner.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft med virkning fra den 15. maj 1995.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 2. maj 1995.

For EMI-Rådet

A. LAMFALUSSY

Formand

BILAG VI

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS HENSTILLING
af 8. april 1999
om den bogføringsmæssige behandling af udgifter i forbindelse med seddeludstedelse
(ECB/1999/NP7)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«) særlig artikel 26, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er hensigtsmæssigt at harmonisere den bogføringsmæssige behandling af udgifter, der pådrages i forbindelse med seddeludstedelse fra indledningen af tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, med henblik på en standardisering af beretningerne om de transaktioner, der er foretaget af de nationale centralbanker.
- (2) En sådan harmoniseret bogføringsmæssig behandling bør anvendes på udgifter i forbindelse med udstedelse af både nationale sedler og eurosedler.
- (3) Denne henstilling er med forbehold af beslutninger, der måtte blive truffet af Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank i overensstemmelse med artikel 32.4 i statuten —

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

Artikel 1

Bogføringsmæssig behandling af udgifter i forbindelse med seddeludstedelse

Det henstilles, at udgifter i forbindelse med udstedelse af både nationale sedler og eurosedler opføres i de nationale centralbankers resultatopgørelse på det tidspunkt, hvor de faktureres eller pådrages på anden vis.

Artikel 2

Afsluttende bestemmelser

1. Denne henstilling finder anvendelse på alle udgifter af den i artikel 1 angivne type, som pådrages fra den 1. januar 1999.
2. Denne henstilling er rettet til de nationale centralbanker i medlemsstater, som har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 8. april 1999.

Willem F. DUISENBERG
Formand for ECB

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE**af 10. januar 2001****om fastlæggelsen af visse bestemmelser om overgangen til eurosedler og -mønter i 2002****(ECB/2001/1)****(2001/151/EF)**

STYRELSESRADET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig artikel 106, stk. 1, samt artikel 16 og 26.4 i statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽¹⁾ »sætter ECB og de deltagende medlemsstaters centralbanker pengesedler denomineret i euro i omløb« fra den 1. januar 2002.
- (2) Forhåndsudsendelse (»frontloading«) af eurosedler til visse målgrupper inden 1. januar 2002 vil lette den logistiske belastning i forbindelse med indførelsen af euroen og bidrage til at begrænse omkostningerne forbundet med at have to valutaer i omløb efter overgangsperiodens udløb.
- (3) Forhåndsudsendelse af eurosedler må ikke medføre, at der er eurosedler i omløb blandt offentligheden før det fastsatte tidspunkt, idet eurosedler ikke har status som lovligt betalingsmiddel før 1. januar 2002; følgelig må visse restriktioner gælde for at undgå, at eurosedler sættes i omløb inden 1. januar 2002.
- (4) Forhåndsudsendelse af eurosedler til kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter og forhåndsudsendelse til tredje part (»sub-frontloading«) til andre organisationer må kun ske, hvis der forefindes forskrifter eller et aftalemæssigt grundlag mellem de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker og kreditinstitutterne.
- (5) Eurosedler skal før 1. januar 2002 bogføres uden for balancen, men til deres fulde pålydende værdi, idet der i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 974/98 retligt er sikkerhed for, at disse pengesedler bliver lovligt betalingsmiddel fra 1. januar 2002.
- (6) Pengesedler som er udsendt på forhånd, debiteres på de datoer og i henhold til den debiteringsmodel, der er angivet i denne retningslinje; debiteringsmodellen tager hensyn til de ekstra kontantbeholdninger, der er en følge af overgangen til eurosedler og -mønter i 2002.
- (7) Passende midler må anvendes til dækning af de kreditrisici, som er forbundet med forhåndsudsendelse; sådanne midler kan omfatte ejendomsforbehold, aktiver stillet som sikkerhed i henhold til den relevante regulering,

eller kontanter stillet som sikkerhed i form af et indskud på en særlig konto, som forrentes med den samme rentesats, som er gældende for minimumreserver, eller i en anden form, som NCB'erne anser for hensigtsmæssig.

- (8) Sålænge ejendomsretten til sedler og mønter, som er udsendt på forhånd, tilkommer NCB'erne, skal der anvendes forsikring eller andre relevante midler til som minimum at dække risikoen for skade, tyveri og røveri; erstatningsbestemmelser eller inspektion og revision, alene med det formål at konstatere tilstedeværelsen af de forhåndsudsendte pengesedler, kan anvendes for at dække risikoen for førtidig anvendelse blandt borgerne af de forhåndsudsendte eurosedler.
- (9) Udsendelse af eurosedler på forhånd er en logistisk opgave, som skal lette den måde, som overgangen gennemføres på i de enkelte lande, og for hvilken NCB'erne bærer hovedansvaret; ved anvendelse af denne retningslinje skal NCB'erne dels bestræbe sig på at anlægge en ubureaukratisk og smidig holdning, dels tage hensyn til særlige nationale forhold, og dels forsøge at reducere belastningen for den finansielle sektor mest muligt og sikre en problemfri overgang.
- (10) Selvom kompetencen til at indføre et regelsæt om udstedelse af euromønter først og fremmest beror hos de deltagende medlemsstater, så har NCB'erne en afgørende opgave i forbindelse med forsyningen med euromønter; af denne grund er bestemmelserne i denne retningslinje, som angår euromønter, kun udfyldende og skal kun anvendes af NCB'erne inden for de rammer, som de kompetente nationale myndigheder har udstukket.
- (11) I overensstemmelse med statutens artikel 12.1 og 14.3 udgør retningslinjer fastsat af ECB en integrerende del af fællesskabslovgivningen —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

KAPITEL I**ALMINDELIGE BESTEMMELSER****Artikel 1****Definitioner**

I denne retningslinje forstås ved:

— »pengetransportvirksomheder«: foretagender, som yder tjenesteydelser til kreditinstitutter i form af transport, oplagring og håndtering af pengesedler og mønter

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

- »kreditinstitutter«: institutter som er godkendt til pengepolitiske operationer i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2000/7 af 31. august 2000 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer ⁽¹⁾,
- »Eurosystemet«: de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker (NCB'er) og ECB
- »euroområdet«: de deltagende medlemsstaters område,
- »forhåndsudsendelse« (»frontloading«): NCB'ers fysiske levering af eurosedler og -mønter til kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter i perioden fra 1. september 2001 til 31. december 2001 i henhold til forskrifter eller på aftalemæssigt grundlag, henholdsvis udformet af NCB'erne eller aftalt mellem NCB'erne og kreditinstitutterne
- »national centralbank« (NCB): en deltagende medlemsstats NCB
- »deltagende medlemsstater«: Belgien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland,
- »forhåndsudsendelse til tredjepart« (»sub-frontloading«): kreditinstitutters eller disses udnævnte repræsentanters levering af eurosedler og -mønter til tredjeparter i perioden fra 1. september 2001 til 31. december 2001 i henhold til aftale indgået mellem kreditinstitutterne eller disses udnævnte repræsentanter og sådanne tredjeparter.

KAPITEL II

FORHÅNDSUDSENDELSE

Artikel 2

Godkendte modparter

1. NCB'erne er berettigede til at udsende eurosedler og -mønter på forhånd til kreditinstitutter.
2. NCB'erne kan give kreditinstitutter tilladelse til at udnævne pengetransportvirksomheder eller foretagender, såsom Automatia i Finland, som er indehavere af en konto hos NCB'erne, som deres repræsentanter med bemyndigelse til at handle på disse kreditinstitutters vegne i forbindelse med forhåndsudsendelse.
3. NCB'erne er berettigede til at udsende eurosedler og -mønter på forhånd til de institutter, der er anført i artikel 2, stk. 3, første led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽²⁾, ændret ved direktiv 2000/28/EF ⁽³⁾, som yder privatpersoner tjenesteydelser i forbindelse med indlån.
4. NCB'erne kan give nationale postkontorer, som er indehavere af en konto hos NCB'erne, tilladelse til at modtage eurosedler og -mønter i forbindelse med forhåndsudsendelse.

Artikel 3

Levering

1. NCB'erne kan påbegynde forhåndsudsendelse til kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter den 1. september 2001.
2. NCB'erne skal kræve, at kreditinstitutterne og disses udnævnte repræsentanter opbevarer de forhåndsudsendte eurosedler og -mønter i lukket depot.
3. NCB'erne skal forbyde kreditinstitutterne og disses udnævnte repræsentanter at disponere over de eurosedler, der er udsendt som nævnt ovenfor, før kl. 00.00, den 1. januar 2002, lokal tid, med mindre dette følger af andre bestemmelser i denne retningslinje.

Artikel 4

Ejendomsretten over eurosedler udsendt på forhånd

1. Eurosedler udsendt på forhånd forbliver NCB'ernes ejendom indtil kl. 00.00, den 1. januar 2002, lokal tid.
2. Såfremt NCB'erne ikke anser ordninger med ejendomsforbehold for at være retligt anvendelige eller retligt mulige at håndhæve, kan godkendte aktiver som defineret i artikel 11 stilles til sikkerhed for NCB'ernes rettigheder over forhåndsudsendte eurosedler. Sådanne aktiver kan også stilles som sikkerhed ved siden af arrangementer med ejendomsforbehold.

Artikel 5

Dækning af risici for skade, tyveri og røveri af pengesedler og mønter

NCB'erne skal sikre, at kreditinstitutterne eller disses udnævnte repræsentanter som minimum dækker risikoen for skade, tyveri og røveri af forhåndsudsendte pengesedler og mønter, som er NCB'ernes ejendom, ved at tegne forsikring eller på anden hensigtsmæssig måde. Vilkårene i forbindelse med forhåndsudsendelse angår ikke spørgsmålet om forsikring af kreditinstitutters eller disses repræsentanters egen risiko, for hvilken de alene bærer ansvaret.

Artikel 6

Foranstaltninger mod førtidig anvendelse blandt borgerne

For at konstatere, at kreditinstitutterne eller disses udnævnte repræsentanter opfylder deres forpligtelser med hensyn til at forhindre førtidig anvendelse blandt borgerne af de forhåndsudsendte eurosedler, og alene med det formål at konstatere tilstedeværelsen af de forhåndsudsendte pengesedler, kan NCB'erne bestemme, at forskrifter eller det aftalemæssige grundlag for forhåndsudsendelse indeholder bestemmelser om revision og inspektion.

⁽¹⁾ EFT L 310 af 11.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37.

Artikel 7

Erstatning i henhold til forskrifter eller aftale

Såfremt kreditinstitutterne eller disses udnævnte repræsentanter misligholder deres forpligtelser, herunder at de sætter eurosedlerne i omløb eller handler på en måde, der medvirker til, at eurosedlerne sættes i omløb før 1. januar 2002, skal dette betragtes som skadelig for Eurosystemets mål om en problemfri overgang til eurosedler og -mønter, og udløse krav på erstatning i henhold til forskrifter eller aftale, som NCB'erne skal gøre gældende i forhold til størrelsen af den forvoldte skade. En NCB kan dog ikke gøre sådant krav gældende, hvis den pågældende medlemsstat har fastsat regler, som giver samme grad af sikkerhed.

Artikel 8

Regnskabsaflæggelse inden for ESCB

Med henblik på udarbejdelsen af Eurosystemets konsoliderede ugebalance og den konsoliderede balance for Eurosystemet (ESCB) skal:

- a) værdien af forhåndsudsendte eurosedler og -mønter i perioden fra 1. september 2001 til 31. december 2001 af NCB'erne opgøres uden for balancen til deres pålydende værdi. Fra 1. januar 2002 skal eurosedler og -mønter betragtes som poster på balancen og medtages fra første bankdag i 2002
- b) den samlede værdi af forhåndsudsendte pengesedler fra 1. januar 2002 opgøres i posten for seddelomløbet og medtages fra første bankdag i 2002. Forskellen mellem den samlede værdi af forhåndsudsendte pengesedler og værdien af pengesedler, som er debiteret kreditinstitutternes eller disses udnævnte repræsentanters konti hos NCB'erne, skal opføres som et ikke-forrentet lån mod sikkerhedsstillelse, der skal tilbagebetales i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9.

Artikel 9

Debitering og kreditering

1. Eurosedler og -mønter udsendt på forhånd til kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter, debiteres deres respektive konti hos NCB'erne til den pålydende værdi i overensstemmelse med følgende »lineære debiteringsmodel«: en tredjedel af det forhåndsudsendte beløb på hver af følgende datoer: 2. januar 2002, 23. januar 2002 og 30. januar 2002.

2. Eurosedler og -mønter, der leveres til kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter fra den 1. januar 2002, debiteres deres respektive konti hos NCB'erne i henhold til gældende praksis; eurosedler og -mønter, som returneres af kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter fra den 1. januar 2002, skal krediteres deres respektive konti hos NCB'erne i henhold til gældende praksis.

3. Pengesedler og -mønter denomineret i national valuta, der returneres af kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter, skal krediteres deres respektive konti hos NCB'erne i henhold til gældende praksis.

Artikel 10

Dækning af kreditrisici

Senest ved forretningsstids ophør den sidste bankdag i 2001 skal godkendte aktiver som defineret i artikel 11 stilles til sikkerhed for NCB'erne for værdien af forhåndsudsendte pengesedler og -mønter, som er leveret den 31. december 2001 eller tidligere. Aktiverne omtalt under artikel 11, stk. 1, overføres i henhold til den relevante fremgangsmåde i overensstemmelse med retningslinje ECB/2000/7. Der skal holdes tilstrækkelig sikkerhed, indtil de forpligtelser, som der garanteres for, er opfyldt.

Artikel 11

Godkendte aktiver

1. Alle aktiver, der anses som godkendt sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer i overensstemmelse med ECB's retningslinje ECB/2000/7, eller andre aktiver, som er godkendt af Styrelsesrådet på forslag af en NCB, er godkendte som sikkerhed for forhåndsudsendelse og forhåndsudsendelse til tredjepart.

2. Kontanter i form af et indskud på en særlig konto, der forrentes med den samme rentesats, som er gældende for minimumsreserver, eller i en anden form, som NCB'erne anser for hensigtsmæssig, kan ligeledes stilles som godkendt sikkerhed.

Artikel 12

Statistiske forhold

Med henblik på anvendelsen af ECB's forordning (EF) nr. 2819/98 af 1. december 1998 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) ⁽¹⁾, ændret ved ECB's forordning (EF) nr. 1921/2000 af 31. august 2000 ⁽²⁾, skal NCB'erne sikre, at de monetære finansielle institutioner ikke opfører de positioner og transaktioner på balancen, som vedrører forhåndsudsendte pengesedler og -mønter, i perioden fra 1. september 2001 til 31. december 2001.

Artikel 13

Forsyning af filialer etableret inden for euroområdet

På de vilkår som er fastsat i denne retningslinje skal NCB'erne give kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter tilladelse til fra 1. september 2001 at forsyne deres filialer etableret inden for euroområdet med forhåndsudsendte pengesedler.

Artikel 14

Forsyning af filialer eller hovedsæder beliggende uden for euroområdet

På de vilkår som er fastsat i denne retningslinje, især med hensyn til relevant sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, skal NCB'erne give kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter tilladelse til fra 1. december 2001 at forsyne deres filialer eller hovedsæder uden for euroområdet med forhåndsudsendte pengesedler.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 30.12.1998, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 229 af 9.9.2000, s. 34.

KAPITEL III

FORHÅNDSUDSENDELSE TIL TREDJEPART

Artikel 15

Leveringsbetingelser

1. NCB'erne skal give kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter tilladelse til forhåndsudsendelse af eurosedler og -mønter til tredjeparter i perioden fra 1. september 2001 til 31. december 2001. Forhåndsudsendelse til tredjeparter foretaget af kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter finder sted på disses egen risiko og fulde ansvar og på de vilkår, som fastsættes af NCB'erne i overensstemmelse med denne retningslinje.

2. NCB'erne kan forlange, at forhåndsudsendelse til tredjeparter foretaget af kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter skal være underlagt indberetningspligt.

3. NCB'erne skal kræve, at kreditinstitutter eller disses udnævnte repræsentanter i deres aftaler om forhåndsudsendelse til tredjeparter indfører særlige bestemmelser om:

- a) at tredjeparter, der modtager eurosedler i henhold til ovenstående, ikke på nogen måde må disponere over disse før kl. 00.00, den 1. januar 2002, lokal tid
- b) at tredjeparter, der modtager eurosedler på forhånd, skal opbevare disse pengesedler i lukket depot
- c) at hvis en tredjepart, der har modtaget pengesedler på forhånd, misligholder sine forpligtelser, skal den pågældende udrede en aftalemæssig erstatning, medmindre erstatningspligt allerede følger af regler i national lovgivning, som giver samme grad af sikkerhed.

Artikel 16

Udelukkelse af offentligheden

NCB'erne skal forbyde kreditinstitutter og disses udnævnte repræsentanter at indgå aftaler om forhåndsudsendelse af eurosedler til tredjeparter, som ville indebære førtidig omløb af eurosedler blandt offentligheden.

Artikel 17

Dækning af kreditrisici

Medmindre sikkerhedsstillelse allerede er sket i medfør af artikel 4, stk. 2, skal godkendte aktiver som angivet i artikel 11 stilles til sikkerhed for NCB'erne for værdien af de pengesedler og mønter, som er udsendt på forhånd til tredjeparter, fra tidspunktet for forhåndsudsendelsen indtil de forpligtelser, der garanteres for, er opfyldt. Aktiverne omtalt under artikel 11, stk. 1 overføres i henhold til den relevante fremgangsmåde i overensstemmelse med retningslinje ECB/2000/7.

Artikel 18

Forhåndsudsendelse til tredjeparter uden for euroområdet

1. Med undtagelse af de i stk. 2 nævnte tilfælde skal NCB'erne forbyde kreditinstitutter og deres udnævnte repræsentanter at foretage forhåndsudsendelse til andre tredjeparter, herunder detailhandelen, uden for euroområdet.

2. NCB'erne skal tillade forhåndsudsendelse til i) kreditinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/12/EF, som er beliggende uden for euroområdet, og som er datterselskaber af kreditinstitutter, hvis væsentligste forretningsområde er inden for euroområdet; og til ii) andre kreditinstitutter, som hverken har deres vedtægtsmæssige hjemsted eller deres hovedkontor inden for euroområdet. Dette sker på følgende betingelser:

- a) forhåndsudsendelsen til tredjeparter skal finde sted fra 1. december 2001
- b) bestemmelserne i nærværende kapitel III er gældende
- c) de foretagender, som er nævnt under stk. 2, nr. i) og ii), forbydes selv at forhåndsudsende videre til nogen anden tredjepart.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Kontrol

NCB'erne fremsender senest den 2. marts 2001 kopi til ECB af de retlige instrumenter, som de har vedtaget for at efterkomme denne retningslinje.

Artikel 20

Afsluttende bestemmelse

1. Denne retningslinje gælder ikke for NCB'ernes fysiske levering af eurosedler og -mønter til andre centralbanker uden for euroområdet.

2. Det henstilles, at NCB'erne anvender de bestemmelser i denne retningslinje, der omhandler euromønter, med mindre andet er gældende i de nationale regler om forholdet mellem hver enkelt NCB og det pågældende finansministerium.

3. Denne retningslinje er rettet til de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker.

4. Denne retningslinje offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 10. januar 2001.

På ECB's Styrelsesråds vegne

Willem F. DUISENBERG

Formand